

SEANCE DU LUNDI 13 JUILLET 1987
VERGADERING VAN MAANDAG 13 JULI 1987ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 2759.

PROJETS ET PROPOSITIONS DE LOI (Discussion):

Projet de loi portant confirmation des arrêtés royaux pris en exécution de l'article 1er de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, et modifiant:

- 1° L'arrêté royal n° 458 du 10 septembre 1986 fixant le coefficient de comptabilisation pour certains élèves dans l'enseignement secondaire;
- 2° La loi du 29 mai 1959 modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement;
- 3° La loi du 27 juin 1930 accordant la personnalité civile aux établissements scientifiques et artistiques dépendant du ministère des Sciences et des Arts.

Rappel au règlement: *Orateurs*: M. Wyninckx, M. le Président, MM. Lallemand, Lepaffe, Trussart, p. 2759.

Discussion et vote d'articles:

Commission des Affaires sociales (articles 9, 1°, 9, 3°, 9, 4°, 10, 11, 12, 13, 14, 15). — *Orateur*: M. Sondag, rapporteur, p. 2760.

Commission des Finances (article 4). — *Orateur*: M. Vanhaverbeke, rapporteur, p. 2761.

Commission de l'Economie (article 2). — *Orateur*: M. V. Van Eetvelt, rapporteur, p. 2762.

Commission de la Coopération au Développement (article 3). — *Orateurs*: M. J.A. Bosmans, rapporteur, MM. Pataer, Trussart, M. Kempinaire, secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement, adjoint au ministre des Relations extérieures, p. 2762, p. 2767.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1986-1987
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1986-1987

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 2759.

ONTWERPEN EN VOORSTELLEN VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten vastgesteld ter uitvoering van artikel 1 van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, en tot wijziging van:

- 1° Het koninklijk besluit nr. 458 van 10 september 1986 tot vaststelling van de optellingscoëfficiënt voor sommige leerlingen in het secundair onderwijs;
- 2° De wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving;
- 3° De wet van 27 juni 1930 waarbij de rechtspersoonlijkheid wordt verleend aan de wetenschappelijke en kunstinstellingen welke van het ministerie van Kunsten en Wetenschappen afhangen.

Beroep op het reglement: *Sprekers*: de heer Wyninckx, de Voorzitter, de heren Lallemand, Lepaffe, Trussart, blz. 2759.

Bespreking en stemming over artikelen:

Commissie voor de Sociale Aangelegenheden (artikelen 9, 1°, 9, 3°, 9, 4°, 10, 11, 12, 13, 14, 15). — *Spreker*: de heer Sondag, rapporteur, blz. 2760.

Commissie voor de Financiën (artikel 4). — *Spreker*: de heer Vanhaverbeke, rapporteur, blz. 2761.

Commissie voor de Economische Aangelegenheden (artikel 2). — *Spreker*: de heer V. Van Eetvelt, rapporteur, blz. 2762.

Commissie voor de Ontwikkelingssamenwerking (artikel 3). — *Sprekers*: de heer J.A. Bosmans, rapporteur, de heren Pataer, Trussart, de heer Kempinaire, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Betrekkingen, blz. 2762, blz. 2767.

Commission de l'Infrastructure (articles 1 ^{er} et 5). — <i>Orateur</i> : M. Cardoen, rapporteur, p. 2763.	Commissie voor de Infrastructuur (artikelen 1 en 5). — <i>Spreker</i> : de heer Cardoen, rapporteur, blz. 2763.
Commission du Commerce extérieur (article 6). — <i>Orateur</i> : M. Noerens, rapporteur, p. 2764.	Commissie voor de Buitenlandse Handel (artikel 6). — <i>Spreker</i> : de heer Noerens, rapporteur, blz. 2764.
Commission de l'Intérieur (articles 7 et 9, 2 ^o). — <i>Orateur</i> : M. J. Van Eetvelt, rapporteur, p. 2765.	Commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden (artikelen 7 en 9, 2 ^o). — <i>Spreker</i> : de heer J. Van Eetvelt, rapporteur, blz. 2765.
Commission de la Justice (article 9, 5 ^o). — <i>Orateur</i> : M. Willemsens, rapporteur, p. 2765.	Commissie voor de Justitie (artikel 9, 5 ^o). — <i>Spreker</i> : de heer Willemsens, rapporteur, blz. 2765.
Commission de l'Enseignement et de la Science (articles 8, 16, 17, 18). — <i>Orateur</i> : Mme Panneels-Van Baelen, p. 2765.	Commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap (artikelen 8, 16, 17, 18). — <i>Spreker</i> : Mevrouw Panneels-Van Baelen, blz. 2765.
Projet de loi sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs.	Ontwerp van wet betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.
Discussion générale. — <i>Orateurs</i> : MM. Vannieuwenhuyze, rapporteur, Egelmeeers, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 2768.	Algemene beraadslaging. — <i>Sprekers</i> : de heren Vannieuwenhuyze, rapporteur, Egelmeeers, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 2768.
Discussion et vote d'articles:	Beraadslaging en stemming over artikelen:
A l'article 1 ^{er} : <i>Orateurs</i> : M. Egelmeeers, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 2771.	Bij artikel 1: <i>Sprekers</i> : de heer Egelmeeers, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 2771.
A l'article 26: <i>Orateurs</i> : M. Egelmeeers, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 2776.	Bij artikel 26: <i>Sprekers</i> : de heer Egelmeeers, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 2776.
A l'article 27: <i>Orateur</i> : M. Egelmeeers, p. 2776.	Bij artikel 27: <i>Spreker</i> : de heer Egelmeeers, blz. 2776.
Aux articles 28 et 29: <i>Orateur</i> : M. Egelmeeers, p. 2777.	Bij artikelen 28 et 29: <i>Spreker</i> : de heer Egelmeeers, blz. 2777.
A l'article 47: <i>Orateur</i> : M. Egelmeeers, p. 2781.	Bij artikel 47: <i>Spreker</i> : de heer Egelmeeers, blz. 2781.
Projet de loi modifiant la loi du 19 juillet 1983 sur l'apprentissage de professions exercées par des travailleurs salariés.	Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door arbeiders in loondienst.
Discussion générale. — <i>Orateurs</i> : MM. Deleeck, rapporteur, Egelmeeers, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 2781.	Algemene beraadslaging. — <i>Sprekers</i> : de heren Deleeck, rapporteur, Egelmeeers, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 2781.
Discussion et vote des articles, p. 2781.	Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2781.
Projet de loi relatif à la garantie des ouvrages en métaux précieux.	Ontwerp van wet betreffende de waarborg van de werken uit edel metaal.
Discussion et vote des articles, p. 2785.	Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2785.
Projet de loi modifiant la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits.	Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten.
Proposition de loi modifiant la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits.	Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten.
Discussion générale. — <i>Orateurs</i> : Mmes Maes-Vanrobaeys, rapporteur, Aelvoet, Mme Demeester-De Meyer, secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés, adjoint au ministre des Affaires sociales et, en ce qui concerne le Fonds national de reclassement social des handicapés, au ministre de l'Emploi et du Travail, p. 2789.	Algemene beraadslaging. — <i>Sprekers</i> : de dames Maes-Vanrobaeys, Aelvoet, mevrouw Demeester-De Meyer, staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en, wat betreft het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen, aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 2789.
Discussion et vote des articles, p. 2790.	Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2790.

Projet de loi modifiant les articles 115bis, § 1er, 116 et 118 du Code électoral.

Discussion générale. — *Orateurs*: M. Cardoen, rapporteur, M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, p. 2794.

Discussion et vote des articles, p. 2794.

Projet de loi modifiant l'article 147bis du Code électoral.

Proposition de loi modifiant l'article 147bis du Code électoral relatif au vote par procuration.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2795.

Retrait de la proposition de loi, p. 2795.

Projet de loi accordant le titre de ville à la commune de Dilsen-Stokkem.

Vote de l'article unique, p. 2796.

Projet de loi modifiant l'article 27 de la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2796.

Proposition de loi modifiant l'article 76 de la loi communale.

Discussion et vote des articles, p. 2796.

Projet de loi portant certaines dispositions en matière de cotisations de solidarité, de cotisations de modération et de cotisations spéciales à charge des travailleurs indépendants.

Interpellation jointe de M. Meyntjens au ministre des Classes moyennes sur « l'arrêté royal du 25 septembre 1986 instituant la cotisation de consolidation pour les travailleurs indépendants ».

Discussion générale. — *Orateurs*: M. Sondag, M. Buchmann, ministre des Classes moyennes, p. 2801.

Discussion et vote des articles, p. 2801.

Interpellation jointe: *Orateurs*: M. Meyntjens, M. Buchmann, ministre des Classes moyennes, p. 2803.

Projet de loi portant approbation des Actes internationaux suivants:

- a) 1. Convention sur la circulation routière, et Annexes, faites à Vienne le 8 novembre 1968;
2. Accord européen, et Annexe, complétant cette Convention, faits à Genève le 1er mai 1971;
- b) 1. Convention sur la signalisation routière, et Annexes, faites à Vienne le 8 novembre 1968;
2. Accord européen, et Annexe, complétant cette Convention, faits à Genève le 1er mai 1971;
3. Protocole sur les marques routières, et Annexe, additionnels à l'Accord européen de 1971, faits à Genève le 1er mars 1973.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2805.

Projet de loi fixant la largeur de la mer territoriale belge.

Discussion et vote des articles, p. 2806.

Projet de loi portant approbation de la convention n° 138 concernant l'âge minimum d'admission à l'emploi, adoptée à Genève, le 26 juin 1973, par la Conférence internationale du travail lors de sa cinquante-huitième session.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2806.

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 115bis, § 1, 116 en 118 van het Kieswetboek.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heer Cardoen, rapporteur, de heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbare Ambt en Decentralisatie, blz. 2794.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2794.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 147bis van het Kieswetboek.

Voorstel van wet houdende wijziging van artikel 147bis van het Kieswetboek met betrekking tot stemming bij volmacht.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2795.

Intrekking van het voorstel van wet, blz. 2795.

Ontwerp van wet tot toekenning van de titel van stad aan de gemeente Dilsen-Stokkem.

Stemming over het enig artikel, blz. 2796.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 27 van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2796.

Voorstel van wet houdende wijziging van artikel 76 van de gemeentewet.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2796.

Ontwerp van wet houdende bepalingen inzake de solidariteits-, matings- en bijzondere bijdragen ten laste van de zelfstandigen.

Toegevoegde interpellatie van de heer Meyntjens tot de minister van Middenstand over « het koninklijk besluit van 25 september 1986 tot invoering van de consolidatiebijdrage voor zelfstandigen ».

Algemene bespreking. — *Sprekers*: de heer Sondag, de heer Buchmann, minister van Middenstand, blz. 2801.

Bespreking en stemming over de artikelen, blz. 2801.

Toegevoegde interpellatie: *Sprekers*: de heer Meyntjens, de heer Buchmann, minister van Middenstand, blz. 2803.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende Internationale Akten:

- a) 1. Verdrag inzake het wegverkeer, en Bijlagen, opgemaakt te Wenen op 8 november 1968;
2. Europese Overeenkomst, en Bijlage, tot aanvulling van dit Verdrag, opgemaakt te Genève op 1 mei 1971;
- b) 1. Verdrag inzake verkeerstekens, en Bijlagen, opgemaakt te Wenen op 8 november 1968;
2. Europese Overeenkomst, en Bijlage, tot aanvulling van dit Verdrag, opgemaakt te Genève op 1 mei 1971;
3. Protocol inzake de wegmarkeringen, en Bijlage, tot aanvulling van de Europese Overeenkomst van 1971, opgemaakt te Genève op 1 maart 1973.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2805.

Ontwerp van wet tot bepaling van de breedte van de territoriale zee van België.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2806.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het verdrag nr. 138 betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces, aangenomen te Genève op 26 juni 1973, door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar achtenvijftigste zitting.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2806.

Projet de loi portant approbation de la convention n° 149 concernant l'emploi et les conditions de travail et de vie du personnel infirmier, adoptée à Genève le 21 juin 1977 par la Conférence internationale du travail lors de sa soixante-troisième session.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2807.

Projet de loi portant approbation de l'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République togolaise, signé à Bruxelles le 19 octobre 1984.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2807.

Projet de loi portant approbation de l'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la république populaire du Mozambique signé à Maputo le 30 mai 1985.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2808.

Projet de loi portant approbation du septième Protocole, signé à Bruxelles le 14 septembre 1984, à la Convention portant unification des droits d'accise et de la rétribution pour la garantie des ouvrages en métaux précieux entre le royaume de Belgique, le grand-duché de Luxembourg et le royaume des Pays-Bas, signée à La Haye le 18 février 1950.

Discussion générale. — *Orateur*: M. Hatry, p. 2808.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2808.

Projet de loi portant exécution des règlements et directives pris en application de l'article 87 du traité instituant la Communauté économique européenne.

Discussion et vote des articles, p. 2809.

Projet de loi modifiant l'article 16 de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations.

Discussion et vote de l'article unique, p. 2810.

INTERPELLATION ET QUESTION ORALE (Discussion):

Interpellation de M. Meyntjens au ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation sur «la protection de la population dans les zones industrielles pétrochimiques».

Question orale de M. Pataer au ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, et au secrétaire d'Etat à l'Environnement et à l'Emancipation sociale sur «l'explosion survenue à BP-Chemicals à Zwijndrecht».

Orateurs: MM. Meyntjens (interpellation), Pataer (question orale), M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, p. 2797.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het verdrag nr. 149 betreffende de tewerkstelling en de arbeids- en levensomstandigheden van het verplegend personeel, aangenomen te Genève op 21 juni 1977 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieënzestigste zitting.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2807.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Togo inzake de handelsscheepvaart, ondertekend te Brussel op 19 oktober 1984.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2807.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de volksrepubliek Mozambique ondertekend te Maputo op 30 mei 1985.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2808.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het zevende Protocol, ondertekend te Brussel op 14 september 1984, bij het verdrag tussen het koninkrijk België, het groothertogdom Luxemburg en het koninkrijk der Nederlanden tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage, op 18 februari 1950.

Algemene beraadslaging. — *Spreker*: de heer Hatry, blz. 2808.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2808.

Ontwerp van wet tot uitvoering van de in toepassing van artikel 87 van het verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap uitgevaardigde verordeningen en richtlijnen.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 2809.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 16 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 2810.

INTERPELLATIE EN MONDELINGE VRAAG (Beraadslaging):

Interpellatie van de heer Meyntjens tot de minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie over «de beveiliging van de bevolking in de petrochemische industriezones».

Mondelinge vraag van de heer Pataer aan de minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, en aan de staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie over «de ontploffing bij BP-Chemicals te Zwijndrecht».

Sprekers: de heren Meyntjens (interpellatie), Pataer (mondelinge vraag), de heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, blz. 2797.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

Mme Panneels-Van Baelen, secrétaire, prend place au bureau.
Mevrouw Panneels-Van Baelen, secretaris, neemt plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 heures.
De vergadering wordt geopend te 14 uur.

CONGES — VERLOF

MM. Conrotte, pour raisons familiales; Langendries, Gevenois et Flandre, pour d'autres devoirs, s'excusent de ne pouvoir assister à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Conrotte, wegens familiereiden; Langendries, Gevenois en Flandre, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

ONTWERP VAN WET TOT BEKRACHTIGING VAN DE KONINKLIJKE BESLUITEN VASTGESTELD TER UITVOERING VAN ARTIKEL 1 VAN DE WET VAN 27 MAART 1986 TOT TOEKENNING VAN BEPAALDE BIJZONDERE MACHTEN AAN DE KONING, EN TOT WIJZIGING VAN:

1. HET KONINKLIJK BESLUIT NR. 458 VAN 10 SEPTEMBER 1986 TOT VASTSTELLING VAN DE OPTELLINGSCOEFFICIENT VOOR SOMMIGE LEERLINGEN IN HET SECUNDAIRE ONDERWIJS
2. DE WET VAN 29 MEI 1959 TOT WIJZIGING VAN SOMMIGE BEPALINGEN VAN DE ONDERWIJSWETGEVING
3. DE WET VAN 27 JUNI 1930 WAARBIJ DE RECHTSPERSONLIJKHEID WORDT VERLEEND AAN DE WETENSCHAPPELIJKE EN KUNSTINRICHTINGEN WELKE VAN HET MINISTERIE VAN KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN AFHANGEN

Algemene beraadslaging

PROJET DE LOI PORTANT CONFIRMATION DES ARRETES ROYAUX PRIS EN EXECUTION DE L'ARTICLE 1er DE LA LOI DU 27 MARS 1986 ATTRIBUANT CERTAINS POUVOIRS SPECIAUX AU ROI, ET MODIFIANT:

1. L'ARRETE ROYAL N° 458 DU 10 SEPTEMBRE 1986 FIXANT LE COEFFICIENT DE COMPTABILISATION POUR CERTAINS ELEVES DANS L'ENSEIGNEMENT SECONDAIRE
2. LA LOI DU 29 MAI 1959 MODIFIANT CERTAINES DISPOSITIONS DE LA LEGISLATION DE L'ENSEIGNEMENT

3. LA LOI DU 27 JUIN 1930 ACCORDANT LA PERSONNALITE CIVILE AUX ETABLISSEMENTS SCIENTIFIQUES ET ARTISTIQUES DEPENDANT DU MINISTERE DES SCIENCES ET DES ARTS

Discussion générale

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten vastgesteld ter uitvoering van artikel 1 van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, en tot wijziging van:

1. Het koninklijk besluit nr. 458 van 10 september 1986 tot vaststelling van de optellingscoëfficiënt voor sommige leerlingen in het secundair onderwijs;
2. De wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving;
3. De wet van 27 juni 1930 waarbij de rechtspersoonlijkheid wordt verleend aan de wetenschappelijke en kunstinstellingen welke van het ministerie van Kunsten en Wetenschappen afhangen.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant confirmation des arrêtés royaux pris en exécution de l'article 1er de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, et modifiant:

1. L'arrêté royal n° 458 du 10 septembre 1986 fixant le coefficient de comptabilisation pour certains élèves dans l'enseignement secondaire;
2. La loi du 29 mai 1959 modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement;
3. La loi du 27 juin 1930 accordant la personnalité civile aux établissements scientifiques et artistiques dépendant du ministère des Sciences et des Arts.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de heer Wyninckx voor een beroep op het reglement.

De heer Wyninckx (beroep op het reglement). — Mijnheer de Voorzitter, u kunt met mij vaststellen dat de belangstelling voor dit debat niet bijster groot is. Na de vele langdurige debatten over de volmachtwetten is het evident dat de meerderheid zowel als de oppositie dit debat nu als volkomen uitgeput beschouwt. De fractievoorzitters van de meerderheidspartijen hebben zich bij herhaling tegenstander verklaard van volmachten. De oppositie heeft niet anders gedaan.

De volmachtperiode spoedt zich nu naar het einde. Bepaalde leden van de regering hebben verklaard dat er nooit meer volmachten zullen worden toegestaan nadat deze laatste besluiten bekrachtigd zullen zijn. In die omstandigheden doe ik een beroep op artikel 27 van het Reglement van de Belgische Senaat dat de Voorzitter toelaat de bespreking te sluiten.

U hebt dat artikel in het verleden ook toegepast, nadat u het advies vroeg van de Senaat.

Ik verzoek u de Senaat te raadplegen en het debat onverwijld te sluiten. *(Applaus op de socialistische banken en op de banken van de Volksunie.)*

De Voorzitter. — Er is nog niemand ingeschreven in de algemene beraadslaging. Deze kan dus zonder meer worden gesloten.

De heer Wyninckx. — Ik vraag toch dat de Senaat zich over mijn voorstel uitsprekt, mijnheer de Voorzitter, want dit kan belangrijk zijn.

De Voorzitter. — Wenst u dat de beraadslaging over het ontwerp van wet tot bekrachtiging van de bijzondere machtenbesluiten wordt gesloten?

Het zal voor de Senaat niet gemakkelijk zijn om zich uit te spreken over uw voorstel.

De heer Egelmeers. — Gemakkelijk wel, maar er zijn onvoldoende senatoren aanwezig.

M. le Président. — La parole est à M. Lallemand.

M. Lallemand. — Monsieur le Président, je présume que vous prendrez attitude sur la demande de M. Wyninckx, mais je puis vous faire part, en tout cas, de la position de mon groupe quant à l'opportunité de pareille discussion.

C'est la troisième fois que nous sommes appelés à débattre de projets de confirmation d'arrêtés de pouvoirs spéciaux et nous n'avons pas envie de redire, une troisième fois, les considérations qui ont déjà été émises quant à la difficulté d'amender une législation qui est déjà en application, quant à la difficulté, pour le Parlement, de se prononcer sur une politique qui a quitté l'actualité législative.

Nous ne voulons pas entrer à nouveau dans un débat, d'ailleurs en fait pratiquement impossible en raison de la globalisation des enjeux. Amender le projet est devenu une tâche impossible, dès le moment où la Chambre des représentants n'est plus en session et où le projet de confirmation des arrêtés de pouvoirs spéciaux doit être voté avant le 31 juillet. Il ne reste même plus une possibilité théorique de faire adopter un amendement, puisque tout amendement au projet impliquerait son renvoi à la Chambre, actuellement en vacances.

Nous désirons protester contre cette politique de pouvoirs spéciaux et de crédits provisoires, qui a dégradé considérablement les rapports entre le gouvernement et le Parlement et particulièrement le Sénat.

Si le Sénat, monsieur le Président, se trouve être seul en session, à l'heure actuelle, c'est en raison de ce que le gouvernement n'a pas distribué en premier lieu au Sénat au moins un des deux ou trois projets urgents et importants qu'il avait à déposer en fin de session parlementaire. Si nous siégeons encore, c'est parce que le projet de confirmation d'arrêtés de pouvoirs spéciaux qui devait être discuté d'abord au Sénat — qui l'avait d'ailleurs fait imprimer — l'a été par la Chambre qui a eu ainsi le privilège d'examiner en premier lieu tous les projets politiques urgents d'avant la fin de session.

Nous entendons protester contre ce manque de considération à l'égard du Sénat. Nous refusons de participer à un débat vidé de tout sens. Nous n'irons pas plus loin dans la discussion de ce point de l'ordre du jour. *(Applaudissements sur les bancs socialistes et sur ceux du FDF.)*

M. le Président. — La parole est à M. Lepaffe.

M. Lepaffe. — Monsieur le Président, je serai très bref.

Je sésire m'associer pleinement à ce qui vient d'être dit par MM. Wyninckx et Lallemand.

Il est bien évident que l'impossibilité totale dans laquelle le Sénat est mis par le départ en vacances de la Chambre de voir accepter fût-ce un amendement justifie particulièrement cette prise de position. *(Applaudissements sur les bancs socialistes.)*

M. le Président. — La parole est à M. Trussart.

M. Trussart. — Monsieur le Président, tout en étant d'accord sur les considérations qui ont été émises, je désirerais intervenir sur l'article 3.

De Voorzitter. — Dames en heren, de heer Wyninckx vraagt mij artikel 27 van ons reglement toe te passen. Dit artikel luidt:

«De Voorzitter sluit de bespreking wanneer geen spreker het woord meer vraagt.

Vragen tien leden de sluiting ener bespreking, dan beslist de Voorzitter of het al dan niet aangewezen is op deze vraag in te gaan.

Voor of tegen een voorstel tot sluiting mag het woord genomen worden.»

Ik ga er vanuit dat meer dan tien leden de vraag van de heer Wyninckx steunen. Er zijn geen sprekers ingeschreven voor de algemene bespreking. Er hebben echter wel leden het woord gevraagd bij de bespreking van de verschillende commissieverslagen en er werd ook een amendement ingediend. Ik moet die leden de gelegenheid geven het woord te voeren.

Het woord is aan de heer Wyninckx.

De heer Wyninckx. — Mijnheer de Voorzitter, bij dergelijke gelegenheden hebt u vroeger terecht via een stemming het advies van de Senaat gevraagd. Ik zou ook nu graag vernemen wat de Senaat denkt van mijn zinvol voorstel om dit debat niet aan te vatten.

De Voorzitter. — Dames en heren, de heer Wyninckx vraagt een stemming over zijn voorstel om de bespreking van het ontwerp van wet tot bekrachtiging van bijzondere machtenbesluiten dadelijk te sluiten.

Wij stemmen over dit voorstel.

Nous passons au vote sur la proposition de M. Wyninckx.

— Dit voorstel, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt niet aangenomen.

Cette proposition, mise aux voix par assis et levé, n'est pas adoptée.

De Voorzitter. — Wenst iemand het woord te voeren in de algemene beraadslaging? Daar niemand het woord vraagt is ze gesloten.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

We bespreken nu achtereenvolgens de negen verslagen.

Nous examinerons maintenant successivement les neuf rapports.

Discussion du rapport, fait au nom de la commission des Affaires sociales, concernant les articles 9/1°, 3° et 4°, les articles 10, 11, 12, 13, 14 et 15 et vote des articles

Bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden betreffende de artikelen 9/1°, 3° en 4°, de artikelen 10, 11, 12, 13, 14 en 15 en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen du rapport, fait au nom de la commission des Affaires sociales, au sujet de l'article 9/1°, 3° et 4°, et des articles 10 à 15.

Wij vatten de bespreking aan van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden, betreffende artikel 9/1°, 3° en 4° en de artikelen 10 tot 15

La discussion est ouverte.

De beraadslaging is geopend.

La parole est au rapporteur.

M. Sondag, rapporteur. — Je me réfère à mon rapport, monsieur le Président.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport fait au nom de la commission des Affaires sociales, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles faisant l'objet de ce rapport.

Daar niemand meer het woord vraagt in de bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over de artikelen waarop dit verslag betrekking heeft.

Artikel 9, 1°, 3° en 4°, luidt:

Art. 9. 1° Het koninklijk besluit nr. 511 van 11 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 9. 1° L'arrêté royal n° 511 du 11 mars 1987 modifiant l'arrêté royal n° 474 du 28 octobre 1986 portant création d'un régime de contractuels subventionnés par l'Etat auprès de certains pouvoirs locaux est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

3° Het koninklijk besluit nr. 531 van 31 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 juni 1976 tot uitvoering van artikel 46 van de wet van 30 maart 1976 betreffende de economische herstelmaatregelen, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

3° L'arrêté royal n° 531 du 31 mars 1987 modifiant l'arrêté royal du 18 juin 1976 pris en exécution de l'article 46 de la loi du 30 mars 1976 relative aux mesures de redressement économique, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

4° Het koninklijk besluit nr. 532 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

4° L'arrêté royal n° 532 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. Het koninklijk besluit nr. 533 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, is bekrachtigd met uitwerking op de data van zijn inwerkingtreding.

Art. 10. L'arrêté royal n° 533 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, est confirmé avec effet aux dates de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. 1° Het koninklijk besluit nr. 508 van 27 januari 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 228 van 9 december 1983 houdende vermindering van de kinderbijslag voor werknemers en voor de personeelsleden van de openbare sector, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

2° Het koninklijk besluit nr. 534 van 31 maart 1987 tot wijziging van de kinderbijslagregeling voor werknemers, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 11. 1° L'arrêté royal n° 508 du 27 janvier 1987 modifiant l'arrêté royal n° 228 du 9 décembre 1983 portant diminution des allocations familiales pour travailleurs salariés et pour les membres du personnel du secteur public, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

2° L'arrêté royal n° 534 du 31 mars 1987 modifiant le régime d'allocations familiales pour travailleurs salariés, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. 1° Het koninklijk besluit nr. 528 van 31 maart 1987 tot wijziging van de financiering van het Fonds voor de beroepsziekten en tot aanpassing van de regelen betreffende het Fonds voor het financieel evenwicht van de sociale zekerheid is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

2° Het koninklijk besluit nr. 529 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 12. 1° L'arrêté royal n° 528 du 31 mars 1987 modifiant le financement du Fonds des maladies professionnelles et adaptant les règles relatives au Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

2° L'arrêté royal n° 529 du 31 mars 1987 modifiant les lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. Het koninklijk besluit nr. 530 van 31 maart 1987 tot wijziging van de arbeidsongevallenwetgeving, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 13. L'arrêté royal n° 530 du 31 mars 1987 modifiant la législation sur les accidents du travail, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 14. 1° Het koninklijk besluit nr. 513 van 27 maart 1987 tot afschaffing van de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen en tot reorganisatie van de Rijksdienst voor werknemerspensioenen, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

2° Het koninklijk besluit nr. 514 van 31 maart 1987 tot wijziging, wat het brugrustpensioen betreft, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 14. 1° L'arrêté royal n° 513 du 27 mars 1987 portant suppression de la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie et réorganisation de l'Office national des pensions pour travailleurs salariés, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

2° L'arrêté royal n° 514 du 31 mars 1987 modifiant, en ce qui concerne la prépension de retraite, l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. Het koninklijk besluit nr. 536 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 15. L'arrêté royal n° 536 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Financien, betreffende artikel 4 en stemming over dit artikel.

Discussion du rapport, fait au nom de la commission des Finances, au sujet de l'article 4 et vote de cet article.

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Financien, betreffende artikel 4.

Nous abordons l'examen du rapport, fait au nom de la commission des Finances, au sujet de l'article 4.

De beraadslaging is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Vanhaverbeke, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Financien, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over artikel 4 waarop dit verslag betrekking heeft.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport fait au nom de la commission des Finances, je la déclare close. Nous passons à l'examen de l'article 4 faisant l'objet de ce rapport.

Dit artikel luidt:

Art. 4. 1° Het koninklijk besluit nr. 509 van 5 februari 1987 tot wijziging van de wet van 12 juni 1930 tot oprichting van een Muntfonds, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

2° Het koninklijk besluit nr. 510 van 5 februari 1987 betreffende de toe te kennen Staatswaarborg aan de herfinancieringsleningen uit te geven door de Nationale Maatschappij voor de huisvesting en door de Nationale Landmaatschappij of door de nieuwe instelling die hun verbintenissen zou overnemen, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

3° Het koninklijk besluit nr. 516 van 31 maart 1987 tot wijziging van artikel 91 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

4° Het koninklijk besluit nr. 517 van 31 maart 1987 ter invoering van een jaarlijkse premie op de door de Staat gewaarborgde nieuwe verbintenissen van bepaalde instellingen van de openbare sector, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

5° Het koninklijk besluit nr. 518 van 31 maart 1987 tot bekrachtiging van de overeenkomst tussen de regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brusselse Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

6° Het koninklijk besluit nr. 526 van 31 maart 1987 houdende oprichting van een Fonds voor de financiering van de leningen aan vreemde Staten is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 4. 1° L'arrêté royal n° 509 du 5 février 1987 modifiant la loi du 12 juin 1930 portant création d'un Fonds monétaire, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

2° L'arrêté royal n° 510 du 5 février 1987 relatif à la garantie de l'Etat à accorder aux emprunts de refinancement à émettre par la Société nationale du logement et par la Société nationale terrienne ou par le nouvel organisme qui reprendrait leurs obligations, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

3° L'arrêté royal n° 516 du 31 mars 1987 modifiant l'article 91 de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

4° L'arrêté royal n° 517 du 31 mars 1987 instaurant une prime annuelle sur les nouveaux engagements garantis par l'Etat de certaines institutions du secteur public, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

5° L'arrêté royal n° 518 du 31 mars 1987 entérinant la convention entre le gouvernement et l'Exécutif flamand, l'Exécutif régional wallon et l'Exécutif de la Région bruxelloise relative au règlement des dettes du passé et charges s'y rapportant en matière de logement social, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

6° L'arrêté royal n° 526 du 31 mars 1987 portant création d'un Fonds pour le financement des prêts à des Etats étrangers, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Economische Aangelegenheden, betreffende artikel 2 en stemming over dit artikel.

Discussion du rapport, fait au nom de la commission de l'Economie, au sujet de l'article 2 et vote de cet article.

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Economische Aangelegenheden, betreffende artikel 2.

Nous abordons l'examen du rapport, fait au nom de la commission de l'Economie, au sujet de l'article 2.

De beraadslaging is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer V. Van Eetvelt, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Economische Aangelegenheden, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over artikel 2 waarop dit verslag betrekking heeft.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport, fait au nom de la commission de l'Economie, je la déclare close. Nous passons à l'examen de l'article 2 faisant l'objet de ce rapport.

Dit artikel luidt:

Art. 2. Het koninklijk besluit nr. 515 van 31 maart 1987 tot sanering van de financiën van het Studiecencentrum voor kernenergie, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 2. L'arrêté royal n° 515 du 31 mars 1987 relatif à l'assainissement des finances du Centre d'étude de l'énergie nucléaire, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Ontwikkelingssamenwerking, betreffende artikel 3.

Discussion du rapport, fait au nom de la commission de la Coopération au Développement, au sujet de l'article 3.

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Ontwikkelingssamenwerking, betreffende artikel 3.

Nous abordons l'examen du rapport fait au nom de la commission de la Coopération au Développement, au sujet de l'article 3.

De beraadslaging is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer J.A. Bosmans, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

M. le Président. — La parole est à M. Trussart.

M. Trussart. — Monsieur le Président, je souhaite que le secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement soit présent, sinon je ne puis lui poser mes questions.

Il n'est pas possible de travailler dans de telles conditions. (*Applaudissements sur les bancs Ecolo et Agalev et sur certains autres bancs.*)

M. le Président. — Monsieur Trussart, le gouvernement est représenté. Je ne puis faire de miracles.

M. Trussart. — Si vous le permettez, monsieur le Président, j'interviendrai lorsque le secrétaire d'Etat sera présent.

M. le Président. — Nous reprendrons donc tout à l'heure la discussion de ce rapport.

Wij hervatten straks de beraadslaging over dit verslag.

Bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Infrastructuur betreffende de artikelen 1 en 5 en stemming over de artikelen

Discussion du rapport, fait au nom de la commission de l'Infrastructure, au sujet des articles 1er et 5 et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Infrastructuur, betreffende de artikelen 1 en 5.

Nous abordons l'examen du rapport, fait au nom de la commission de l'Infrastructure, au sujet des articles 1er et 5.

De beraadslaging is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Cardoen, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Infrastructuur, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over de artikelen waarop dit verslag betrekking heeft.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport fait au nom de la commission de l'Infrastructure, je la déclare close. Nous passons à l'examen des articles faisant l'objet de ce rapport.

Artikel 1 luidt:

Artikel 1. Het koninklijk besluit nr. 521 van 31 maart 1987 tot het bepalen, bij de Régie der Posterijen, van de voorwaarden van toekenning van een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheid, voortgaand aan het rustpensioen, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Article 1er. L'arrêté royal n° 521 du 31 mars 1987 déterminant à la Régie des Postes, les conditions d'octroi d'une mise en disponibilité pour convenance personnelle précédant la pension de retraite, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. 1° Het koninklijk besluit nr. 522 van 31 maart 1987 waarbij machtiging wordt verleend tot overplaatsing van sommige personeelsleden van de Régie der Posterijen naar het ministerie van Verkeerswezen, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

2° Het koninklijk besluit nr. 523 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 19 juni 1978 betreffende het beheer van het Linkerscheldeovergebied ter hoogte van Antwerpen en houdende maatregelen voor het beheer en de exploitatie van de haven van Antwerpen is, met de volgende wijzigingen, bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding:

A. Het artikel 3 wordt opgeheven.

B. Het artikel 4 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Artikel 11, eerste lid, van dezelfde wet wordt vervangen door het volgende lid:

De terreinen ten zuiden van het kanaaldok en een homogene zone ten noorden omheen het kanaaldok, de insteedokken en de stroken langsheen de Schelde, bestemd voor overslag en havengebonden opslag die de maatschappij verwerft, worden door de maatschappij aan de stad Antwerpen overgedragen op haar verzoek en naargelang de behoeften van vestiging tegen dezelfde voorwaarden als ze deze zelf verworven heeft. »

C. Het artikel 5 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Artikel 13 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:

« Tot en met het jaar 1992 zal in afwijking van het eerste lid het batig exploitatiesaldo, na toekenning van een normale intrestvergoeding voor de ingebrachte kapitalen, in de eerste plaats worden aangewend voor de dekking van de exploitatieverliezen van de haven op de Linkerscheldeover. »

D. Een artikel 6bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde besluit ingevoegd:

« Artikel 6bis. Het artikel 22 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Voor het vaststellen van de exploitatieresultaten wordt voor de haven in het LSO-gebied tijdens de in artikel 13, tweede lid, vermelde periode, een afzonderlijke boekhouding gehouden. »

E. Het artikel 9 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De artikelen 16, 17, 21 en 23 van dezelfde wet worden opgeheven. »

3° Het koninklijk besluit nr. 524 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 17 juni 1953 op de inrichting van het gemeenschappelijk vervoer in de streek van Brussel, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

4° Het koninklijk besluit nr. 525 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 22 februari 1961 betreffende de oprichting van maatschappijen voor stedelijk gemeenschappelijk vervoer, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 5. 1° L'arrêté royal n° 522 du 31 mars 1987 autorisant le transfert de certains agents de la Régie des Postes au ministère des Communications, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

2° L'arrêté royal n° 523 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 19 juin 1978 relative à la gestion du territoire de la rive gauche de l'Escaut à hauteur d'Anvers et portant des mesures de gestion et d'exploitation du port d'Anvers est confirmé, moyennant les modifications suivantes, avec effet à la date de son entrée en vigueur:

A. L'article 3 est abrogé.

B. L'article 4 est remplacé par la disposition suivante:

« L'article 11, alinéa 1er, de la même loi est remplacé par l'alinéa suivant:

« Les terrains situés au sud du bassin du canal, ainsi qu'une zone homogène située au nord autour du bassin du canal, les darses et les bandes situées le long de l'Escaut, destinés au transbordement et à l'entreposage portuaire, sont transférés par la société à la ville d'Anvers, sur sa demande et selon les besoins d'établissement, aux conditions auxquelles elles les a elle-même acquis. »

C. L'article 5 est remplacé par la disposition suivante:

« L'article 13 de la même loi est complété par l'alinéa suivant:

« Jusqu'à l'année 1992 inclus, en dérogation du premier alinéa, le bénéfice d'exploitation sera, après octroi des intérêts normaux sur les capitaux apportés, destiné en première instance à couvrir les pertes d'exploitation du port de la rive gauche de l'Escaut. »

D. Un article 6bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même arrêté:

« Article 6bis. L'article 22 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

« Au cours de la période mentionnée à l'article 13, deuxième alinéa, il sera tenu une comptabilité distincte pour déterminer les résultats d'exploitation du port du territoire RGE. »

E. L'article 9 est remplacé par la disposition suivante:

« Les articles 16, 17 et 21 de la même loi sont abrogés. »

3° L'arrêté royal n° 524 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 17 juin 1953 portant organisation des transports en commun de la Région bruxelloise, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

4° L'arrêté royal n° 525 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 22 février 1961 relative à la création de sociétés de transports en commun urbains, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

A cet article, MM. Lagasse et Lepaffe présentent également les amendements que voici:

Art. 5. Au 3° de cet article, après les mots « est confirmé » insérer les mots « moyennant les modifications suivantes » et ajouter ce qui suit:

A. L'article 7 est remplacé par le texte suivant:

« Un article 8bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

« Art. 8bis. Le Conseil d'administration est composé de quinze administrateurs:

1° Trois administrateurs nommés par le Roi sur présentation d'une liste dressée par l'Exécutif de la Région bruxelloise dès la mise en application de l'article 107quater;

2° Trois administrateurs nommés par le Roi sur présentation d'une liste dressée par le Collège de l'Agglomération bruxelloise;

3° Trois administrateurs nommés par le Roi sur présentation d'une liste dressée par les membres de la Conférence des Bourgmestres de Bruxelles;

4° Un administrateur nommé par le Roi sur présentation d'une liste dressée par la députation permanente du Conseil provincial de Brabant;

5° Deux administrateurs, désignés par les deux organisations syndicales les plus représentatives du personnel de la société;

6° Deux administrateurs désignés par les organisations d'usagers reconnues;

7° L'administrateur-directeur général.

Le président est désigné par les membres du conseil d'administration.

Le vice-président est désigné par les membres du conseil d'administration mais sera de régime linguistique différent du président.

Tous les quinze administrateurs devront être domiciliés dans l'Agglomération bruxelloise.»

B. L'article 8 est remplacé par le texte suivant :

Un article 8ter, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 8ter. Le comité de direction est composé de cinq membres :

1° Le président du conseil d'administration;

2° Le vice-président du conseil d'administration;

3° L'administrateur-directeur général;

4° Deux administrateurs désignés par le conseil d'administration.

Par ailleurs, les deux administrateurs représentant le personnel, désignés à l'article 8bis, 5°, assistent aux réunions avec voix consultative.

Le président du conseil d'administration préside le comité de direction.

Le comité de direction détient le pouvoir de haute direction dans la gestion de la société.

Les statuts précisent ses pouvoirs et déterminent le mode de fonctionnement du comité de direction et la durée de mandat de ses membres.»

C. L'article 9 est remplacé par le texte suivant :

« Un article 8quater, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 8quater. L'administrateur-directeur général est nommé par le Roi sur proposition du conseil d'administration.

Ses pouvoirs sont fixés par les statuts.»

D. L'article 12 est remplacé par le texte suivant :

« L'article 15 de la même loi, remplacé par la loi du 22 février 1961, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 15. Le ministre ayant les transports en commun dans ses attributions nomme un commissaire du gouvernement auprès de la société.

Celui-ci assiste, avec voix consultative, aux réunions des organes de gestion.»

E. L'article 13 est remplacé par le texte suivant :

« L'article 16 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 16. Le ministre ayant le budget dans ses attributions nomme un délégué auprès de la société.

Celui-ci assiste, avec voix consultative, aux réunions des organes de gestion.»

Art. 5. In het 3° van dit artikel na de woorden « is bekrachtigd » in te voegen de woorden « nadat de volgende wijzigingen zijn aangebracht » en toe te voegen de volgende bepalingen :

A. Artikel 7 wordt vervangen als volgt :

« In dezelfde wet wordt een artikel 8bis ingevoegd, luidende :

« Art. 8bis. De raad van bestuur bestaat uit 15 leden :

1° Drie leden benoemd door de Koning uit een lijst voorgedragen door de Executieve van het Brusselse Gewest zodra uitvoering wordt gegeven aan artikel 107quater;

2° Drie leden benoemd door de Koning uit een lijst voorgedragen door het College van de Brusselse Agglomeratie;

3° Drie leden benoemd door de Koning uit een lijst voorgedragen door de leden van de Conferentie van de Brusselse burgemeesters;

4° Een lid benoemd door de Koning uit een lijst voorgedragen door de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant;

5° Twee leden aangewezen door de twee meest representatieve vakbondorganisaties van het personeel van de maatschappij;

6° Twee leden aangewezen door de erkende verenigingen van reizigers met het openbaar vervoer;

7° De administrateur-directeur-generaal.

De voorzitter wordt aangewezen door de leden van de raad van bestuur.

De vice-voorzitter wordt aangewezen door de leden van de raad van bestuur, maar moet tot een ander taalsysteem dan de voorzitter behoren.

Alle vijftien leden van de raad van bestuur moeten in de Brusselse Agglomeratie wonen.»

B. Artikel 8 wordt vervangen als volgt :

« In dezelfde wet wordt een artikel 8ter ingevoegd, luidende :

« Art. 8ter. Het directiecomité bestaat uit vijf leden :

1° de voorzitter van de raad van bestuur;

2° de vice-voorzitter van de raad van bestuur;

3° de administrateur-directeur-generaal;

4° twee leden van de raad van bestuur aangewezen door de raad van bestuur.

Daarenboven nemen de twee leden die volgens artikel 8bis, 5°, aangewezen zijn om het personeel te vertegenwoordigen, met raadgevende stem deel aan de vergaderingen.

De voorzitter van de raad van bestuur zit het directiecomité voor.

Het directiecomité heeft de hoge leiding in het bestuur van de maatschappij.

De statuten omschrijven deze bevoegdheid en bepalen de werkwijze van het directiecomité alsook de duur van het mandaat van zijn leden.»

C. Artikel 9 wordt vervangen als volgt :

« In dezelfde wet wordt een artikel 8quater ingevoegd, luidende :

« Art. 8quater. De administrateur-directeur-generaal wordt benoemd door de Koning op voorstel van de raad van bestuur.

Zijn bevoegdheden worden in de statuten bepaald.»

D. Artikel 12 wordt vervangen als volgt :

« Artikel 15 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 22 februari 1961, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 15. De minister tot wiens bevoegdheid het openbaar vervoer behoort, benoemt een regeringscommissaris bij de maatschappij.

Deze woont, met raadgevende stem, de vergaderingen van de bestuursorganen bij.»

E. Artikel 13 wordt vervangen als volgt :

« Artikel 16 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 16. De minister tot wiens bevoegdheid de begroting behoort, benoemt een afgevaardigde bij de maatschappij.

Deze woont, met raadgevende stem, de vergaderingen van de bestuursorganen bij.»

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 5 sont réservés.

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 5 zijn aangehouden.

Bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Buitenlandse Handel, betreffende artikel 6 en stemming over het artikel

Discussion du rapport fait au nom de la commission du Commerce extérieur, au sujet de l'article 6 et vote de l'article

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het verslag namens de commissie voor de Buitenlandse Handel, betreffende artikel 6.

Nous abordons l'examen du rapport, fait au nom de la commission du Commerce extérieur, au sujet de l'article 6.

De beraadslaging is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Noerens, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Buitenlandse Handel, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over artikel 6 waarop dit verslag betrekking heeft.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport fait au nom de la commission du Commerce extérieur, je la déclare close et nous passons à l'examen de l'article 6 faisant l'objet de ce rapport.

Dit artikel luidt;

Art. 6. Het koninklijk besluit nr. 527 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 24 maart 1954 houdende oprichting van een Fonds voor buitenlandse handel, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 6. L'arrêté royal n° 527 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 24 mars 1954 instituant un Fonds du commerce extérieur, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden, betreffende artikel 7 en artikel 9, 2° en stemming over de artikelen

Discussion du rapport, fait au nom de la commission de l'Intérieur, au sujet des articles 7 et 9, 2° et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden, betreffende artikel 7 en artikel 9, 2°.

Nous abordons l'examen du rapport, fait au nom de la commission de l'Intérieur, au sujet des articles 7 et 9, 2°.

De beraadslaging is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer J. Van Eetvelt, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over de artikelen waarop dit verslag betrekking heeft.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport fait au nom de la commission de l'Intérieur, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles faisant l'objet de ce rapport.

Artikel 7 luidt:

Art. 7. Het koninklijk besluit nr. 519 van 31 maart 1987 tot regeling van de vrijwillige mobiliteit tussen de statutaire personeelsleden van de gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn die een zelfde werkgebied hebben, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 7. L'arrêté royal n° 519 du 31 mars 1987 organisant la mobilité volontaire entre les membres du personnel statutaire des communes et des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Artikel 9, 2° luidt:

Art. 9. 2° Het koninklijk besluit nr. 520 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 25 april 1933 omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 9. 2° L'arrêté royal n° 520 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 25 avril 1933 relative à la pension du personnel communal, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Justitie, betreffende artikel 9, 5° en stemming over het artikel

Discussion du rapport, fait au nom de la commission de la Justice, au sujet de l'article 9, 5° et vote de l'article

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het verslag, namens de commissie voor de Justitie betreffende artikel 9, 5°.

Nous abordons l'examen du rapport, fait au nom de la commission de la Justice, au sujet de l'article 9, 5°.

De beraadslaging is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Willemsens, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Justitie, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over artikel 9, 5° waarop dit verslag betrekking heeft.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport fait au nom de la commission de la Justice, je la déclare close et nous passons à l'examen de l'article 9, 5° faisant l'objet de ce rapport.

Artikel 9, 5° luidt:

Art. 9. 5° Het koninklijk besluit nr. 535 van 31 maart 1987 tot wijziging van artikel 19, 4^oter, van de hypotheekwet van 16 december 1851 en van artikel 23, § 1, en artikel 24 van Boek II, Titel I, van het Wetboek van koophandel, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 9. 5° L'arrêté royal n° 535 du 31 mars 1987 modifiant l'article 19, 4^oter, de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et l'article 23, § 1er, et l'article 24 du Livre II, Titre Ier, du Code de commerce, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap betreffende de artikelen 8, 16, 17 en 18 en stemming over de artikelen

Discussion du rapport, fait au nom de la commission de l'Enseignement et de la Science, au sujet des articles 8, 16, 17 et 18 et vote des articles.

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het verslag uitgebracht namens de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap betreffende de artikelen 8, 16, 17 en 18.

Nous abordons l'examen du rapport, fait au nom de la commission de l'Enseignement et de la Science, au sujet des articles 8, 16, 17 et 18.

De beraadslaging is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

Mevrouw Panneels-Van Baelen, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap besprak de artikelen 8, 16, 17 en 18 van het ontwerp. Artikel 8 omvat negen koninklijke besluiten waarvan ik hier zeer in het kort de inhoud wil geven.

Het koninklijk besluit nr. 537 betreft de opdrachten, wedden en weddetoelagen en verlof voor verminderde prestaties in het onderwijs en de PMS-centra voor de personeelsleden die de leeftijd van vijftien jaar hebben bereikt en ten minste dertig jaren dienst tellen. Anderzijds wordt ook het toekennen van verlof en afwezigheid voor verminderde prestaties mogelijk gemaakt tijdens het schooljaar 1988-1989 voor personeelsleden die de leeftijd van vijftig jaar hebben bereikt of ten minste twee kinderen niet ouder dan veertien jaar ten laste hebben.

Het koninklijk besluit nr. 538 regelt het bedrag van de werkingsmiddelen en werkingsstoelagen voor het gewoon secundair onderwijs, het hoger onderwijs en het onderwijs voor sociale promotie.

Het koninklijk besluit nr. 539 moest worden getroffen om de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 438 van 11 augustus 1986 betreffende het lestijdenpakket voor het type I voor het schooljaar 1986-1987 te verlengen.

Het koninklijk besluit nr. 540 beoogt dezelfde bepalingen als het koninklijk besluit nr. 539 maar dan voor de type II-scholen.

Het koninklijk besluit nr. 541 bevat een rationalisatie- en programma-tieplan voor het aanvullend secundair beroepsonderwijs. Dit onderwijs situeert zich tussen het gewoon secundair onderwijs en het hoger onderwijs van het korte type. Dit onderwijs kende nog geen rationalisatieplan zodat inrichtingen en afdelingen op basis van lage normen in stand

kunnen worden gehouden. Anderzijds bleef deze onderwijsvorm sinds 1973 onderhevig aan de remwet, zodat elke actualisering was uitgesloten.

Het koninklijk besluit nr. 542 regelt de organisatie van een autonoom beheersbestuur voor het Universitair Ziekenhuis te Gent en het *Centre hospitalier universitaire* te Luik.

Het koninklijk besluit nr. 543 voorziet in een wijziging van de artikelen 27 en 28 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen. Het heeft tot doel een regeling te treffen om studenten uit andere Europese Gemeenschapslanden vanaf 1 oktober 1987 in het financieringsstelsel op te nemen, onder de voorwaarde dat zij in hun eigen land tot dezelfde studies zijn toegelaten en er een inschrijvingsgeld hebben betaald. Het houdt tevens een regeling in om de groei van het aantal medische zorgenverstrekkers vanaf het ac. demiejaar 1989-1990 te beheersen.

Het koninklijk besluit nr. 544 houdt de oprichting in van een staatsdienst met afzonderlijk beheer voor de Nationale Dienst voor congressen, dit om de openbare uitgaven te beheersen en te beperken.

Het koninklijk besluit nr. 545 legt de voorwaarden tot sanering vast voor de Koninklijke Muntshouwborg.

Artikel 8 wordt aangenomen met 9 tegen 4 stemmen.

Artikel 16: om het cumulatief effect te vermijden en opdat de besparingsmaatregel geen tweemaal zou worden toegepast, wordt in artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 458 de volgende woorden toegevoegd: « en houdt op uitwerking te hebben op 31 augustus 1987 ».

In het koninklijk besluit nr. 458 wordt de opstellingscoëfficiënt bepaald voor de leerlingen wier ouders in België niet belastingplichtig zijn, voor het onderwijs met volledig leerplan, zowel als voor het onderwijs voor sociale promotie.

Artikel 16 wordt aangenomen met 9 tegen 5 stemmen.

Artikel 17: dit artikel houdt een aanvulling in van het artikel 3, § 4 van de wet van 29 mei 1959. Vanaf het schooljaar 1987-1988 kan een inrichting voor secundair onderwijs van het type II nieuwe afdelingen van hoge frequentie in de hogere cyclus van het beroepssecundair onderwijs inrichten, evenals zevende leerjaren van het beroepssecundair onderwijs.

Het artikel wordt met 9 tegen 5 stemmen aangenomen.

Artikel 18: de bepaling van artikel 18 is noodzakelijk omdat artikel 1 van de wet van 27 juni 1930 werd opgeheven door artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 504.

Artikel 1 regelt de rechtspersoonlijkheid van wetenschappelijke en kunstinstellingen welke van het ministerie van Kunsten en Wetenschappen afhangen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1, bij 1 onthouding. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over de artikelen waarop dit verslag betrekking heeft.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport fait au nom de la commission de l'Enseignement et de la Science, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles faisant l'objet de ce rapport.

Artikel 8 luidt:

Art. 8. 1° Het koninklijk besluit nr. 537 van 31 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra en het koninklijk besluit nr. 435 van 5 augustus 1986 betreffende het verlof en de afwezigheid voor verminderde prestaties ten gunste van de personeelsleden van het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra die de leeftijd van vijftig jaar bereikt hebben of die ten minste twee kinderen niet ouder dan veertien jaar ten laste hebben, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

2° Het koninklijk besluit nr. 538 van 31 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 413 van 29 april 1986 houdende bepaling van de werkmiddelen voor het Rijksonderwijs en de werkingsstoelagen aan het gesubsidieerd onderwijs, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

3° Het koninklijk besluit nr. 539 van 31 maart 1987 tot vaststelling van het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs van het type

I met volledig leerplan voor het schooljaar 1987-1988, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

4° Het koninklijk besluit nr. 540 van 31 maart 1987 tot vaststelling van het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs van het type II met volledig leerplan voor het schooljaar 1987-1988, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

5° Het koninklijk besluit nr. 541 van 31 maart 1987 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

6° Het koninklijk besluit nr. 542 van 31 maart 1987 houdende de organisatie, de werking en het beheer van de rijksuniversitaire ziekenhuizen van Gent en Luik, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

7° Het koninklijk besluit nr. 543 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wetgeving op de financiering en de controle van de universitaire instellingen is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

8° Het koninklijk besluit nr. 544 van 31 maart 1987 waarbij de Nationale Dienst voor congressen opgericht wordt als staatsdienst met afzonderlijk beheer, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

9° Het koninklijk besluit nr. 545 van 31 maart 1987 betreffende de Koninklijke Muntshouwborg is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 8. 1° L'arrêté royal n° 537 du 31 mars 1987 modifiant l'arrêté royal n° 297 du 31 mars 1984 relatif aux charges, traitements, subventions-traitements et congés pour prestations réduites dans l'enseignement et les centres psycho-médico-sociaux et l'arrêté royal n° 435 du 5 août 1986 relatif aux congés et absences pour prestations réduites accordés aux membres du personnel de l'enseignement et des centres psycho-médico-sociaux, qui ont atteint l'âge de cinquante ans ou qui ont au moins deux enfants à charge qui n'ont pas dépassé l'âge de quatorze ans, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

2° L'arrêté royal n° 538 du 31 mars 1987 modifiant l'arrêté royal n° 413 du 29 avril 1986 portant des dispositions relatives aux moyens de fonctionnement de l'enseignement de l'Etat et aux subventions de fonctionnement allouées à l'enseignement subventionné, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

3° L'arrêté royal n° 539 du 31 mars 1987 fixant le nombre de périodes/professeur pour l'enseignement secondaire de plein exercice de type I pour l'année scolaire 1987-1988, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

4° L'arrêté royal n° 540 du 31 mars 1987 fixant le nombre de périodes/professeur pour l'enseignement secondaire de plein exercice de type II pour l'année scolaire 1987-1988, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

5° L'arrêté royal n° 541 du 31 mars 1987 fixant le plan de rationalisation et de programmation de l'enseignement professionnel secondaire complémentaire et modifiant l'arrêté royal n° 460 du 17 septembre 1986 établissant les plans de rationalisation et de programmation de l'enseignement supérieur de type court et modifiant la législation relative à l'organisation de l'enseignement supérieur de type long, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

6° L'arrêté royal n° 542 du 31 mars 1987 portant l'organisation, le fonctionnement et la gestion des hôpitaux universitaires de l'Etat à Gand et à Liège, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

7° L'arrêté royal n° 543 du 31 mars 1987 modifiant la législation sur le financement et le contrôle des institutions universitaires est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

8° L'arrêté royal n° 544 du 31 mars 1987 constituant en service de l'Etat à gestion séparée, le Service national de congrès est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

9° L'arrêté royal n° 545 du 31 mars 1987 relatif au théâtre royal de la Monnaie est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 16. Artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 458 van 10 september 1986 tot vaststelling van de optellingscoëfficiënt voor sommige leerlingen in het secundair onderwijs, wordt aangevuld met de volgende woorden: « en houdt op uitwerking te hebben op 31 augustus 1987 ».

Art. 16. L'article 2 de l'arrêté royal n° 458 du 10 septembre 1986 fixant le coefficient de comptabilisation pour certains élèves dans l'enseignement secondaire, est complété par les mots: « et cessera ses effets le 31 août 1987 ».

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 17. Artikel 3, § 4, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, wordt aangevuld met een derde lid, luidend als volgt:

« In afwijking van het eerste en het tweede lid, kunnen vanaf het schooljaar 1987-1988 in een inrichting voor secundair onderwijs van het type II die tot een scholengemeenschap behoort, nieuwe afdelingen van hoge frequentie in de hogere cyclus van het beroepssecundair onderwijs, evenals zevende leerjaren van het beroepssecundair onderwijs, door het Rijk worden opgericht of gesubsidieerd. »

Deze bepaling treedt in werking op 1 september 1987.

Art. 17. L'article 3, § 4, de la loi du 29 mai 1959 modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement est complété par un alinéa trois, rédigé comme suit:

« Par dérogation aux alinéas un et deux, de nouvelles sections de haute fréquence du cycle supérieur de l'enseignement secondaire professionnel ainsi que des septièmes années de l'enseignement secondaire professionnel peuvent être créées ou subventionnées par l'Etat, à partir de l'année scolaire 1987-1988, dans un établissement d'enseignement secondaire de type II appartenant à un centre d'enseignement. »

Cette disposition entre en vigueur le 1er septembre 1987.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 18. Artikel 1 van de wet van 27 juni 1930 waarbij de rechtspersoonlijkheid wordt verleend aan de wetenschappelijke en kunstinstellingen welke van het ministerie van Kunsten en Wetenschappen afhangen, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

« Artikel 1. De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder de wetenschappelijke instellingen van de Staat rechtspersoonlijkheid kunnen verkrijgen. »

Deze bepaling heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1987.

Art. 18. L'article 1er de la loi du 27 juin 1930 accordant la personnalité civile aux établissements scientifiques et artistiques dépendant du ministère des Sciences et des Arts est rétabli dans la rédaction suivante:

« Article 1er. Le Roi détermine les conditions dans lesquelles les établissements scientifiques de l'Etat peuvent recevoir la personnalité civile. »

Cette disposition produit ses effets le 1er janvier 1987.

— Aangenomen.
Adopté.

Discussion du rapport, fait au nom de la commission de la Coopération au Développement, au sujet de l'article 3.

Reprise

Bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Ontwikkelingssamenwerking, betreffende artikel 3.

Hervatting

M. le Président. — Nous reprenons la discussion du rapport, fait au nom de la commission de la Coopération au Développement, au sujet de l'article 3.

Wij hervatten de bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Ontwikkelingssamenwerking, betreffende artikel 3.

La parole est à M. Trussart.

M. Trussart. — Monsieur le Président, en juillet 1983, lors de la discussion du projet de loi portant création d'un Fonds de survie pour le tiers monde, j'avais longuement expliqué à cette tribune les raisons pour lesquelles nous, écologistes, soutenions ce projet malgré ses imperfections.

Il était clair, en effet, qu'il n'offrait pas toutes les garanties de bonne fin et laissait la porte ouverte à des déviations incontrôlables. J'avais insisté sur un point primordial: la dotation du fonds.

Le secrétaire d'Etat à la Coopération de l'époque avait déclaré en commission que des moyens extrabudgétaires sous la forme de crédits non dissociés seraient mis à la disposition du fonds dès 1984. Selon le texte du projet, les moyens extrabudgétaires provenant de la Loterie ne devaient servir qu'à la couverture des charges inhérentes au service des emprunts destinés à fournir les ressources financières. Une autorisation d'engagement de 10 milliards, couverte par des moyens financiers donnés par le Trésor, figurait d'ailleurs dans le projet.

En séance plénière, le secrétaire d'Etat fit la sourde oreille à ma question ayant trait au lancement d'emprunts et à la durée prévue pour la fourniture de 10 milliards au Fonds.

Aujourd'hui, toutes les craintes sont confirmées. Non seulement l'autorisation d'engagement global de 10 milliards est annulée — désormais un arrêté délibéré en Conseil des ministres fixera pour chaque année les autorisations d'engagement — mais le recours à l'emprunt disparaît pour faire place à d'altéatoires ressources pouvant provenir de la Loterie nationale, des dons et des legs.

En l'occurrence, ce que vous avez dit en commission, monsieur le secrétaire d'Etat, ne peut certainement pas suffire. Je me permettrai de rappeler vos propos: « On ne peut donc pas prétendre que le financement fondamental du Fonds de survie est devenu plus incertain. Il n'a pas changé ».

Comment la Loterie, déjà tirillée de tous les côtés, pourra-t-elle répondre à cette sollicitation supplémentaire? Ses bénéfices ne sont, en effet, pas extensibles à l'infini.

Son chiffre d'affaires avoisine les 23 milliards. Sur ce montant, environ 6 milliards — les bénéfices nets — sont distribués, sauf erreur, de la façon suivante: une tranche de 35 p.c. pour la coopération au développement, une autre, de 25 p.c., pour l'application des arrêtés royaux des 23 août 1979 et 23 août 1982, à des fins sociales et d'utilité publique, et enfin une dernière tranche, de 40 p.c., partagée entre la dotation à la Caisse nationale des calamités, le Fonds de solidarité nationale, un rattrapage en faveur de la coopération au développement, diverses initiatives et, en dernier lieu, le Fonds de survie dont nous parlons.

Comment pourra-t-on poursuivre l'objectif de la loi de survie qui, je le rappelle, doit être réalisé d'urgence, en vertu des dispositions de l'article premier, sur base des bénéfices nets de la Loterie qui, déjà aujourd'hui, sont totalement attribués? Le poste « Fonds de survie », il faut le souligner, n'a, en effet, été prévu que pour couvrir la charge inhérente aux services des emprunts.

Où bien il sera nécessaire de réduire ou de supprimer des interventions pour les autres postes, ou bien on n'envisage de prélever, sur les bénéfices de la loterie, qu'une somme annuelle d'un montant très faible et ce, pendant des dizaines d'années.

Il faut que nous sachions ce qui va exactement se passer et vous ne pouvez, monsieur le secrétaire d'Etat, esquiver ces questions, d'autant moins qu'au 1er mars 1987, 627 millions seulement ont été dépensés pour la réalisation de projets, dans le cadre du Fonds de survie, et que le programme de coopération avec les organisations non gouvernementales, d'un montant de un milliard, n'est toujours pas exécuté.

On est bien loin des grands espoirs suscités par les nombreuses manifestations qui suivirent l'appel des prix Nobel!

Aujourd'hui, alors que les Nations Unies fêtent la venue au monde du cinquième milliardaire être humain, la nécessité de rendre possible l'auto-suffisance de plus des deux tiers des habitants de notre planète, s'avère de plus en plus impérieuse.

La Belgique seule ne peut évidemment pourvoir à ce besoin immense, mais il y va de son honneur de contribuer, sans réserve, à résoudre ce grave problème et même, d'être aux avant-postes de la lutte à mener, d'une part, pour que les ressources mondiales soient réparties en toute justice et, d'autre part, pour que les moyens d'un développement durable soient attribués d'urgence là où ils sont le plus indispensables. (*Applaudissements sur les bancs Ecolo et Agalev.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Kempenaere.

De heer Kempinaire, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Betrekkingen. — Mijnheer de Voorzitter, tijdens een informele bespreking in de commissie voor Ontwikkelingssamenwerking ben ik reeds uitvoerig ingegaan op de stand van zaken van het Overlevingsfonds. Ik kan nu hierop kort ingaan.

Ik bevestig dat het koninklijk besluit nr. 512, genomen ingevolge de bijzondere machten enkel en alleen het financieringsmechanisme wijzigt voor de vastleggingsmachtiging van 10 miljard die door de wet van 3 oktober 1983 aan het Overlevingsfonds werd toegekend. Het programma van 10 miljard voor het Overlevingsfonds zal dus kunnen worden uitgevoerd, ook ten aanzien van de niet-gouvernementele organisaties en in 1992 kunnen worden beëindigd. De leningslasten die oorspronkelijk door de wet waren bepaald, overstijgen duidelijk de mogelijkheden van de Nationale Loterij, die volgens de wet van 3 oktober 1983 moest instaan voor de dekking van de uitgaven voortvloeiend uit de leningen. Daarom heeft de Ministerraad op 19 december 1986 een bijzondere-machtenbesluit uitgevaardigd tot wijziging van artikel 4 van het Overlevingsfonds met de bedoeling bij de financiering van het fonds elk beroep op leningen uit te sluiten. Ik herhaal dat het programma dat vastligt, uitgevoerd zal kunnen worden, ook ten aanzien van de niet-gouvernementele organisaties.

Er werd opgemerkt dat de Koning jaarlijks bij een in Ministerraad overlegd besluit de vastleggingsmachtiging voor het Overlevingsfonds zal bepalen. Ook dit is niet nieuw, want deze beperking dat de Ministeraad de vastleggingsmachtiging moet bepalen, was vroeger ook al in de wet ingewerkt, aangezien de minister van Ontwikkelingssamenwerking jaarlijks met de vastleggingsmachtiging naar de Ministerraad moest gaan.

Volgens een werkgroep *ad hoc* blijken de mogelijkheden geboden door de Nationale Loterij ruimschoots voldoende om aan de eisen van het Overlevingsfonds te voldoen.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport fait au nom de la commission de la Coopération au Développement, je la déclare close et nous passons à l'examen de l'article 3 faisant l'objet de ce rapport.

Daar niemand meer het woord vraagt in de bespreking van het verslag, uitgebracht namens de commissie voor de Ontwikkelingssamenwerking, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over artikel 3 waarop dit verslag betrekking heeft.

Dit artikel luidt:

Art. 3. Het koninklijk besluit nr. 512 van 23 maart 1987 tot wijziging van de wet van 3 oktober 1983 houdende de oprichting van een « Overlevingsfonds derde wereld » ter uitvoering van de resoluties van de Senaat en van de Kamer van volksvertegenwoordigers over het manifest van de Nobelprijswinnaars tegen uitroeiing door hongersnood en over de bijdrage die België aan die actie moet leveren, is bekrachtigd met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding.

Art. 3. L'arrêté royal n° 512 du 23 mars 1987 modifiant la loi du 3 octobre 1983 portant création d'un « Fonds de survie pour le tiers monde » en vue d'assurer l'exécution des résolutions du Sénat et de la Chambre des représentants sur le manifeste-appel des Prix Nobel contre l'extermination par la faim et sur la contribution que la Belgique doit apporter à cette action, est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

De heer Pataer stelt voor artikel 3 te doen vervallen.

M. Pataer propose la suppression de l'article 3.

Het woord is aan de heer Pataer.

De heer Pataer. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben solidair met mijn fractie en met de anderen die mijn fractie hebben gevolgd in de kritiek op het nepdebat dat hier wordt gevoerd. Ik bevestig de motivering die hier naar voren werd gebracht, zowel door de heer Lallemand en door mijn fractievoorzitter, de heer Wyninckx, als door de heer Trussart. De afwezigheid van staatssecretaris Kempinaire alsmede van zijn voorgedijminister, de heer Tindemans, bij de bespreking van dit artikel — het enige artikel waarop een amendement werd ingediend — is de zoveelste aanfluiting van het democratisch spel.

Ik ga ervan uit dat iedereen de motivering bij dit amendement heeft gelezen. Ik herhaal ze niet. Dit artikel bood de mogelijkheid, hoe minimaal ook, om tot een dialoog met de meerderheid te komen. Die illusie hadden wij niet bij de andere artikelen. Enkele maanden geleden hebben te Brussel ook leden van de meerderheid van de Senaat deelgenomen aan een betoging door het « Food and Disarmament International » waar het

volledige herstel van het Overlevingsfonds werd gevraagd, met alle financiële gevolgen.

Wij hebben dit amendement ingediend om te komen tot het volledige herstel van het Overlevingsfonds, wat de intentie was van de beide Kamers, mede door de inspiratie van 77 Nobelprijswinnaars.

De Voorzitter. — De stemming over artikel 3 is aangehouden.

Le vote sur l'article 3 est réservé.

De aangehouden stemmen en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben later plaats.

Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE TIJDELIJKE ARBEID, DE UITZENDARBEID EN HET TER BESCHIKKING STELLEN VAN WERKNEMERS TEN BEHOEVE VAN GEBRUIKERS

Algemene beraadslaging en stemming over artikelen

PROJET DE LOI SUR LE TRAVAIL TEMPORAIRE, LE TRAVAIL INTERIMAIRE ET LA MISE DE TRAVAILLEURS A LA DISPOSITION D'UTILISATEURS

Discussion générale et vote d'articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.

Nous abordons l'examen du projet de loi sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Vannieuwenhuyze, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden heb ik de eer verslag uit te brengen over het ontwerp van wet betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.

Dit ontwerp van wet werd reeds besproken in de Kamer van volksvertegenwoordigers op woensdag 20 mei 1987 en er goedgekeurd op donderdag 21 mei 1987.

Uw commissie voor de Sociale Aangelegenheden heeft vervolgens het ontwerp besproken tijdens haar vergaderingen van 4, 11 en 16 juni 1987.

De wet van 28 juni 1976, houdende voorlopige regeling van de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, was vervallen. Immers, deze wet trad in werking op 1 december 1976 en gold slechts voor vier jaar. Bij koninklijk besluit van 21 november 1980 werd zij verlengd voor de duur van één jaar. De wet hield dus definitief op uitwerking te hebben, op 30 november 1981.

Om te voorkomen dat een juridisch vacuüm zou ontstaan, namen de sociale organisaties, vertegenwoordigd in de Nationale Arbeidsraad, zelf het initiatief en sloten op 27 november 1981 een aantal collectieve arbeidsovereenkomsten, die bij koninklijk besluit van 9 december 1981 algemeen verbindend werden verklaard. Het zijn deze conservatoire maatregelen die tot op heden nog steeds van toepassing zijn.

Op verzoek van de minister van Tewerkstelling en Arbeid, was de Nationale Arbeidsraad inmiddels voortgegaan met het onderzoek van een ontwerp tot definitieve wet. Op basis van de ter zake uitgebrachte adviezen, werd het ons voorgelegd ontwerp uitgewerkt. Het wetsontwerp herneemt de meeste bepalingen van de wet van 28 juni 1976 en houdt in ruime mate rekening met de wijzigingen die door de Nationale Arbeidsraad werden aanbevolen.

Zoals de voorlopige wet, kan dit wetsontwerp in drie delen worden ingedeeld.

Een eerste deel regelt de tijdelijke arbeid, die de activiteit is die wordt uitgeoefend in het kader van een arbeidsovereenkomst en die tot doel heeft: te voorzien in de vervanging van een vaste werknemer; te beantwoorden aan een buitengewone vermeerdering van het werk, of te zorgen voor de uitvoering van een uitzonderlijk werk.

In een tweede deel wordt de uitzendarbeid geregeld. Naast het aanwerven van een werknemer door middel van een klassieke arbeidsovereenkomst of door middel van een arbeidsovereenkomst voor uitvoering van tijdelijke arbeid, heeft de werkgever nog een andere mogelijkheid, namelijk: via een uitzendbureau een beroep doen op een uitzendkracht. Deze laatste is dan door een arbeidsovereenkomst verbonden met het uitzendbureau.

En in een derde of laatste deel, wordt het ter beschikking stellen van werknemers door een gewone werkgever ten behoeve van gebruikers geregeld.

Dit wetsontwerp vertoont wel enige verschillenpunten met de voorlopige wet van 28 juni 1976.

Zo stelde de voorlopige wet onder meer vast, dat uitzendbureaus moeten worden erkend, en bepaalde tevens de voorwaarden tot erkenning. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, § 1, IX, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is de erkenning van uitzendbureaus en de organisatie van de plaatsingsbureaus voor tijdelijke werknemers door openbare instellingen, evenwel tot de bevoegdheid van de Gewesten gaan behoren, zowel om normen vast te stellen, als om ze in toepassing te brengen.

Ook voorzag de voorlopige wet in de mogelijkheid om op tijdelijke arbeid een beroep te doen, maar dan volgens een welbepaalde procedure. Dit wetsontwerp regelt de procedure niet meer zelf, maar stelt dat, bijvoorbeeld in geval van een buitengewone vermeerdering van werk, de na te leven procedure om op tijdelijke arbeid een beroep te doen, zal worden geregeld bij een door de Koning algemeen verklaarde CAO, die in de Nationale Arbeidsraad wordt gesloten.

Andere wijzigingen zijn eerder van technische aard en het gevolg van het advies van de Nationale Arbeidsraad.

Ter gelegenheid van de algemene bespreking kwam tot uiting dat niet iedereen gelukkig was met het ontwerp van wet betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, dat de voorlopige wet van 1976 zou vervangen. Zo werd de vraag gesteld of het niet beter ware geweest, aangezien het om werknemers gaat en gelet op de ervaring opgedaan bij de wetgeving met de deeltijdse arbeid, een grotere harmonisering en vereenvoudiging van het arbeidsrecht na te streven.

Andere vragen betroffen: het Fonds voor bestaanszekerheid, wie de opdracht heeft de lonen uit te betalen, indien een werkgever-gebruiker zijn verplichtingen niet nakomt, de definitie van de arbeidsovereenkomst voor de uitvoering van de tijdelijke arbeid, de draagwijdte van artikel 1, § 5, laatste gedachtenstreepte handelend over tijdelijke arbeid bij staking of lock-out bij de gebruiker.

De minister beantwoordde de vragen en wees erop dat het ontwerp het resultaat is van een eenparig akkoord tussen de sociale partners in de Nationale Arbeidsraad, die over dit soort arbeid een consensus hebben bereikt. Het is goed dat de wetgever hiermee rekening houdt en weet dat het ontwerp ook voor advies aan de Raad van State werd voorgelegd. De regels voor de uitzendarbeid, aldus de minister, moeten zo nauwkeurig mogelijk zijn om misbruiken te vermijden.

Bij staking of lock-out kan, aldus de minister, geen beroep worden gedaan op tijdelijke arbeid of tijdelijke arbeidskrachten, tenzij ter zake in de Nationale Arbeidsraad een collectieve arbeidsovereenkomst is gesloten door de Koning algemeen verbindend verklaard, houdende onder andere de na te leven procedure en de duur van de tijdelijke arbeid.

Tot slot werd door de minister bevestigend geantwoord op de vraag of het advies nummer 849 van 7 oktober 1986 van de wet van 12 april 1985 waarbij de uitzendsector wordt onderworpen aan de bijdrageplicht aan het Fonds tot vergoeding van de ingeval van sluiting der ondernemingen ontslagen werknemers, zoals die reeds bestaat voor de sluitingsvergoedingen en de bestaanswaarborg nu ook zou worden toegepast. Volgens de verklaring van de minister is die maatregel, waarop door de Nationale Arbeidsraad werd aangedrongen reeds in uitvoering.

Bij de bespreking van de artikelen van het ontwerp werden nog heel wat vragen gesteld. De antwoorden en het commentaar bij elk artikel hadden de verdienste, de bedoeling en de inhoud van de artikelen duidelijker te stellen. Hiervoor verwijs ik graag naar het gedrukt verslag.

Een vijftal amendementen werden ingediend, namelijk op de artikelen 1, 26, 27, 28 en 29.

In artikel 1, § 5, derde gedachtenstreepte, ging het om het schrappen van de woorden «bedoeld door de bepalingen vervat in de hoofdstukken II en III van deze wet».

In artikel 26 ging het om het vervangen van het tweede lid waarbij aan de Koning de mogelijkheid zou worden gegeven, op grond van een

collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in het paritair comité voor de uitzendarbeid, een bijzonder vakantiefonds op te richten, tot uitvoering van de wetsbepalingen betreffende de jaarlijkse vakantie der werknemers.

In artikel 27 ging het over de wijziging van de aanhef van het artikel, om de woorden «het artikel drie van» toe te voegen tussen de woorden «overeenkomstig» en «de wet van 5 december 1968». Artikel drie van genoemde wet vermeldt trouwens wie en onder welke voorwaarden men in aanmerking kan komen als «de vertegenwoordigers» van werknemers en werkgevers.

In de artikelen 28 en 29, tenslotte ging het om de schrapping van beide artikelen. Door artikel 28 wordt het paritair comité van de uitzendarbeid «de verplichting» opgelegd een Fonds voor bestaanszekerheid op te richten. In artikel 29 werd een opdracht meegegeven en een taak opgedragen, die niet behoort tot de normale, gewone opdracht van een Fonds voor bestaanszekerheid.

Na de toelichting en het antwoord van de minister werden alle amendementen verworpen.

Het geheel van het ontwerp van wet werd aangenomen met 11 stemmen, bij drie onthoudingen.

Tenslotte werden door uw commissie bij de bespreking van de artikelen, ter verduidelijking en ter bevordering van de leesbaarheid van de tekst, kleine tekstverbeteringen aangebracht, zonder dat aan de inhoud van het artikel iets werd gewijzigd. Dat was het geval voor het artikel 19, waar de aanhef van het artikel als volgt dient te worden gelezen:

1° Voor de Nederlandse tekst: «Gedurende de periode waarin de uitzendkracht bij de gebruiker werkt, staat deze in voor ...» in plaats van (oude tekst) «Gedurende de periode waarin de uitzendkracht bij hem werkt, staat de gebruiker in voor ...»;

2° De Franse tekst luidt dan: «Pendant la période où l'intérimaire travaille chez l'utilisateur, celui-ci est ...» ter vervanging van de (oude tekst) «Pendant la période où l'intérimaire travaille chez lui, l'utilisateur est ...».

Voor artikel 31, op het einde van paragraaf 1 van dit artikel, leze men alleen in de Nederlandse tekst: «verenigingen zonder winst oogmerk» in plaats van «verenigingen zonder winstgevend doel».

Mijnheer de Voorzitter, mag ik dan tot slot vragen en allen uitnodigen, samen met deze tekstverbeteringen aangebracht door uw commissie, het nu definitief ontwerp van wet betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, te willen goedkeuren? (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Egelmeers.

De heer Egelmeers. — Mijnheer de Voorzitter, wij beleven zeer eigenaardige momenten in dit huis, vooral inzake het wetten geven met betrekking tot het arbeidsrecht. Zonder afbreuk te willen doen aan het doel van dit ontwerp, namelijk een arbeidsrechtelijk statuut geven aan de uitzendarbeid, vinden wij dat het een schoolvoorbeeld is van hoe het niet moet.

Uitgangspunt is de wet van 1976 die slechts werd aangenomen met een geldigheidsduur van vier jaar, gelet op de onzekerheid over deze specifieke aard van werk en het ontbreken van het juiste evenwicht tussen het uitzendbureau en de werknemer. Die wet werd in 1984 vervallen verklaard, maar de leemte werd opgevangen door collectieve arbeidsovereenkomsten op interprofessioneel vlak, aangenomen in de Nationale Arbeidsraad onder de nummers CAO 36 en volgende, die de rechten en plichten van beide partijen regelen op het stuk van het arbeidsrecht.

Het huidige ontwerp van wet heeft dus als rechtsgrond de wet van 1976, wat zeer belangrijk is aangezien deze sedert 1 januari 1984 niet meer van kracht is zodat alleen de collectieve arbeidsovereenkomsten resten. Men valt voor vrijwel 99 pct. terug op een wet die als experimenteel werd beschouwd en waarvan het Parlement de geldigheidsduur beperkte tot vier jaar.

Dat wat werd toegevoegd, is dan nog in strijd met het advies van de Raad van State. Ik kom daar nog op terug.

Ik beweer niet dat hier een onwettigheid is gebeurd, maar men is tot een weinig elegante oplossing gekomen. Het gaat om CAO's die feitelijk niet meer mogen worden gesloten, omdat er een wet in de plaats komt. Zij die vertrouwd zijn met arbeidsrecht weten dat in de hiërarchie der normen een CAO niet in strijd mag zijn met de wet. De CAO's van 1978 kwamen op een rechtmatige wijze tot stand op basis van de wet van 1976. Doordat de wet van 1976 vervallen is verklaard en de nieuwe wet

nog niet van toepassing is, rijst er een probleem. Procedureel is dit een zeer belangrijke vaststelling, met gevolgen op het gerechtelijk vlak.

Ik vrees — de toekomst zal dat uitwijzen — dat hierdoor een groot aantal conflicten zal ontstaan tussen de werkgever, *in casu* het uitzendbureau, en de werknemer met een contract op de uitzendarbeid.

De regering heeft geen lessen uit het verleden getrokken. Zij bleef van oordeel dat de twee partijen een contract *sui generis* moeten sluiten. Dit biedt echter duidelijk minder waarborgen zowel voor het uitzendbureau als voor de werknemer en bijgevolg minder rechtszekerheid voor beide partijen. Mocht de regering de vruchten hebben geplukt van de ervaring met dat soort tewerkstelling, had men geen revolutionaire wijziging hoeven aan te brengen aan de reglementering van de arbeidsovereenkomsten. Dan had de klassieke wet op de arbeidsovereenkomst voor de werknemers, de studenten en het huispersoneel kunnen worden toegepast. In 1976 werden wij geconfronteerd met veeleer bescheiden pogingen tot het organiseren van de uitzendarbeid. De huidige cijfers over het aantal uitzendkrachten zijn gekend. Ze zijn niet onbelangrijk. Die arbeidsmarkt blijft gestremd met een groot aantal werklozen als gevolg.

De uitzendbureaus zullen nog een grote vlucht nemen, derwijze dat wij binnenkort, bij een ongewijzigde situatie op de arbeidsmarkt, een grote evolutie zullen meemaken.

Niet alleen de typiste of de tekstverwerker — want de typiste is misschien al uit de tijd — maar ook de manager zullen op basis van een contract van uitzendarbeid — zelfs van maand tot maand — in een onderneming worden tewerkgesteld. Het kaderpersoneel zal hierbij ook betrokken geraken met alle consequenties van dien.

Tot het bewijs van het tegendeel, ben ik ervan overtuigd dat de wijze waarop u, mijnheer de minister, de tijdelijke arbeid als uitzendarbeid beschouwt, afkeurenswaardig is. U hebt de zegen van de partners in de Nationale Arbeidsraad gekregen. Zij werden nochtans door u «in de zak gezet». — Ik kom daarop terug bij de verdediging van mijn eerste amendement. — Zij denken nog altijd dat dit ontwerp van wet dezelfde invloed heeft als de wet van 1976 en dat zij zullen kunnen blijven werken op basis van de reeks CAO's, nr. 36, 29, 30 en 40 enzovoort. Zij vergissen zich schromelijk.

De uitzendarbeid is in 10 jaar tijd sterk geëvolueerd.

De rechten en de plichten van de partijen zijn door de gewijzigde situatie, de belangstelling en het groot aantal betrokkenen aan herziening toe.

De jongste jaren hebben wij een niet onbelangrijke evolutie van de deeltijdse arbeid vastgesteld. Nu krijgen wij een wettelijke structuur voor de uitzendarbeid voorgeschoteld. Wij hebben te maken met twee nieuwigheden die fundamenteel verschillend zijn. De beste waarborg nochtans blijft een gelijkwaardig arbeidscontract voor werknemer en werkgever op basis van de wet van 1976. De twee nieuwe vormen van arbeidsovereenkomst doen echter vragen rijzen. Alle consequenties voor de komende jaren werden niet onderzocht. Het is een gevaarlijke regeling onder het mom van «een akkoord van de sociale partners». Een en ander zal in de loop van de komende jaren blijken kant noch wal te raken. Maar wie leeft, zal zien!

Er is echter nog erger. Het ontwerp is een totale verkrachting van de bestaande wetten. Een wet kan door een andere wet worden vervangen of aangevuld. Wanneer dit volgens de geplogenheden van dit huis gebeurt, kan moeilijk de onwettigheid worden ingeroepen. Maar het gaat in dit geval niet om het louter goedkeuren van teksten. Er zijn menselijke aspecten en een bepaalde filosofie mee verweven. In het kader van het arbeidsrecht is men uiteindelijk tot stevige structuren gekomen.

Dit alles wordt door de aanvulling bij één artikel weggeveegd. Hierdoor wordt de rechtszekerheid in het gedrang gebracht.

Dit is onder meer het geval voor het Fonds voor de bestaanszekerheid. Dit Fonds is via een CAO op wettelijke basis tot stand gekomen. De wetgever heeft immers aan de sociale partners hiertoe het recht verleend binnen het raam van de wet op de fondsen voor bestaanszekerheid weliswaar. Met dit wetsontwerp gaat de wetgever zijn bevoegdheid werkelijk te buiten. De wetgever heeft in deze aangelegenheid niet het recht te zeggen wat moet en wat niet mag.

In dit wetsontwerp wordt bijvoorbeeld bepaald dat bij nalatigheid van de werkgever het loon moet worden betaald door het Fonds voor bestaanszekerheid. Deze bepaling is zonder precedent in het arbeidsrecht en houdt gevaarlijke risico's in. Een werkgever die nalatig is, wordt aldus beloond, maar de lasten worden op de rug van de andere werkgevers gelegd. Het klinkt misschien vreemd dat ik hier de werkgevers verdedig, maar ik wens de beide partijen in deze aangelegenheid objectief te benaderen. De wetgever heeft niet het recht over zulke zaken beslissingen

te nemen, maar dit moet worden overgelaten aan de sociale partners die in het Fonds voor bestaanszekerheid zitten.

Het wetsontwerp betreffende, onder andere, de uitzendarbeid werd slecht voorbereid. De Kamer werd reeds in de zak gestoken en nu zal de Senaat hetzelfde lot beschoren worden. Ik ga daar echter niet mee akkoord. «Met alle Chinezen, maar niet met den deze.»

Dit ontwerp werd, zij het om technische redenen misschien, slecht opgesteld. Er werden geen lessen getrokken uit vroegere ervaringen. Gezien de grote toename van het aantal arbeidskrachten, was het inderdaad nodig de wet aan te passen. Dit wetsontwerp zal echter leiden tot zeer grote conflicten, die door de arbeidsrechtbank zullen moeten worden beslecht. Daarom heeft onze fractie amendementen ingediend, die wij in de loop van dit debat zullen verdedigen.

Dit ontwerp werd reeds door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd.

Overeenkomstig, enerzijds, het overlegstelsel dat wij kennen en, anderzijds, de bestaande arbeidswetgeving, had men een beter ontwerp kunnen maken, een ontwerp dat zowel aan de uitzendbureaus als aan de werknemers voldoening zou hebben gegeven. De vakorganisaties en de Nationale Arbeidsraad moeten zich er wel van bewust zijn dat de werknemers het slachtoffer zullen zijn, zoals het meestal bij slecht wetgevend werk het geval is. Wij vinden dit een spijtige gang van zaken. Dit is dan ook de reden waarom wij ons bij de stemming over het geheel van dit wetsontwerp hebben onthouden. Wij menen hiermede te hebben aangetoond dat wat slecht was, kon worden verbeterd. Voorts laten wij het aan uw oordeel over, mijnheer de minister, en de toekomst zal uitwijzen hoe het verder moet. (*Applaus op de socialistische banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Hansenne, ministre.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, malgré le lyrisme dont était empreinte l'intervention de M. Egelméers, je ne puis m'empêcher de penser qu'il souffre de «josphisme». Il a, en effet, essayé de nous démontrer que les interlocuteurs sociaux, qui ont conclu une convention et un accord au sein du Conseil national du Travail, se sont trompés, mutuellement d'ailleurs, et qu'il conviendrait de recourir à un législateur infiniment plus éclairé qu'eux pour essayer de déterminer quels sont leurs intérêts réels.

Je ne partage pas du tout ce point de vue. Je pense, en effet, que les interlocuteurs sociaux ont eu la sagesse de conclure un accord sur un phénomène, le travail intérimaire, à propos duquel on peut certes avoir des opinions divergentes, mais qui correspond à une réalité qu'on ne peut nier. Cet accord me paraissant satisfaisant, je me suis efforcé de le traduire en un texte de loi qui, d'ailleurs, était réclamé par les organisations tant patronales, que syndicales, afin de combler un vide juridique, qui n'a que trop duré.

C'est la raison pour laquelle je demande son approbation. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Artikel één luidt:

HOOFDSTUK I. — Reglementering van de tijdelijke arbeid en van de arbeidsovereenkomst voor uitvoering van tijdelijke arbeid

Afdeling I. — De tijdelijke arbeid

Artikel 1. § 1. Tijdelijke arbeid in de zin van deze wet is de activiteit die op grond van een arbeidsovereenkomst wordt uitgeoefend en tot doel heeft in de vervanging van een vaste werknemer te voorzien of te beantwoorden aan een buitengewone vermeerdering van werk of te zorgen voor de uitvoering van een uitzonderlijk werk.

§ 2. Onder vervanging van een vaste werknemer wordt verstaan:

1° De tijdelijke vervanging van een werknemer wiens arbeidsovereenkomst in haar uitvoering is geschorst, behoudens bij gebrek aan werk wegens economische oorzaken of bij slechte weersomstandigheden;

2° De tijdelijke vervanging van een werknemer wiens arbeidsovereenkomst is beëindigd.

§ 3. In geval van tijdelijke vervanging van een vaste werknemer dient de tijdelijke werknemer tot dezelfde beroepscategorie te behoren.

Voor de toepassing van deze wet wordt onder beroepscategorie enkel de categorie arbeiders en de categorie bedienden bedoeld.

§ 4. Onder uitzonderlijk werk worden verstaan de werkzaamheden die de Koning bepaalt op voorstel van het paritair comité van de betrokken bedrijfstak of van de Nationale Arbeidsraad indien geen paritair comité werd opgericht of indien het bestaande paritair comité niet werkt of indien de vraag tot de bevoegdheid behoort van verschillende paritaire comités.

De uitvoering van dit werk mag drie maanden niet overschrijden.

De Koning kan, na advies van het paritair comité voor de uitzendende of van de Nationale Arbeidsraad indien dat paritair comité niet werkt, de bij het tweede lid bedoelde termijn verlengen.

§ 5. De na te leven procedure en de duur van de tijdelijke arbeid worden geregeld bij een door de Koning algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst, afgesloten in de Nationale Arbeidsraad, in de volgende gevallen:

— De vervanging van een werknemer waarvan de arbeidsovereenkomst beëindigd werd;

— Bij buitengewone vermeerdering van werk;

— Bij staking of *lock-out* bij de gebruiker bedoeld door de bepalingen vervat in de hoofdstukken II en III van deze wet.

CHAPITRE 1er. — *Réglementation du travail temporaire et du contrat de travail pour l'exécution de travail temporaire*

Section I. — Le travail temporaire

Article 1er. § 1er. Le travail temporaire, au sens de la présente loi, est l'activité exercée dans les liens d'un contrat de travail et ayant pour objet de pourvoir au remplacement d'un travailleur permanent ou de répondre à un surcroît extraordinaire de travail ou d'assurer d'exécution d'un travail exceptionnel.

§ 2. Par remplacement d'un travailleur permanent, on entend:

1° Le remplacement temporaire d'un travailleur dont l'exécution du contrat est suspendue, sauf en cas de manque de travail résultant de causes économiques ou en cas d'intempéries;

2° Le remplacement temporaire d'un travailleur dont le contrat a pris fin.

§ 3. En cas de remplacement temporaire d'un travailleur permanent, le travailleur temporaire doit appartenir à la même catégorie professionnelle.

Pour l'application de la présente loi, sont visées uniquement par catégorie professionnelle, la catégorie des ouvriers et la catégorie des employés.

§ 4. Par travail exceptionnel, on entend les travaux déterminés par le Roi sur proposition de la commission paritaire de la branche d'activité concernée ou du Conseil national du Travail lorsqu'il n'a pas été institué de commission paritaire, lorsque la commission paritaire ne fonctionne pas ou lorsque la question est de la compétence de plusieurs commissions paritaires.

L'exécution de ce travail ne peut excéder trois mois.

Le Roi peut, après avis de la commission paritaire pour le travail intérimaire ou du Conseil national du Travail si cette commission paritaire ne fonctionne pas, prolonger le délai visé au deuxième alinéa.

§ 5. La procédure à respecter et la durée du travail temporaire sont réglées par convention collective de travail rendue obligatoire par le Roi, conclue au Conseil national du Travail, dans les cas suivants:

— Remplacement d'un travailleur dont le contrat de travail a pris fin;

— Surcroît extraordinaire de travail;

— Grève ou *lock-out* chez l'utilisateur visé par les dispositions des chapitres II et III de la présente loi.

De heer Egemeers c.s. stelt volgend amendement voor:

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1986-1987
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1986-1987

« In § 5 van dit artikel, derde gedachtenstreep, te doen vervallen de woorden « bedoeld door de bepalingen vervat in de hoofdstukken II en III van deze wet ».

« Au § 5 de cet article, troisième tiret, supprimer les mots « visé par les dispositions des chapitres II et III de la présente loi ».

Het woord is aan de heer Egemeers.

De heer Egemeers. — Mijnheer de Voorzitter, bij artikel 1 hebben wij een amendement ingediend dat naar ons oordeel zeer belangrijk is. Ik heb de indruk dat zulks nog niet tot alle leden is doorgedrongen, maar een verwittigd man is er twee waard en dit zal ook wel waar zijn voor alle senatoren tot welke fractie zij ook behoren.

Mijnheer de minister, u hebt inzake artikel 1, paragraaf 5, waarvoor in de Nationale Arbeidsraad een akkoord bestaat, het advies van de Raad van State gevraagd.

In artikel 1, paragraaf 5, is bepaald dat in drie gevallen de procedure en de duur van de tijdelijke arbeid bij collectieve arbeidsovereenkomst worden geregeld.

Wat ons interesseert is dat deze procedure in elk geval moet worden ingesteld bij staking of *lock-out*. Dit is de tekst waarvoor de partners in de Nationale Arbeidsraad hun goedkeuring hebben gegeven.

In de praktijk wil dit zeggen dat wanneer de onderneming onder bepaalde voorwaarden een beroep doet op een uitzendbureau om arbeidskrachten naar een onderneming te sturen, men mag aannemen dat in deze CAO wordt bepaald dat tijdens een conflict, zij het staking of *lock-out*, de onderneming-gebruiker geen beroep mag doen op een uitzendbureau voor werknemers met een contract van uitzendarbeid.

Zo is de tekst uit de Nationale Arbeidsraad gekomen en die tekst hebt u aan de Raad van State voorgelegd.

Het is die onschuldige zinsnede « bedoeld door de bepalingen vervat in de hoofdstukken II en III van deze wet » die de hele kwestie uit zijn verband heeft gerukt. Ik heb daarstraks gezegd dat een CAO niet mag indruisen tegen een wet. Door deze bewuste zinsnede in te voegen — wat volgens het advies van de Raad van State niet nodig was — heeft de regering het bepaalde in de aanhef van paragraaf 5 wettelijk onmogelijk gemaakt. Met deze wettekst kan een onderneming-gebruiker bij een conflict een beroep doen op uitzendkrachten ter vervanging van zijn eigen personeel, zowel bij staking als bij *lock-out*. Dit was zeker niet de bedoeling van de werkgevers en werknemers in de Nationale Arbeidsraad.

Om objectieve redenen kunnen wij het met deze tekst niet eens zijn. Met deze tekst kan het spel niet meer gespeeld worden in de Nationale Arbeidsraad. Werkgevers en werknemers kunnen geen akkoord meer maken omdat ze niet mogen indruisen tegen een wet. Wij krijgen de indruk dat de wetgever de suggestie van een handig lid van de Raad van State blindelings heeft gevolgd zonder er de draagwijdte van in te schatten.

Mijnheer de minister, wij moeten terugvallen op de tekst die door de Nationale Arbeidsraad is goedgekeurd omdat wij weten dat deze het akkoord inhoudt van de partners in die Raad. Daarom vragen wij de Senaat de intellectuele eerlijkheid op te brengen om ons amendement goed te keuren.

M. le Président. — La parole est à M. Hansenne, ministre.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, je me réfère au rapport de M. Vannieuwenhuyze et demande le rejet de l'amendement.

M. le Président. — Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 1er sont réservés.

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 1 zijn aangehouden.

Artikel 2 luidt:

Afdeling 2. — De arbeidsovereenkomst voor uitvoering van tijdelijke arbeid

Art. 2. De arbeidsovereenkomst voor uitvoering van tijdelijke arbeid wordt gesloten hetzij voor een bepaalde tijd, hetzij voor een duidelijk

omschreven werk, hetzij ter vervanging van een vaste werknemer, onder de bij deze wet gestelde voorwaarden.

*Section 2. — Le contrat de travail
pour l'exécution de travail temporaire*

Art. 2. Le contrat de travail qui a pour objet l'exécution d'un travail temporaire est conclu soit pour une durée déterminée, soit pour un travail nettement défini, soit pour le remplacement d'un travailleur permanent dans les conditions fixées par la présente loi.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 3. Wanneer de partijen met inachtneming van de bepalingen van dit hoofdstuk, opeenvolgende arbeidsovereenkomsten sluiten voor de uitvoering van tijdelijke arbeid in de zin van deze wet, worden zij niet verondersteld een overeenkomst voor onbepaalde tijd te hebben aangegaan.

Art. 3. Lorsque, dans le respect des dispositions du présent chapitre, les parties concluent des contrats de travail successifs pour l'exécution d'un travail temporaire au sens de la présente loi, elles ne sont pas censées avoir conclu un contrat pour une durée indéterminée.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 4. Deze overeenkomst moet schriftelijk worden vastgesteld uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer in dienst treedt.

De reden, alsmede in voorkomend geval de duur van de overeenkomst en de reden van de vervanging moeten in de bij het eerste lid bedoelde overeenkomst worden opgenomen.

Bij ontstentenis van een geschrift overeenkomstig het eerste en tweede lid, gelden voor deze overeenkomst uitsluitend de regels inzake de voor onbepaalde tijd gesloten arbeidsovereenkomsten. In dat geval kan de werknemer echter binnen zeven dagen na de indiensttreding zonder opzegging noch vergoeding een einde maken aan de overeenkomst.

Art. 4. Ce contrat doit être constaté par écrit, au plus tard au moment de l'entrée en service du travailleur.

Le motif et, le cas échéant, la durée du contrat et le motif du remplacement doivent être repris dans le contrat visé au premier alinéa.

A défaut d'écrit conforme aux dispositions des premier et deuxième alinéas, ce contrat est exclusivement régi par les règles des contrats de travail conclus pour une durée indéterminée. Toutefois, dans ce cas, le travailleur peut mettre fin au contrat, sans préavis ni indemnité, dans les sept jours suivant l'entrée en service.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 5. Behoudens strijdige overeenkomst worden de eerste drie arbeidsdagen als proeftijd beschouwd. Tot bij het verstrijken van die tijdsduur mag ieder van de partijen de overeenkomst beëindigen, zonder opzegging noch vergoeding.

Art. 5. Sauf convention contraire, les trois premiers jours de travail sont considérés comme période d'essai. Jusqu'à l'expiration de cette période, chacune des parties peut mettre fin au contrat, sans préavis ni indemnité.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 6. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de arbeidsovereenkomst die de uitvoering van de bij artikel 1 bedoelde tijdelijke arbeid tot doel heeft wanneer de partijen overeenkomen toepassing te maken van de algemene regelingen ingesteld door andere wetten inzake arbeidsovereenkomsten.

Art. 6. Les dispositions du présent chapitre ne sont pas applicables au contrat de travail qui a pour objet un travail temporaire visé à l'article 1er, lorsque les parties conviennent d'appliquer les régimes généraux institués par d'autres lois en matière de contrats de travail.

— Aangenomen.
Adopté.

HOOFDSTUK II. — Reglementering van de uitzendarbeid

Afdeling I. — Arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid

Art. 7. Voor toepassing van deze wet, wordt verstaan onder:

1° Uitzendbureau: de onderneming waarvan de activiteit erin bestaat uitzendkrachten in dienst te nemen, om hen ter beschikking van gebruikers te stellen met het oog op de uitvoering van een bij of krachtens hoofdstuk I van deze wet toegelaten tijdelijke arbeid;

2° Arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid: de overeenkomst waarbij een uitzendkracht zich tegenover een uitzendbureau verbindt om, tegen loon, een bij of krachtens hoofdstuk I van deze wet toegelaten tijdelijke arbeid bij een gebruiker te verrichten;

3° Uitzendkracht: de werknemer die zich door een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid verbindt om ter beschikking van een of meer gebruikers te worden gesteld.

CHAPITRE II. — Réglementation du travail intérimaire

Section 1. — Contrat de travail intérimaire

Art. 7. Pour l'application de la présente loi, on entend par :

1° Entreprise de travail intérimaire: l'entreprise dont l'activité consiste à engager des intérimaires pour les mettre à la disposition d'utilisateurs en vue de l'exécution d'un travail temporaire autorisé par ou en vertu du chapitre Ier de la présente loi;

2° Contrat de travail intérimaire: le contrat par lequel un intérimaire s'engage vis-à-vis d'une entreprise de travail intérimaire, contre rémunération, à effectuer chez un utilisateur un travail temporaire autorisé par ou en vertu du chapitre Ier de la présente loi;

3° Intérimaire: le travailleur qui s'engage dans les liens d'un contrat de travail intérimaire pour être mis à la disposition d'un ou de plusieurs utilisateurs.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 8. Geen bewijs wordt toegelaten tegen het vermoeden dat de overeenkomst bedoeld onder artikel 7, 2°, een arbeidsovereenkomst is.

De bepalingen van de artikelen 2, 3 en 5 zijn van toepassing op de arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid.

De bedoeling een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid te sluiten, moet voor iedere werknemer afzonderlijk, door beide partijen schriftelijk worden vastgesteld uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer voor de eerste maal in dienst treedt van het uitzendbureau.

De overeenkomst moet schriftelijk worden vastgesteld uiterlijk binnen twee werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop de werknemer in dienst treedt.

Bij ontstentenis van een geschrift overeenkomstig de vorige twee leden gelden voor deze overeenkomst uitsluitend de regels inzake de voor onbepaalde tijd gesloten arbeidsovereenkomsten. In dat geval kan de werknemer echter binnen zeven dagen volgend op het verstrijken van de in het vierde lid bepaalde termijn, zonder opzegging noch vergoeding, een einde maken aan de overeenkomst.

Art. 8. Nulle preuve n'est admise contre la présomption que le contrat visé à l'article 7, 2°, est un contrat de travail.

Les dispositions des articles 2, 3 et 5 sont applicables au contrat de travail intérimaire.

L'intention de conclure un contrat de travail intérimaire doit être constatée par écrit par les deux parties, pour chaque travailleur individuellement au plus tard au moment du premier engagement du travailleur par l'entreprise de travail intérimaire.

Le contrat doit être constaté par écrit au plus tard dans les deux jours ouvrables à compter du moment de l'entrée en service du travailleur.

A défaut d'écrit conforme aux dispositions des deux alinéas précédents, ce contrat est exclusivement régi par les règles en matière de contrats de travail conclus pour une durée indéterminée. Toutefois, dans ce cas, le travailleur peut mettre fin au contrat, sans préavis ni indemnité, dans les sept jours suivant l'expiration du délai fixé au quatrième alinéa.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 9. De arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid moet melding maken van de naam van de gebruiker, de reden, alsmede in voorkomend geval de duur van de overeenkomst en de reden van de vervanging, de beroepskwalificatie van de uitzendkracht, de plaats van tewerkstelling en de arbeidstijdregeling, het bedongen loon en de vergoedingen waarop de uitzendkracht recht heeft.

Art. 9. Le contrat de travail intérimaire doit mentionner le nom de l'utilisateur, le motif et, le cas échéant, la durée du contrat et le motif du remplacement, la qualification professionnelle de l'intérimaire, le lieu d'occupation et l'horaire de travail, la rémunération convenue et les indemnités auxquelles l'intérimaire a droit.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. Het loon van de uitzendkracht mag niet lager zijn dan datgene waarop hij recht zou hebben gehad, indien hij onder dezelfde voorwaarden als vast werknemer door de gebruiker was in dienst genomen.

Van het eerste lid kan worden afgeweken, indien gelijkwaardige voordelen worden toegekend door een collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in het paritair comité voor de uitzendarbeid en algemeen verbindend verklaard door de Koning.

Art. 10. La rémunération de l'intérimaire ne peut être inférieure à celle à laquelle il aurait eu droit s'il était engagé dans les mêmes conditions comme travailleur permanent par l'utilisateur.

Il peut être dérogé au premier alinéa lorsque des avantages équivalents sont octroyés par une convention collective de travail conclue au sein de la commission paritaire du travail intérimaire et rendue obligatoire par le Roi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. Het uitzendbureau kan geheel of gedeeltelijk worden vrijgesteld van de verplichtingen inzake het behoud van het normale loon, zoals bepaald in geval van schorsing van de uitvoering der arbeidsovereenkomst, voor zover een collectieve arbeidsovereenkomst, gesloten in het paritair comité voor de uitzendarbeid en algemeen verbindend verklaard door de Koning die verplichting ten laste heeft gelegd van het Fonds voor bestaanszekerheid voor de uitzendkrachten.

Art. 11. L'entreprise de travail intérimaire peut être dispensée de tout ou partie des obligations relatives au maintien de la rémunération normale, telles qu'elles sont définies en cas de suspension de l'exécution du contrat de travail, dans la mesure où une convention collective de travail, conclue au sein de la commission paritaire pour le travail intérimaire et rendue obligatoire par le Roi, a mis cette obligation à charge du Fonds de sécurité d'existence pour les intérimaires.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. Wanneer een uitzendbureau een uitzendkracht ter beschikking stelt van een gebruiker die onderworpen is aan een fonds voor bestaanszekerheid, is het verplicht de aan dat fonds verschuldigde bijdragen te betalen, voor zover een collectieve arbeidsovereenkomst van het paritair comité waaronder de gebruiker ressorteert, het toepassingsgebied van dat fonds heeft uitgebreid tot de uitzendkrachten, tewerkgesteld door een onderworpen gebruiker.

Deze verplichting strekt zich evenwel niet uit tot de betaling van bijdragen die betrekking hebben op voordelen welke reeds verleend worden door het fonds voor bestaanszekerheid waaronder het uitzendbureau ressorteert.

Art. 12. Lorsqu'une entreprise de travail intérimaire met un intérimaire à la disposition d'un utilisateur assujéti à un fonds de sécurité d'existence, elle a l'obligation de payer les cotisations afférentes à ce fonds, dans la mesure où une convention collective de travail de la commission paritaire dont relève l'utilisateur a étendu le champ d'application de ce fonds aux intérimaires occupés par un utilisateur assujéti.

Toutefois, cette obligation ne s'étend pas au paiement de cotisations afférentes à des avantages qui sont déjà alloués par le fonds de sécurité d'existence dont relève l'entreprise de travail intérimaire.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. Voor de toepassing van de bepalingen van de wetten en overeenkomsten die steunen op de anciënniteit van de werknemer in de onderneming, dient rekening te worden gehouden met de periodes van activiteit van de uitzendkracht bij het uitzendbureau die alleen zijn onderbroken:

1° Ofwel door periodes van schorsing van de uitvoering der overeenkomst waarvoor de uitzendkracht onderworpen bleef aan de sociale zekerheid, voor zover hij tijdens die periodes niet bij een andere werkgever tewerkgesteld is geweest;

2° Ofwel door periodes van inactiviteit van één week of minder.

Art. 13. Pour l'application des dispositions légales et conventionnelles qui se fondent sur l'ancienneté du travailleur dans l'entreprise, entrent en ligne de compte les périodes d'activité de l'intérimaire dans l'entreprise de travail intérimaire qui sont seulement interrompues:

1° Soit par des périodes de suspension de l'exécution du contrat pour lesquelles l'intérimaire a continué à être assujéti à la sécurité sociale pour autant qu'il n'ait pas été occupé chez un autre employeur pendant ces périodes;

2° Soit par des périodes d'inactivité d'une semaine ou moins.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 14. Is de overeenkomst voor een bepaalde tijd of voor een duidelijk omschreven werk aangegaan, dan is de partij die de overeenkomst voor het verstrijken van de termijn en zonder dringende reden eenzijdig beëindigt, gehouden aan de andere partij een vergoeding te betalen, gelijk aan het bedrag van het loon dat verschuldigd bleef tot het bereiken van die termijn, zonder evenwel het dubbel te mogen overtreffen van het loon dat overeenstemt met de duur van de opzeggingstermijn welke had moeten in acht genomen worden, indien een arbeidsovereenkomst zonder tijdsbepaling was gesloten.

De in het eerste lid bedoelde vergoeding is niet verschuldigd, ingeval de dienstverbintenis door toedoen van de gebruiker niet wordt nagekomen totdat de termijn is bereikt, wanneer het uitzendbureau voor de nog te lopen periode aan de uitzendkracht een vervangingswerk verschafft, dat hem een zelfde loon en gelijkwaardige arbeidsvoorwaarden waarborgt.

Art. 14. Si le contrat a été conclu pour une durée déterminée ou pour un travail nettement défini, la partie qui résilie le contrat unilatéralement, avant terme et sans motif grave, est tenue de payer à l'autre une indemnité égale au montant de la rémunération qui restait à échoir jusqu'à ce terme, sans que ce montant puisse toutefois excéder le double de la rémunération correspondant à la durée du délai de préavis qui aurait dû être respecté si un contrat de travail avait été conclu sans terme.

L'indemnité prévue au premier alinéa n'est pas due en cas d'inexécution de l'engagement jusqu'au terme du fait de l'utilisateur, lorsque l'entreprise de travail intérimaire fournit à l'intérimaire, pour la période restant à courir, une occupation de remplacement lui assurant une rémunération identique et des conditions de travail équivalentes.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. Is de overeenkomst aangegaan om een vaste werknemer te vervangen voor een niet-bepaalde tijd, dan is het uitzendbureau dat de overeenkomst voor het einde van de vervanging en zonder dringende reden eenzijdig beëindigt, gehouden aan de uitzendkracht een vergoeding te betalen, gelijk aan het bruto-loon voor drie maanden.

De uitzendkracht kan evenwel, met inachtneming van een opzeggingstermijn van zeven dagen, een einde maken aan de overeenkomst indien hij een dienstbetrekking heeft aangegaan.

De in het eerste lid bedoelde vergoeding is niet verschuldigd, ingeval de dienstverbintenis door toedoen van de gebruiker niet wordt nagekomen tot het einde van de vervanging, wanneer het uitzendbureau voor een periode van drie maanden aan de uitzendkracht een vervangingswerk verschafft, dat hem een zelfde loon en gelijkwaardige arbeidsvoorwaarden waarborgt.

Art. 15. Si le contrat a été conclu pour remplacer un travailleur permanent pendant une durée non déterminée, l'entreprise de travail intérimaire qui résilie le contrat unilatéralement, avant la fin du remplacement et sans motif grave, est tenue de payer à l'intérimaire une indemnité égale à la rémunération brute de trois mois.

L'intérimaire peut mettre fin à ce contrat moyennant un préavis de sept jours, s'il a été engagé dans le cadre d'une relation de travail.

L'indemnité prévue au premier alinéa n'est pas due en cas d'inexécution de l'engagement jusqu'à la fin du remplacement du fait de l'utilisateur, lorsque l'entreprise de travail intérimaire fournit à l'intérimaire, pour une période de trois mois, une occupation de remplacement lui assurant une rémunération identique et des conditions de travail équivalentes.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 16. De contractuele bedingen waarbij het de uitzendkracht verboden is zich bij een gebruiker te verbinden, worden al. niet bestaande beschouwd.

Art. 16. Les clauses contractuelles interdisant à l'intérimaire de s'engager chez un utilisateur sont réputées inexistantes.

— Aangenomen.

Adopté.

Afdeling 2. — Overeenkomst gesloten tussen het uitzendbureau en de gebruiker

Art. 17. § 1. De overeenkomst gesloten tussen het uitzendbureau en de gebruiker wordt schriftelijk vastgesteld binnen zeven werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop de tewerkstelling van de uitzendkracht een aanvang neemt en bevat ten minste de volgende vermeldingen:

1° Zo de erkenning voorgeschreven is, het erkenningsnummer van het uitzendbureau;

2° Het inschrijvingsnummer van het uitzendbureau bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;

3° De benaming van het paritair comité of eventueel van het paritair subcomité waaronder de gebruiker ressorteert;

4° De reden van de tewerkstelling van de uitzendkracht;

5° De plaats en de duur van de tewerkstelling;

6° De arbeidstijdregeling in de onderneming van de gebruiker;

7° De beroepskwalificatie van de uitzendkracht;

8° Het loon van de vaste werknemer met dezelfde kwalificatie in de onderneming van de gebruiker;

9° De wijze van betaling van het loon.

§ 2. De uitzendkracht moet ten laatste binnen twee werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop zijn tewerkstelling een aanvang nam een geschreven mededeling ontvangen met de in § 1 bedoelde vermeldingen.

Indien de overeenkomst, gesloten tussen het uitzendbureau en de gebruiker, wijzigingen bevat ten aanzien van die vermeldingen, dan moet de uitzendkracht uiterlijk binnen zeven werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop zijn tewerkstelling een aanvang nam, een afschrift ontvangen van dat deel van de overeenkomst tussen het uitzendbureau en de gebruiker waarin de in paragraaf 1 bedoelde vermeldingen zijn opgenomen.

In het onder het tweede lid bedoeld geval, geniet de uitzendkracht de gunstigste bepalingen.

Section 2. — Contrat conclu entre l'entreprise de travail intérimaire et l'utilisateur

Art. 17. § 1er. Le contrat conclu entre l'entreprise de travail intérimaire et l'utilisateur est constaté par écrit dans les sept jours ouvrables à compter du début de la mise au travail de l'intérimaire et comporte au moins les mentions suivantes:

1° Si l'agrément est prescrit, le numéro d'agrément de l'entreprise de travail intérimaire;

2° Le numéro d'immatriculation de l'entreprise de travail intérimaire à l'Office national de sécurité sociale;

3° La dénomination de la commission paritaire ou éventuellement de la sous-commission paritaire dont relève l'utilisateur;

4° Le motif de l'occupation de l'intérimaire;

5° Le lieu et la durée de l'occupation;

6° L'horaire de travail dans l'entreprise de l'utilisateur;

7° La qualification professionnelle de l'intérimaire;

8° La rémunération du travailleur permanent ayant la même qualification dans l'entreprise de l'utilisateur;

9° Les modalités de paiement de la rémunération.

§ 2. L'intérimaire doit recevoir, au plus tard dans les deux jours ouvrables à compter du début de sa mise au travail, communication écrite des mentions visées au § 1er.

Si le contrat conclu entre l'entreprise de travail intérimaire et l'utilisateur contient des modifications par rapport à ces mentions, une copie de la partie du contrat conclu entre l'entreprise de travail intérimaire et l'utilisateur, comprenant les mentions visées au paragraphe 1er, doit être remise à l'intérimaire, au plus tard sept jours ouvrables à compter du début de sa mise au travail.

Dans le cas visé au deuxième alinéa, l'intérimaire bénéficie des dispositions les plus favorables.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 18. Als niet bestaande worden beschouwd, de bedingen tussen het uitzendbureau en de gebruiker waarbij is overeengekomen dat deze laatste een schadeloosstelling verschuldigd is aan het uitzendbureau ingeval een uitzendkracht bij de gebruiker zou aangeworven worden.

Art. 18. Sont réputées inexistantes les clauses par lesquelles l'entreprise de travail intérimaire et l'utilisateur conviennent que ce dernier devra payer une indemnité à l'entreprise de travail intérimaire, au cas où l'intérimaire serait engagé chez lui.

— Aangenomen.

Adopté.

Afdeling 3. — Verplichtingen van de gebruiker

Art. 19. Gedurende de periode waarin de uitzendkracht bij de gebruiker werkt, staat deze in voor de toepassing van de bepalingen van de wetgeving inzake de reglementering en de bescherming van de arbeid, welke gelden op de plaats van het werk.

Voor de toepassing van het eerste lid, worden de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsduur, de feestdagen, de zondagsrust, de vrouwenarbeid, de arbeid van jeugdige personen, de nachtarbeid, de arbeidsreglementen, de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen, beschouwd als bepalingen die gelden op de plaats van het werk.

De Koning kan, na advies van het paritair comité voor de uitzendarbeid en wat de bepalingen betreft inzake de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, evenals inzake de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen na advies van de Hoge Raad voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen:

1° De in het tweede lid vermelde opsomming wijzigen of aanvullen;

2° Bepalen welke de verplichtingen van genoemde wetgevingen zijn die respectievelijk op de gebruiker en op het uitzendbureau rusten.

Section 3. — Obligations de l'utilisateur

Art. 19. Pendant la période où l'intérimaire travaille chez l'utilisateur, celui-ci est responsable de l'application des dispositions de la législation en matière de réglementation et de protection du travail applicables au lieu de travail.

Pour l'application du premier alinéa, sont considérées comme dispositions applicables au lieu de travail, celles qui ont trait à la durée du travail, aux jours fériés, au repos du dimanche, au travail des femmes, au travail des jeunes, au travail de nuit, aux règlements du travail, à la santé et la sécurité des travailleurs ainsi qu'à la salubrité du travail et des lieux de travail.

Le Roi peut, après avis de la commission paritaire pour le travail intérimaire et, en ce qui concerne les dispositions relatives à la santé et à la sécurité des travailleurs ainsi qu'à la salubrité du travail et des lieux de travail, après avis du Conseil supérieur de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail:

1° Modifier ou compléter l'énumération figurant au deuxième alinéa;

2° Déterminer quelles sont les obligations desdites législations qui incombent respectivement à l'utilisateur et à l'entreprise de travail intérimaire.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 20. De gebruiker en de uitzendkracht worden beschouwd als verbonden door een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd wanneer:

1° De gebruiker doorgaat met de tewerkstelling van een uitzendkracht, terwijl het uitzendbureau hem kennis heeft gegeven van zijn beslissing die werknemer terug te trekken;

2° De gebruiker een uitzendkracht tewerkstelt in strijd met de bepalingen van de artikelen 21 en 23.

Art. 20. L'utilisateur et l'intérimaire sont considérés comme engagés dans les liens d'un contrat de travail à durée indéterminée lorsque:

1° L'utilisateur continue à occuper un intérimaire alors que l'entreprise de travail intérimaire lui a notifié sa décision de retirer ce travailleur;

2° L'utilisateur occupe un travailleur intérimaire en violation des dispositions des articles 21 et 23.

— Aangenomen.

Adopté.

Afdeling 4. — Reglementering van de tewerkstelling van uitzendkrachten

Art. 21. De uitzendbureaus mogen alleen dan uitzendkrachten ter beschikking van gebruikers stellen en deze mogen alleen dan uitzendkrachten tewerkstellen wanneer het gaat om de uitvoering van een in artikel 1 bedoelde of toegelaten tijdelijke arbeid.

Section 4. — Règlement de l'emploi d'intérimaires

Art. 21. Les entreprises de travail intérimaire ne peuvent mettre des intérimaires à la disposition d'utilisateurs et ceux-ci ne peuvent occuper des intérimaires qu'en vue de l'exécution d'un travail temporaire visé ou autorisé à l'article 1er.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 22. De Koning kan, op voorstel van het paritair comité waaronder de gebruikende ondernemingen ressorteren of van de Nationale Arbeidsraad indien geen paritair comité werd opgericht, indien het paritair comité niet werkt of indien het gaat om verschillende bedrijfstakken, bepalen dat de prestaties van de door een gebruiker tewerkgestelde uitzendkrachten vergeleken met de prestaties van het vast personeel van die gebruiker, niet hoger mogen liggen dan een bepaald aantal, uitgedrukt in absolute cijfers, in een percentage of een combinatie van die twee formules.

Art. 22. Le Roi peut, sur proposition de la commission paritaire dont relèvent les entreprises utilisatrices ou du Conseil national du travail, lorsqu'il n'a pas été institué de commission paritaire, lorsque la commission paritaire ne fonctionne pas ou lorsqu'il s'agit de branches d'activité différentes, arrêter que les prestations du personnel intérimaire occupé par un utilisateur ne peuvent dépasser, par rapport à celles du personnel permanent de cet utilisateur, un nombre déterminé, exprimé en chiffres absolus ou en pourcentage, ou par combinaison des deux formules.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 23. De Koning kan, op voorstel van het paritair comité waaronder de gebruikende ondernemingen ressorteren of van de Nationale Arbeidsraad indien geen paritair comité werd opgericht of indien het bestaande paritair comité niet werkt of indien het gaat om verschillende bedrijfstakken, de tewerkstelling van uitzendkrachten verbieden in de beroepscategorieën van werknemers en de bedrijfstakken die Hij bepaalt.

Art. 23. Le Roi peut interdire, sur proposition de la commission paritaire dont relèvent les entreprises utilisatrices ou du Conseil national

du Travail s'il n'a pas été institué de commission paritaire, si la commission paritaire instituée ne fonctionne pas ou s'il s'agit de branches d'activité différentes, l'occupation d'intérimaires dans les catégories professionnelles de travailleurs et les branches d'activité qu'il détermine.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 24. De Koning kan, na advies van het paritair comité voor de uitzendarbeid of van de Nationale Arbeidsraad indien het paritair comité niet werkt, het maximum bepalen van het tarief van de commissielonen of van enige andere vergoeding die het uitzendbureau van de gebruiker mag vorderen.

In geen geval mag van de uitzendkracht direct of indirect een financiële bijdrage worden gevorderd.

Art. 24. Le Roi peut fixer, après avis de la commission paritaire pour le travail intérimaire ou du Conseil national du travail, si la commission paritaire ne fonctionne pas, le maximum du tarif des commissions ou de toute autre rétribution que l'entreprise de travail intérimaire peut réclamer à l'utilisateur.

En aucun cas, une intervention financière ne peut être réclamée directement ou indirectement à l'intérimaire.

— Aangenomen.

Adopté.

Afdeling 5. — Bijzondere modaliteiten van de arbeidswetgeving

Art. 25. Voor de toepassing van de bepalingen van de wetten en verordeningen die steunen op het aantal werknemers dat door een onderneming wordt tewerkgesteld, komen de ter beschikking van een gebruikende onderneming gestelde uitzendkrachten eveneens in aanmerking voor de berekening van de personeelssterkte, tewerkgesteld door die onderneming.

Het eerste lid geldt niet voor de uitzendkrachten die vaste werknemers vervangen als bedoeld in artikel 1, § 2, 1°.

Wat de wetgeving op de ondernemingsraden en de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen betreft, bepaalt de Koning de wijze van berekening van het gemiddelde van de uitzendkrachten die door een gebruiker worden tewerkgesteld.

Wat de wetgeving op de sluiting van ondernemingen betreft, bepaalt de Koning de wijze van berekening van het gemiddeld aantal uitzendkrachten die gedurende een kalenderjaar ter beschikking van een gebruikende onderneming zijn gesteld.

Het eerste lid doet geen afbreuk aan de toepassing van de wettelijke bepalingen krachtens welke diezelfde uitzendkrachten in aanmerking komen voor de berekening van de personeelssterkte van het uitzendbureau dat hen in dienst heeft genomen.

De Koning kan evenwel van het vijfde lid afwijken op voorstel van het paritair comité voor de uitzendarbeid en wat de bepalingen betreft inzake de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, evenals inzake de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen, na advies van de Hoge Raad voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen.

Section 5. — Modalités particulières de la législation du travail

Art. 25. Pour l'application des dispositions légales et réglementaires qui se fondent sur le nombre de travailleurs occupés par une entreprise, les intérimaires mis à la disposition d'une entreprise utilisatrice entrent également en ligne de compte pour le calcul du personnel occupé par cette entreprise.

Le premier alinéa ne s'applique pas aux intérimaires qui remplacent des travailleurs permanents dans le cas visé à l'article 1er, § 2, 1°.

En ce qui concerne les législations relatives aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, le Roi détermine les modalités de calcul de la moyenne des travailleurs intérimaires occupés par un utilisateur.

En ce qui concerne la législation sur les fermetures d'entreprise, le Roi détermine les modalités de calcul de la moyenne des intérimaires mis à la disposition d'une entreprise utilisatrice pendant une année civile.

Le premier alinéa ne porte pas préjudice à l'application des dispositions légales qui font entrer en ligne de compte ces mêmes intérimaires pour le calcul de l'effectif du personnel de l'entreprise de travail intérimaire qui les a engagés.

Le Roi peut toutefois déroger au cinquième alinéa sur proposition de la commission paritaire pour le travail intérimaire et, en ce qui concerne les dispositions relatives à la santé et à la sécurité des travailleurs ainsi qu'à la salubrité du travail et des lieux de travail, après avis du Conseil supérieur de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail.

— Angenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 26 luidt:

Art. 26. De Koning kan, na advies van het paritair comité voor de uitzendarbeid of van de Nationale Arbeidsraad indien het paritair comité niet werkt, bijzondere modaliteiten vaststellen betreffende de toepassing op de uitzendkrachten van de wetgeving inzake de reglementering en de bescherming van de arbeid en de feestdagen die de uitzendbureaus moeten naleven.

De Koning kan, op voorstel van het paritair comité voor de uitzendarbeid, een instelling aanwijzen die belast is met de jaarlijkse uitbetaling van het vakantiegeld, alsmede de regeling voor de werklieden toepasselijk maken voor de bedienden-uitzendkrachten.

Art. 26. Le Roi peut, après avis de la commission paritaire pour le travail intérimaire ou du Conseil national du travail si la commission paritaire ne fonctionne pas, fixer des modalités particulières d'application aux intérimaires de la législation en matière de réglementation et de protection du travail et de jours fériés dont le respect incombe aux entreprises de travail intérimaire.

Le Roi peut désigner, sur proposition de la commission paritaire pour le travail intérimaire, une institution qui sera chargée du paiement annuel du pécule de vacances, et rendre le régime en vigueur pour les ouvriers applicable aux employés intérimaires.

De heer Egemeers c.s. stelt volgend amendement voor:

« Het tweede lid van dit artikel te vervangen als volgt:

« De Koning kan, op grond van een collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in het paritair comité voor de uitzendarbeid, een bijzonder vakantiefonds oprichten tot uitvoering van de wetbepalingen betreffende de jaarlijkse vakantie der werknemers. »

« Remplacer le deuxième alinéa de cet article par le texte suivant :

« Le Roi peut, à la suite d'une convention collective de travail conclue au sein de la commission paritaire pour le travail intérimaire, créer une caisse spéciale de vacances en exécution des dispositions légales relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés. »

Het woord is aan de heer Egemeers.

De heer Egemeers. — Mijnheer de Voorzitter, wij hebben hier weer een schoolvoorbeeld van hoe het in feite niet moet. Ons amendement strekt ertoe dit op constructieve wijze recht te zetten en toch hetzelfde resultaat te bereiken.

De regering heeft zich hier geïnspireerd op de procedure zoals bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst. Zij wijkt echter af van de algemene gedachtengang. In het tweede lid van artikel 26 wordt bepaald dat de Koning ter zake kan optreden op voorstel van het paritair comité. Dat paritair comité is echter niet operationeel. Het bestaat zelfs nog niet, en het zal er nooit komen omdat men geen unanimité zal kunnen bereiken. Deze bepaling zal derhalve dode letter blijven. Het was de bedoeling de regeling voor de uitbetaling van het vakantiegeld van de werklieden ook toepasselijk te maken op de bedienden. De wet op de jaarlijkse vakantie der werknemers bepaalt dat de Koning, op basis van een CAO zelfs gesloten in een paritair comité, een bijzonder vakantiefonds kan oprichten. Dit is mogelijk, zelfs indien het paritair comité nooit zou werken, aangezien de Nationale Arbeidsraad dan *ipso facto* in de plaats treedt van het paritair comité. Werkgevers en werknemers kunnen dan, op basis van een collectieve arbeidsovereenkomst, een vakantiefonds oprichten. Er zijn vakantiefonds voor de verschillende nijverheidstakken en er werd zelfs een vakantiefonds opgericht voor één bepaalde onderneming omdat zij enig is in haar soort. Ik zie bijgevolg niet in waarom dit ook niet mogelijk zou zijn voor een sector die circa 100 000 arbeidskrachten tewerkstelt. Waarom zou men hier niet dezelfde

gedachtengang kunnen volgen en rekening houden met de verantwoordelijkheid van de betrokken partners? Voor de jaarlijkse vakantie wordt geen toelage verleend door het Parlement. Het gaat hier om werkgeversbijdragen, zowel wat de bedienden als wat de arbeiders betreft. Waar haalt de regering het uit om een tekst voor te stellen die bedoeld is om dode letter te blijven? Met ons amendement zal men de beoogde doelstellingen wel kunnen verwezenlijken, dit mits inachtneming van de verantwoordelijkheid van de betrokken partners. Dat degenen die daar niets in te zeggen hebben, in de eerste plaats wij parlementsleden, zich daarbuiten houden. Wij moeten ons enkel inlaten met dingen die ons aangaan.

Dat is precies de bedoeling van ons amendement: het oprichten van een vakantiefonds, maar dan volgens de bestaande wetgeving en een haalbare procedure.

M. le Président. — La parole est à M. Hansenne, ministre.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, je me réfère au rapport de M. Vannieuwenhuyze.

De Voorzitter. — De stemming over het amendement en de stemming over artikel 26 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 26 sont réservés.

Artikel 27 luidt:

Afdeling 6. — Paritair comité voor de uitzendarbeid

Art. 27. Overeenkomstig de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités wordt een paritair comité voor de uitzendarbeid opgericht.

Evenwel is de vertegenwoordiging van de werkgeversorganisaties bij dat comité samengesteld uit leden voorgedragen door de representatieve organisaties van de uitzendbureaus en uit leden voorgedragen door de representatieve organisaties van de gebruikers.

Section 6. — Commission paritaire pour le travail intérimaire

Art. 27. Conformément aux dispositions de la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives et les commissions paritaires, il est institué une commission paritaire pour le travail intérimaire.

Toutefois, la représentation des organisations d'employeurs au sein de cette commission est composée de membres présentés par les organisations représentatives des entreprises de travail intérimaire et de membres présentés par les organisations représentatives des utilisateurs.

De heer Egemeers c.s. stelt volgend amendement voor:

« De aanhef van dit artikel te doen luiden als volgt: « Overeenkomstig artikel 3 van de wet... »

« Rédiger la phrase liminaire de cet article comme suit: « Conformément à l'article 3 de la loi... »

Het woord is aan de heer Egemeers.

De heer Egemeers. — Mijnheer de Voorzitter, bij artikel 27 volgen we de wijsheid van de Raad van State. Wij vragen de aanhef van dit artikel te doen luiden als volgt: « Overeenkomstig artikel 3 van de wet ... » in plaats van « Overeenkomstig de wet van 5 december 1968 ... ».

De suggestie van de Raad van State is van belang. Als u artikel 3 van de geciteerde wet leest, zal u onmiddellijk begrijpen wat ik bedoel: de representativiteit van de sociale partners van die sector, zowel van de werkgevers als van de vakbondsorganisaties. Voor de werknemers zijn er geen problemen.

Artikel 3 moet er worden aan toegevoegd om geen misverstand te laten bestaan over de representativiteit. De wetgever kan de bestaande wet of een artikel ervan wijzigen. Hij moet echter refereren aan het artikel dat moet worden gewijzigd.

Ik begrijp dat in het klassieke overleg werkgevers/werknemers en door de aard van de uitzendarbeid de wetgever oordeelt dat de werkgeversorganisaties bij dat comité moeten zijn samengesteld uit leden voorgedragen door de representatieve organisaties van de uitzendbureaus. Artikel 3 van de wet van 5 december 1968 moet worden gewijzigd door arti-

kel 27. Als dat zou zijn gebeurd, hoefden we geen amendement in te dienen. Nu is er echter tweeslachtigheid.

De Voorzitter. — De stemming over het amendement en de stemming over artikel 27 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 27 sont réservés.

Artikel 28 luidt:

Art. 28. Het paritair comité voor de uitzendarbeid heeft tot taak een Fonds voor bestaanszekerheid voor de uitzendkrachten op te richten, in de vormen en onder de voorwaarden bepaald bij de wet van 7 januari 1958 betreffende de Fonds voor bestaanszekerheid.

Art. 28. La commission paritaire pour le travail intérimaire a pour mission de créer un Fonds de sécurité d'existence pour les intérimaires, dans les formes et dans les conditions prévues par la loi du 7 janvier 1958 concernant les Fonds de sécurité d'existence.

De heer Egemeers c.s. stelt voor artikel 28 te doen vervallen.

M. Egemeers et consorts proposent la suppression de l'article 28.

De stemming over artikel 28 is aangehouden.

Le vote sur l'article 28 est réservé.

Artikel 29 luidt:

Art. 29. Onverminderd de bevoegdheid van het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers, is het Fonds voor bestaanszekerheid voor de uitzendkrachten ermee belast, wanneer het uitzendbureau zijn geldelijke verplichtingen tegenover de uitzendkrachten niet nakomt, hun te betalen:

1° De lonen, verschuldigd krachtens de individuele of collectieve arbeidsovereenkomsten;

2° De vergoedingen en voordelen, verschuldigd krachtens de wet of collectieve arbeidsovereenkomsten.

Het Fonds treedt van rechtswege in de rechten en vorderingen van de uitzendkracht tegenover het uitzendbureau-schuldenaar voor de inning bij deze laatste van de lonen, vergoedingen en voordelen bedoeld in het eerste lid.

Art. 29. Sans préjudice de la compétence du Fonds d'indemnisation des travailleurs licenciés en cas de fermeture d'entreprise, le Fonds de sécurité d'existence pour les intérimaires est chargé de payer aux intérimaires, lorsque l'entreprise de travail intérimaire ne s'acquitte pas de ses obligations pécuniaires à leur égard:

1° Les rémunérations dues en vertu des conventions individuelles ou collectives de travail;

2° Les indemnités et avantages dus en vertu de la loi ou de conventions collectives de travail.

Le Fonds est subrogé de plein droit aux droits et actions de l'intérimaire vis-à-vis de l'entreprise de travail intérimaire débitrice pour le recouvrement auprès de cette dernière des rémunérations, indemnités et avantages visés au premier alinéa.

De heer Egemeers stelt voor artikel 29 te doen vervallen.

M. Egemeers propose la suppression de l'article 29.

Het woord is aan de heer Egemeers.

De heer Egemeers. — Mijnheer de Voorzitter, indien u het mij toestaat, bespreek ik de amendementen bij de artikelen 28 en 29. Wij stellen voor deze artikelen te doen vervallen. In beide artikelen is er sprake van het paritair comité voor de uitzendarbeid dat tot taak heeft een Fonds voor bestaanszekerheid voor uitzendkrachten op te richten.

Dit is nu al gerealiseerd in de collectieve arbeidsovereenkomst nummer 36bis van 27 april 1981.

Los daarvan: de wetgever hoeft niet de plaats in te nemen van de sociale partners en te zorgen voor de oprichting van een Fonds voor bestaanszekerheid voor de uitzendkrachten. Dat bestaat trouwens al.

Sommige artikelen van dit ontwerp druisen niet alleen in tegen de wet, maar ook tegen de wil van de sociale partners, die als belangengroepen hun eigen verantwoordelijkheid hebben. Dit is de reden waarom wij vragen artikel 28 te doen vervallen, want de wetgever zou met dit artikel een zeer slecht voorbeeld geven.

Over artikel 29 heb ik al één en ander gezegd in de algemene beraadslaging. Het Fonds voor bestaanszekerheid, zoals het hier wordt opgevat, is

voor mij uniek. Wanneer de minister een ander voorbeeld kan aanhalen, luister ik graag naar hem.

De lonen die verschuldigd zijn krachtens individuele of collectieve arbeidsovereenkomsten, kunnen eventueel worden uitbetaald door dit Fonds. Weet de wetgever of de werkgevers bereid zijn te storten in dit Fonds? Het gaat niet over kleine premies, maar over een loonmassa die op deze manier afvloeit. De wetgever gaat zijn bevoegdheid te buiten. Dat kan iedereen uiterst gemakkelijk aanvoelen. De werkgevers hebben het recht zelf te beslissen of ze bereid zijn bij te dragen tot dit Fonds, dat de rol vervult van een sociaal secretariaat.

Het ene artikel na het andere toont aan dat men niet enkel improviseert maar bovendien een belachelijke show opvoert. Wij vinden dit jammer voor de sociale partners en voor het Parlement. Daarom verzoeken wij niet alleen artikel 28 maar ook artikel 29 te doen vervallen.

De Voorzitter. — De stemming over artikel 29 is aangehouden.

Le vote sur l'article 29 est réservé.

Artikel 30 luidt:

Art. 30. De beslissingen die in het paritair comité voor de uitzendarbeid worden genomen en de overeenkomsten die er worden gesloten moeten door de uitzendbureaus worden nageleefd zelfs vooraleer ze personeel aanwerven.

Art. 30. Les décisions prises en commission paritaire pour le travail intérimaire et les conventions qui y sont conclues doivent être appliquées par les entreprises de travail intérimaire avant même qu'elles aient engagé du personnel.

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK III. — *Règlementation van het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers*

Art. 31. § 1. Verboden is de activiteit die buiten de in de hoofdstukken I en II voorgeschreven regels, door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon wordt uitgeoefend om door hen in dienst genomen werknemers ter beschikking te stellen van derden die deze werknemers gebruiken en over hen enig gedeelte van het gezag uitoefenen dat normaal aan de werkgever toekomt, behalve voor bepaalde bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit aangewezen verenigingen zonder winst oogmerk.

§ 2. De overeenkomst waarbij een werknemer in dienst werd genomen om ter beschikking te worden gesteld van een gebruiker in strijd met de bepaling van § 1, is nietig vanaf het begin der uitvoering van de arbeid bij laatstgenoemde.

§ 3. Wanneer een gebruiker arbeid laat uitvoeren door werknemers die te zijner beschikking werden gesteld in strijd met de bepaling van § 1, worden die gebruiker en die werknemers beschouwd als verbonden door een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd vanaf het begin der uitvoering van de arbeid.

De werknemers kunnen evenwel de overeenkomst beëindigen zonder opzegging, noch vergoeding. Van dit recht kunnen zij gebruik maken tot op de datum waarop zij normaal niet meer ter beschikking van de gebruiker zouden zijn gesteld.

§ 4. De gebruiker en de persoon die werknemers ter beschikking stelt van de gebruiker in strijd met de bepaling van § 1, zijn hoofdzakelijk aansprakelijk voor de betaling van de sociale bijdragen, lonen, vergoedingen en voordelen die uit de bij § 3 bedoelde overeenkomst voortvloeien.

CHAPITRE III. — *Réglementation de la mise des travailleurs à la disposition d'utilisateurs*

Art. 31. § 1er. Est interdite l'activité exercée, en dehors des règles fixées aux chapitres I et II, par une personne physique ou morale qui consiste à mettre des travailleurs qu'elle a engagés, à la disposition de tiers qui utilisent ces travailleurs et exercent sur ceux-ci une part quelconque de l'autorité appartenant normalement à l'employeur, excepté pour certaines associations sans but lucratif désignées par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

§ 2. Le contrat par lequel un travailleur a été engagé pour être mis à la disposition d'un utilisateur en violation de la disposition du § 1er est nul, à partir du début de l'exécution du travail chez celui-ci.

§ 3. Lorsqu'un utilisateur fait exécuter des travaux par des travailleurs mis à sa disposition en violation de la disposition du § 1er, cet utilisateur et ces travailleurs sont considérés comme engagés dans les liens d'un contrat de travail à durée indéterminée dès le début de l'exécution des travaux.

Toutefois, les travailleurs peuvent mettre fin au contrat sans préavis ni indemnité. Ce droit ne peut être exercé que jusqu'à la date où leur mise à la disposition de l'utilisateur aurait normalement pris fin.

§ 4. L'utilisateur et la personne qui met des travailleurs à la disposition de l'utilisateur en violation de la disposition du § 1er sont solidairement responsables du paiement des cotisations sociales, rémunérations, indemnités et avantages qui découlent du contrat visé au § 3.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 32. § 1. In afwijking van artikel 31 kan een werkgever uitzonderlijk sommige van zijn vaste werkgevers ter beschikking stellen van een gebruiker als deze vooraf de toestemming van de door de Koning aangewezen ambtenaar heeft verkregen.

De voorafgaande toestemming bedoeld in het eerste lid is echter niet vereist wanneer een vaste werknemer die met zijn werkgever verbonden blijft krachtens zijn oorspronkelijke arbeidsovereenkomst, uitzonderlijk ter beschikking wordt gesteld van een gebruiker:

a) In het kader van de samenwerking tussen de ondernemingen van eenzelfde economische en financiële entiteit;

b) Met het oog op de kortstondige uitvoering van gespecialiseerde opdrachten die een bijzondere beroepsbekwaamheid vereisen.

In die gevallen verwittigt de gebruiker minstens 24 uren vooraf de door de Koning aangewezen ambtenaar.

Het uitzonderlijke karakter van het ter beschikking stellen is niet vereist, wanneer het minder-valide werknemers betreft die zijn tewerkgesteld door een beschermde werkplaats die erkend is op grond van de reglementering betreffende de sociale reclassering van de minder-validen.

§ 2. De voorwaarden en de duur van de periode van het in § 1 bedoelde ter beschikking stellen moeten worden vastgelegd in een geschrift ondertekend door de werkgever, de gebruiker en de werknemer. Het geschreven akkoord van de werknemer is evenwel niet vereist wanneer de stilzwijgende toestemming een gewoonte is in de bedrijfstak waar de werknemer wordt tewerkgesteld.

Dit geschrift moet worden opgesteld voor het begin van het ter beschikking stellen.

§ 3. De bij § 1 bedoelde toestemming wordt enkel verleend na akkoord tussen de gebruiker en de vakbondsafvaardiging van het personeel van zijn onderneming, of bij ontstentenis van die afvaardiging, de werknemersorganisaties die zijn vertegenwoordigd in het paritair comité waar onder zijn onderneming ressorteert. In geval van onenigheid bij de vakbondsafvaardiging kan dit akkoord verleend worden door het bevoegd paritair comité.

§ 4. De overeenkomst die de werknemer met zijn werkgever verbindt, blijft gelden tijdens de periode van het in § 1 bedoelde ter beschikking stellen; de gebruiker wordt echter hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de sociale bijdragen, lonen, vergoedingen en voordelen die daaruit volgen.

In geen geval mogen die lonen, vergoedingen en voordelen lager zijn dan die welke de werknemers ontvangen die dezelfde functies in de onderneming van de gebruiker uitoefenen.

Wanneer evenwel het vierde lid van § 1 wordt toegepast, stelt de door de Koning aangewezen ambtenaar de lonen, vergoedingen en voordelen vast, welke aan de betrokken minder-valide werknemers worden uitgekeerd; het loon mag in geen geval minder bedragen dan het minimum dat is vastgesteld ter uitvoering van artikel 23 van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen.

Art. 32. § 1er. Par dérogation à l'article 31, un employeur peut exceptionnellement mettre certains de ses travailleurs permanents à la disposition d'un utilisateur, si celui-ci a obtenu, au préalable, l'autorisation du fonctionnaire désigné par le Roi.

L'autorisation préalable visée au premier alinéa n'est toutefois pas requise lorsqu'un travailleur permanent, qui reste lié avec son employeur

par son contrat de travail initial, est mis exceptionnellement à la disposition d'un utilisateur:

a) Dans le cadre de la collaboration entre entreprises d'une même entité économique et financière;

b) En vue de l'exécution momentanée de tâches spécialisées requérant une qualification professionnelle particulière.

Dans ces cas, l'utilisateur en avise au moins 24 heures à l'avance le fonctionnaire désigné par le Roi.

Le caractère exceptionnel de la mise à la disposition n'est pas requis lorsqu'elle concerne des travailleurs handicapés occupés par un atelier protégé agréé en exécution de la réglementation relative au reclassement social des handicapés.

§ 2. Les conditions et la durée de la période de mise à la disposition visées au § 1er doivent être constatées par un écrit signé par l'employeur, l'utilisateur et le travailleur. L'accord écrit du travailleur n'est toutefois pas requis lorsque le consentement tacite est d'usage dans la branche d'industrie qui occupe le travailleur.

Cet écrit doit être rédigé avant le début de la mise à la disposition.

§ 3. L'autorisation visée au § 1er n'est octroyée qu'après accord entre l'utilisateur et la délégation syndicale du personnel de son entreprise ou, à défaut de celle-ci, les organisations de travailleurs représentées à la commission paritaire dont relève son entreprise. En cas de désaccord au sein de la délégation syndicale, cet accord peut être donné par la commission paritaire compétente.

§ 4. Pendant la période de la mise à la disposition, visée au § 1er, le contrat liant le travailleur à son employeur continue à sortir ses effets; toutefois, l'utilisateur devient solidairement responsable du paiement des cotisations sociales, rémunérations, indemnités et avantages qui en découlent.

En aucun cas, ces rémunérations, indemnités et avantages ne peuvent être inférieurs à ceux dont bénéficient les travailleurs exerçant les mêmes fonctions au sein de l'entreprise de l'utilisateur.

Toutefois, lorsqu'il est fait application du § 1er, quatrième alinéa, le fonctionnaire désigné par le Roi fixe les rémunérations, indemnités et avantages à attribuer aux travailleurs handicapés concernés; la rémunération ne peut, en aucun cas, être inférieure au minimum fixé en application de l'article 23 de la loi du 16 avril 1963 relative au reclassement social des handicapés.

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK IV. — Algemene bepaling

Art. 33. Alle met de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten strijdige bedingen zijn nietig voor zover zij ertoe strekken de rechten van de werknemers in te korten of hun verplichtingen te verzwaren.

CHAPITRE IV. — Disposition générale

Art. 33. Toute stipulation contraire aux dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution est nulle pour autant qu'elle vise à restreindre les droits des travailleurs ou à aggraver leurs obligations.

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK V. — Toezicht en strafbepalingen

Afdeling 1. — Toezicht

Art. 34. § 1. De Koning kan na advies van de Nationale Arbeidsraad voorschrijven dat de werkgevers, de uitzendbureaus en de gebruikers bescheiden bijhouden en inlichtingen verstrekken die betrekking hebben op de tewerkstelling van tijdelijke werknemers of van uitzendkrachten voor de uitvoering van een tijdelijke arbeid zoals die bij deze wet wordt bedoeld.

§ 2. Op voorstel van het paritair comité voor de uitzendarbeid of van de Nationale Arbeidsraad indien het paritair comité niet werkt, kan de Koning de gegevens vaststellen die de uitzendbureaus moeten meedelen

aan de Nationale Arbeidsraad. Hij bepaalt de modaliteiten en de periodiciteit van deze inlichtingen volgens dezelfde procedure.

CHAPITRE V. — Surveillance et pénalités

Section 1. — Surveillance

Art. 34. § 1er. Le Roi peut, après avis du Conseil national du travail, imposer aux employeurs, aux entreprises de travail intérimaire et aux utilisateurs la tenue de documents et la fourniture de renseignements relatifs à l'occupation de travailleurs temporaires ou d'intérimaires en vue de l'exécution d'un travail temporaire visé par la présente loi.

§ 2. Le Roi peut, sur proposition de la commission paritaire pour le travail intérimaire ou du Conseil national du travail si la commission paritaire ne fonctionne pas, déterminer les informations que les entreprises de travail intérimaire doivent communiquer au Conseil national du travail. Il fixe les modalités et la périodicité de cette information selon la même procédure.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 35. Onverminderd de plichten van de officieren van gerechtelijke politie, houden de door de Koning aangewezen ambtenaren toezicht op de uitvoering van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 35. Sans préjudice des devoirs qui incombent aux officiers de police judiciaire, les fonctionnaires et agents désignés par le Roi surveillent l'exécution de la présente loi et des arrêtés pris en exécution de celle-ci.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 36. Onverminderd de bepalingen van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 12 van 24 oktober 1978 mogen de in artikel 35 bedoelde ambtenaren elk onderzoek, elke controle en enquête instellen, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de bepalingen van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan werkelijk worden nageleefd en inzonderheid:

a) Hetzij alleen, hetzij tesamen, de werkgever, de gebruiker, de persoon die een uitzendbureau exploiteert, hun aangestelden of lasthebbers, alsook de werknemers, de uitzendkrachten en de leden van de vakbondsaanvoordingen, van de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen en van de ondernemingsraden, ondervragen over alle feiten die nuttig zijn te kennen voor de uitoefening van het toezicht;

b) Zich zonder verplaatsing alle boeken, registers en documenten doen voorleggen die bij deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan zijn voorgeschreven en afschriften of uittreksels ervan opmaken;

c) Inzage en afschrift nemen van alle boeken, registers en documenten die zij voor het volbrengen van hun opdracht nodig achten.

Art. 36. Sans préjudice des dispositions de la loi du 16 novembre 1972 concernant l'inspection du travail, modifiée par l'arrêté royal n° 12 du 24 octobre 1978, les fonctionnaires visés à l'article 35 peuvent procéder à tous examens, contrôles et enquêtes et recueillir toutes informations qu'ils estiment nécessaires pour s'assurer que les dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution sont effectivement observées, et notamment:

a) Interroger soit seuls, soit ensemble, l'employeur, l'utilisateur, l'exploitant d'une entreprise de travail intérimaire, leurs préposés ou mandataires, ainsi que les travailleurs, les intérimaires et les membres des délégations syndicales, des comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail et des conseils d'entreprise sur tous faits dont la connaissance est utile à l'exercice de leur surveillance;

b) Se faire produire sans déplacement tous livres, registres et documents, dont la tenue est prescrite par la présente loi et ses arrêtés d'exécution et en établir des copies ou extraits;

c) Prendre connaissance et copie de tous livres, registres et documents qu'ils jugent nécessaires à l'accomplissement de leur mission.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 37. Behalve hun recht een proces-verbaal op te stellen, hebben de in artikel 35 bedoelde ambtenaren het recht om waarschuwingen te geven, of een termijn te bepalen waarbinnen de overtreder zich in regel kan stellen.

Op straffe van nietigheid moet een afschrift van het proces-verbaal ter kennis van de overtreder worden gebracht binnen veertien dagen na vaststelling van de overtreding.

Art. 37. Indépendamment de leur droit de dresser procès-verbal, les fonctionnaires visés à l'article 35 ont le droit de donner des avertissements ou de fixer au contrevenant un délai destiné à lui permettre de se mettre en règle.

Une copie du procès-verbal doit être notifiée au contrevenant dans les quatorze jours de la constatation de l'infraction, à peine de nullité.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 38. De in artikel 35 bedoelde ambtenaren kunnen, in de uitoefening van hun ambt, de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

Art. 38. Les fonctionnaires visés à l'article 35 peuvent, dans l'exercice de leurs fonctions, requérir l'assistance de la police communale et de la gendarmerie.

— Aangenomen.

Adopté.

Afdeling 2. — Strafbepalingen

Art. 39. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met één van die straffen alleen:

1° De houder van een uitzendbureau die zich schuldig maakt aan een overtreding van de bepalingen der artikelen 9, 10, 17, 21, 23, 24 en 34, § 2, of van de uitvoeringsbesluiten daarvan, alsmede diens aangestelden of lasthebbers;

2° De gebruiker die zich schuldig maakt aan een overtreding van de artikelen 21, 22 en 23, of van de uitvoeringsbesluiten daarvan, alsmede diens aangestelden of lasthebbers;

3° Al wie werknemers ter beschikking van gebruikers stelt in strijd met de bepalingen van de artikelen 31 en 32, alsmede diens aangestelden of lasthebbers;

4° De gebruiker die werknemers tewerkstelt in strijd met de bepalingen van de artikelen 31 en 32, alsmede diens aangestelden of lasthebbers;

5° Al wie zich schuldig maakt aan een overtreding van de bepalingen der besluiten genomen ter uitvoering van artikel 34, § 1, alsmede diens aangestelden of lasthebbers;

6° Al wie het krachtens deze wet geregelde toezicht verhindert;

7° De gebruiker die aan het uitzendbureau onjuiste inlichtingen verstrekt betreffende het paritair comité waaronder hij ressorteert of betreffende de lonen van de vaste werknemers.

Section 2. — Dispositions pénales

Art. 39. Sans préjudice des dispositions des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 à 500 francs ou d'une de ces peines seulement:

1° L'exploitant d'une entreprise de travail intérimaire qui commet une infraction aux articles 9, 10, 17, 21, 23, 24 et 34, § 2, ou à leurs arrêtés d'exécution, ainsi que ses préposés ou mandataires;

2° L'utilisateur qui commet une infraction aux articles 21, 22 et 23, ou à leurs arrêtés d'exécution, ainsi que ses préposés ou mandataires;

3° Toute personne qui met des travailleurs à la disposition d'utilisateurs en violation des dispositions des articles 31 et 32, ainsi que ses préposés ou mandataires;

4° L'utilisateur qui occupe des travailleurs en violation des dispositions des articles 31 et 32, ainsi que ses préposés ou mandataires;

5° Toute personne qui commet une infraction aux dispositions des arrêtés pris en exécution de l'article 34, § 1er, ainsi que ses préposés ou mandataires;

6° Toute personne qui met obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi;

7° L'utilisateur qui fournit à l'entreprise de travail intérimaire des renseignements inexacts en ce qui concerne la commission paritaire dont il relève ou en ce qui concerne les salaires des travailleurs permanents.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 40. Voor de in artikel 39, 1°, 2°, 3° en 4°, bepaalde misdrijven wordt de geldboete zoveel maal toegepast als er uitzendkrachten of werknemers zijn in wier hoofde de bedoelde bepalingen werden overtreden; het bedrag van de geldboete mag evenwel niet hoger zijn dan 50 000 frank.

Art. 40. En ce qui concerne les infractions à l'article 39, 1°, 2°, 3° et 4°, l'amende est appliquée autant de fois qu'il y a d'intérimaires ou de travailleurs à l'égard desquels les dispositions précitées ont été violées; le montant de l'amende ne peut toutefois excéder 50 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 41. Bij herhaling binnen het jaar na een vorige veroordeling kan de straf op het dubbel van het maximum worden gebracht.

Art. 41. En cas de récidive dans l'année qui suit une condamnation, la peine peut être portée au double du maximum.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 42. De gebruiker en de houder van een uitzendbureau zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe hun aangestelden of lasthebbers zijn veroordeeld.

Art. 42. L'utilisateur et l'exploitant d'une entreprise de travail intérimaire sont civilement responsables du paiement des amendes auxquelles leurs préposés ou mandataires ont été condamnés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 43. Alle bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de bij deze wet bepaalde misdrijven.

Art. 43. Toutes les dispositions du Livre 1er du Code pénal, le chapitre V excepté, mais le chapitre VII et l'article 85 compris, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 44. De publieke rechtsoverdracht wegens overtreding op de bepalingen van deze wet en van de besluiten die ter uitvoering hiervan zijn genomen verjaart door verloop van drie jaren na het feit waaruit de vordering is ontstaan.

Art. 44. L'action publique résultant des infractions aux dispositions de la présente loi et des arrêtés pris en exécution de celle-ci se prescrit par trois ans à compter du fait qui a donné naissance à l'action.

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK VI. — Slotbepalingen

Art. 45. Aan artikel 1 van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten, gewijzigd bij de wetten van 8 juni 1972, 10 april 1973,

4 januari en 22 juli 1974, 23 januari 1975, 22 juli 1976, 4 augustus 1978, 2 juli 1981 en 22 januari 1985 en bij het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978, wordt een 33° toegevoegd, luidend als volgt:

« 33° a) De houder van een uitzendbureau die zich schuldig maakt aan een overtreding van de artikelen 9, 10, 17, 21, 23, 24 en 34, § 2, van de wet van betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, of van de uitvoeringsbesluiten daarvan;

b) De gebruiker die zich schuldig maakt aan een overtreding van de artikelen 21, 22 en 23 van dezelfde wet of van de uitvoeringsbesluiten daarvan;

c) Al wie, voor eigen rekening, werknemers ter beschikking van gebruikers stelt in strijd met de bepalingen van de artikelen 31 en 32 van dezelfde wet;

d) De gebruiker die werknemers tewerkstelt in strijd met de bepalingen van de artikelen 31 en 32 van dezelfde wet. »

CHAPITRE VI. — Dispositions finales

Art. 45. L'article 1er de la loi du 30 juin 1971 relative aux amendes administratives applicables en cas d'infraction à certaines lois sociales, modifié par les lois du 8 juin 1972, 10 avril 1973, 4 janvier et 22 juillet 1974, 23 janvier 1975, 22 juillet 1976, 4 août 1978, 2 juillet 1981 et 22 janvier 1985 et par l'arrêté royal n° 5 du 23 octobre 1978 est complété par un 33°, rédigé comme suit:

« 33° a) L'exploitant d'une entreprise de travail intérimaire qui commet une infraction aux articles 9, 10, 17, 21, 23, 24 et 34, § 2, de la loi du sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs ou à leurs arrêtés d'exécution;

b) L'utilisateur qui commet une infraction aux articles 21, 22 et 23 de la même loi ou à leurs arrêtés d'exécution;

c) Toute personne qui, pour son propre compte, met des travailleurs à la disposition d'utilisateurs en violation des dispositions des articles 31 et 32 de la même loi;

d) L'utilisateur qui occupe des travailleurs en violation des dispositions des articles 31 et 32 de la même loi. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 46. In artikel 11 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 10 april 1973, 22 juli 1976, 4 en 5 augustus 1978 en 2 juli 1981 en bij koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978, worden de termen « 30° en 32° » vervangen door de termen « 30°, 32° en 33° ».

Art. 46. Dans l'article 11 de la même loi, modifié par les lois du 10 avril 1973, 22 juillet 1976, 4 et 5 août 1978 et 2 juillet 1981 et par l'arrêté royal n° 5 du 23 octobre 1978, les termes « 30° et 32° » sont remplacés par les termes « 30°, 32° et 33° ».

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 47 luidt:

Art. 47. Bij ontstentenis van een koninklijk besluit genomen op basis van artikel 1, § 4, blijft artikel 2, § 5, van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 36, gesloten in de Nationale Arbeidsraad op 27 november 1981, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 9 december 1981, van kracht.

In afwachting van een koninklijk besluit genomen op basis van artikel 23 blijft artikel 18 van dezelfde collectieve arbeidsovereenkomst van kracht.

Bij ontstentenis van een bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst bedoeld bij artikel 1, § 5 blijven de artikelen 2, § 2, 2° en 3°, § 3, § 4 en 17, van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 36 van kracht.

Art. 47. A défaut d'un arrêté royal pris sur base de l'article 1, § 4, l'article 2, § 5, de la convention collective de travail n° 36, conclue le 27 novembre 1981 au sein du Conseil national du travail, rendue obligatoire par arrêté royal du 9 décembre 1981, reste d'application.

En attendant qu'un arrêté royal soit pris sur base de l'article 23, l'article 18 de la même convention collective de travail reste d'application.

A défaut d'une convention collective de travail rendue obligatoire par arrêté royal visée à l'article 1er, § 5, les articles 2, § 2, 2° et 3°, § 3, § 4 et 17 de la convention collective de travail n° 36 restent d'application.

Het woord is aan de heer Egemeers.

De heer Egemeers. — Mijnheer de Voorzitter, de derde paragraaf van artikel 47 bepaalt dat bij ontstentenis van een bij koninklijk besluit algemeen bindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst de huidige CAO nr. 36 van toepassing blijft. In overleg met de werknemers en de werkgevers was het de bedoeling dat CAO nr. 36 verder kon worden uitgevoerd, zoals dit vandaag het geval is omdat het nog steeds geen wet is. Over paragraaf 5 van artikel 1 werd nog niet gestemd, maar in de commissie werd dit amendement met 10 tegen 5 stemmen verworpen.

Wanneer de Senaat de tekst van de commissie aanvaardt, moet, om logisch te blijven, artikel 47, paragraaf 3, uit de tekst worden verwijderd, want anders heeft het helemaal geen zin.

De Voorzitter. — Ik breng artikel 47 in stemming.

Je mets aux voix l'article 47.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 48. De Koning kan, voor de openbare diensten die niet onder het toepassingsgebied vallen van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, andere procedures vastleggen dan deze bedoeld bij de artikelen 1 en 32 van deze wet.

Art. 48. Le Roi peut, pour les services publics qui ne relèvent pas du champ d'application de la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, fixer d'autres procédures que celles prévues aux articles 1er et 32 de la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 49. De uitzendbureaus geleid of opgericht door de overheid zijn gebonden voor hun uitzendkrachten de bepalingen van deze wet, van de uitvoeringsbesluiten en van de collectieve arbeidsovereenkomsten afgesloten in de Nationale Arbeidsraad of het paritaire comité voor de uitzendarbeid, na te leven.

Art. 49. Les entreprises de travail intérimaire dirigées ou créées par les pouvoirs publics sont tenues de respecter, en ce qui concerne leurs intérimaires, les dispositions de la présente loi, des arrêtés d'exécution et des conventions collectives de travail conclues au sein du Conseil national du travail ou de la commission paritaire pour le travail intérimaire.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — De aangehouden stemmingen en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben later plaats.

Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 19 JULI 1983 OP HET LEERLINGWEZEN VOOR BEROEPEN UITGEOEFEND DOOR ARBEIDERS IN LOONDIENTST

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 19 JUILLET 1983 SUR L'APPRENTISSAGE DE PROFESSIONS EXERCÉES PAR DES TRAVAILLEURS SALARIÉS

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door arbeiders in loondienst.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi du 19 juillet 1983 sur l'apprentissage de professions exercées par des travailleurs salariés.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Deleeck, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, sedert 1983 beschikt ons land over een nieuwe onderwijsstructuur. Wij hopen dat zij de kwaliteit van de beroepsopleiding ten goede zal komen, doelmatiger zal afgestemd zijn op de noden van het bedrijfsleven en de overgang voor de jongeren van de school naar het beroep zal vergemakkelijken, om op die manier de jeugdwerkloosheid te bestrijden.

Deze structuur bevat drie elementen. Van 16 tot 18 jaar, ten eerste, een middenstandopleiding en ten tweede, het leren van een beroep als werknemer in de industrie. Ten derde is er een zeer recente maatregel, boven 18 maar slechts tot 25 jaar, een stelsel van afwisselend leren en werken in de onderneming.

Het huidige ontwerp van wet handelt over het tweede punt, het leerlingwezen in de industrie. Dat ontwerp van wet verandert hoofdzakelijk twee elementen.

Het begrip beroep, volgens de wet van 1983, wordt verbreed, zodat niet enkel meer handarbeiders, maar ook zogenaamde intellectuele beroepen in aanmerking komen.

De heer Luyten. — Een nieuwe Unie van hand- en geestesarbeiders.

De heer Deleeck. — In de tekst wordt gesproken over intellectuele beroepen. Tevens worden een aantal formaliteiten vereenvoudigd.

In de commissie werden door sommige leden bezwaren geuit tegen het feit dat de nationale minister zich uitspreekt over een wetgeving met betrekking tot de beroepsopleiding. De minister heeft zeer duidelijk aangetoond dat het hier gaat over een wetgeving die aansluit bij de leerplicht waarvoor de nationale wetgever bevoegd is.

In de bijlage bij het verslag werden twee soorten documenten gevoegd: de centra die de vorming in samenspraak met het bedrijfsleven organiseren en de paritaire leercomités, opgericht in de verschillende bedrijven. Daaruit kan men afleiden hoever men sedert 1983 in de praktijk gevorderd is met dit nieuwe systeem.

Tot slot wijs ik op het grote belang van deze totaal nieuwe structuur in verband met de tewerkstellingskansen van de jongeren.

Dit belang blijkt uit twee elementen. Vorige week heeft de minister, samen met de afgevaardigden van de vakbonden en van het patronaat zich zeer duidelijk gericht tot de ouders en tot de leerlingen, maar ook tot de individuele ondernemingsleiders en een oproep gedaan om de bedrijven open te stellen voor jongeren. Al is een groot deel van de linkerzijde afwezig, het belang van dit ontwerp blijkt ook uit het feit dat het in de commissie unaniem werd goedgekeurd. Ik verheug mij daarover.

Mijnheer de Voorzitter, het is een genoegen op het einde van de zitting een positieve klank te mogen laten horen in verband met de jeugdwerkloosheid. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Egemeers.

De heer Egemeers. — Mijnheer de Voorzitter, onze fractie heeft dit ontwerp in de commissie goedgekeurd. Wij zullen dat ook doen in de openbare vergadering.

Vooraf dank ik, als voorzitter van de commissie, de rapporteur van harte.

Wij hebben dit ontwerp goedgekeurd omdat wij inderdaad al meer dan vier jaar onze hoop stellen in het industriële leercontract. Wij willen hier geen afbreuk doen aan de leerovereenkomsten in de ambachtelijke en in de middenstandsector maar wij weten dat daar misbruiken bestaan ten opzichte van bepaalde leerlingen. Dat is minder goed mogelijk in de industrie. Daarom blijven wij voorstander van de industriële leerovereenkomst.

Er zijn nog altijd 112 000 jongeren onder de 25 jaar werkloos. Daarom hopen wij dat de jonge werklozen, voor zover zij in de leeftijdscategorie vallen, misschien via een industriële leerovereenkomst een kans krijgen om zich opnieuw te integreren in het arbeidsproces waarvoor zij nu bijna hopeloos verloren zijn.

Mijnheer de minister, indien dat de bedoeling is van het aanpassen van de basiswetgeving, dan hebt u onze volledige steun.

M. le Président. — La parole est à M. Hansenne, ministre.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, je désire remercier MM. Deleecq et Egelmeers des propos qu'ils ont tenus.

Le vote positif que chacun d'entre nous voudra bien, je l'espère, accorder à ce projet, témoignera de la volonté unanime de consacrer des efforts importants en faveur des jeunes, et plus spécialement des moins favorisés.

Tel était d'ailleurs le contenu de la déclaration commune qui est intervenue entre patrons, syndicats et ministère de l'Emploi et du Travail, dont M. Deleecq a parlé tout à l'heure, et qui invitait toutes les parties intéressées à agir dans ce sens dès la prochaine rentrée scolaire.

Un vote unanime au sein de cette assemblée ne ferait que confirmer un des points qui fait l'objet d'un consensus dans notre pays, à savoir la mobilisation de tous pour essayer de donner à tous les jeunes, quelles que soient leurs qualifications, le maximum de chances d'une insertion professionnelle. (*Applaudissements sur de nombreux bancs.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraight niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt:

Artikel 1. Het opschrift van de Nederlandse tekst van de wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepn uitgeoefend door arbeiders in loondienst wordt vervangen door het volgende opschrift:

«Wet op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst.»

Article 1er. L'intitulé du texte néerlandais de la loi du 19 juillet 1983 sur l'apprentissage de professions exercées par des travailleurs salariés est remplacé par l'intitulé suivant:

«Wet op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Artikel 1 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende tekst:

«Art. 1. De bepalingen van deze wet hebben betrekking op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst met uitzondering van de dienstboden.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op de koopvaardij en de zeevisserij.

De Koning kan evenwel het toepassingsgebied van deze wet geheel of gedeeltelijk uitbreiden volgens de modaliteiten die Hij bepaalt tot de in het tweede lid uitgesloten activiteitssectoren bij een in Ministerraad overlegd besluit en na de Nationale Arbeidsraad en, in voorkomend geval, de terzake bevoegde adviesorganen te hebben geraadpleegd.»

Art. 2. L'article 1er de la même loi est remplacé par le texte suivant:

«Art. 1er. Les dispositions de la présente loi réglementent l'apprentissage de professions exercées par des travailleurs salariés à l'exception des travailleurs domestiques.

Ces dispositions ne sont pas d'application dans la marine marchande et la pêche maritime.

Toutefois, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avoir pris l'avis du Conseil national du travail et, le cas échéant, des conseils consultatifs spécialement compétents, étendre en tout ou en partie, selon les modalités qu'il détermine, l'application de la présente loi aux secteurs d'activité exclus en vertu du deuxième alinéa.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Artikel 5, tweede lid, van dezelfde wet wordt vervangen door het volgende lid:

«De overeenkomst gesloten met het oog op het aanleren van een beroep dat niet is vastgesteld als bepaald in het eerste lid, wordt,

naargelang van het geval, aanzien als een arbeidsovereenkomst voor werklieden, bedienden of handelsvertegenwoordigers.»

Art. 3. L'article 5, alinéa 2, de la même loi est remplacé par l'alinéa suivant:

«Le contrat conclu en vue de l'apprentissage d'une profession qui n'est pas déterminée conformément au premier alinéa est considéré, selon le cas, comme un contrat de travail d'ouvrier, d'employé ou de représentant de commerce.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Artikel 7, 2° en 6° van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende tekst:

«2° De naam, voornamen, plaats en datum van geboorte, woonplaats en nationaliteit van de patroon en, in voorkomend geval, van de opleidingsverantwoordelijke in de onderneming;

6° In voorkomend geval, de naam, voornamen, plaats en datum van geboorte, woonplaats en nationaliteit van de instructeur, alsook het aantal jaren praktijk van deze laatste in het door de leerling gekozen beroep.»

Art. 4. L'article 7, 2° et 6° de la même loi est remplacé par le texte suivant:

«2° Les nom, prénoms, lieu et date de naissance, domicile et nationalité du patron et, le cas échéant, du responsable de la formation dans l'entreprise;

6° Le cas échéant, les nom, prénoms, lieu et date de naissance, domicile et nationalité du moniteur ainsi que le nombre d'années de pratique de celui-ci dans la profession à laquelle se destine l'apprenti.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Artikel 13 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 13. De duur van de leerovereenkomst wordt vastgesteld door het bevoegd paritair leercomité. Hij is gelijk aan deze van de leertijd vastgesteld overeenkomstig artikel 45, zonder minder dan zes maanden en meer dan twee jaar te mogen bedragen, uitgezonderd voor de gekwalificeerde beroepen waarvoor het paritair leercomité een langere duur heeft vastgesteld.

Indien het aanleren van een beroep het vereist, kan de leerling, met de instemming van het bevoegde paritair leercomité, één of meer opeenvolgende leerovereenkomsten sluiten met verschillende patroons.»

Art. 5. L'article 13 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 13. La durée du contrat d'apprentissage est fixée par le comité paritaire d'apprentissage compétent. Elle est égale à celle de l'apprentissage fixée conformément à l'article 45 sans pouvoir être inférieure à six mois ni excéder deux ans, sauf pour les professions qualifiées pour l'apprentissage desquelles le comité paritaire d'apprentissage a fixé une durée supérieure.

Si l'apprentissage d'une profession le requiert, l'apprenti peut, avec l'accord du comité paritaire d'apprentissage compétent, conclure un ou plusieurs contrats d'apprentissage successifs avec des patrons différents.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. Artikel 22 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 22. De patroon moet persoonlijk instaan voor de opleiding van de leerling of een opleidingsverantwoordelijke in de onderneming aanwijzen en, eventueel, één of meer instructeurs die, onder zijn verantwoordelijkheid of die van de opleidingsverantwoordelijke, belast worden met de opleiding van de leerling.

De opleidingsverantwoordelijke en de instructeurs moeten de voorwaarden vermeld in artikel 43 vervullen.

Wanneer de onderneming een rechtspersoon is, is de patroon de natuurlijke persoon, belast met het effectieve beheer en gemachtigd deze rechtspersoon te binden.»

Art. 6. L'article 22 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 22. Le patron doit assurer personnellement la formation de l'apprenti ou désigner un responsable de la formation dans l'entreprise et, éventuellement, un ou plusieurs moniteurs chargés sous sa responsabilité ou celle du responsable de la formation, assurer la formation de l'apprenti.

Le responsable de la formation et le ou les moniteurs doivent satisfaire aux conditions énoncées à l'article 43.

Lorsque l'entreprise est une personne morale, le patron est la personne physique chargée de sa gestion effective et mandatée pour l'engager. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. Artikel 23 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 23. De patroon of de opleidingsverantwoordelijke in de onderneming stelt voor elke leerling een individueel opleidingsprogramma op, dat opgemaakt wordt overeenkomstig het model van opleidingsprogramma bedoeld bij artikel 50. Dit gebeurt, in voorkomend geval, na overleg met de instructeur belast met de opleiding van de leerling in de onderneming.

Dit opleidingsprogramma wordt opgenomen in een opleidingsboekje, bij te houden voor iedere leerling door de patroon, de opleidingsverantwoordelijke in de onderneming of de instructeur belast met de opleiding van de leerling in de onderneming.

De patroon of de opleidingsverantwoordelijke in de onderneming deelt aan het bevoegd paritair leercomité, op eigen initiatief of op diens verzoek, alle inlichtingen mede betreffende de opleiding van de leerling in de onderneming. »

Art. 7. L'article 23 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 23. Le patron ou le responsable de la formation dans l'entreprise établit pour chaque apprenti un programme de formation individuel établi conformément au modèle de programme de formation visé à l'article 50. Il consulte préalablement, le cas échéant, le moniteur chargé de la formation de l'apprenti dans l'entreprise.

Ce programme de formation est consigné dans un livret de formation tenu, pour chaque apprenti, par le patron, par le responsable de la formation dans l'entreprise ou par le moniteur chargé de la formation de l'apprenti dans l'entreprise.

Le patron ou le responsable de la formation dans l'entreprise communique au comité paritaire d'apprentissage compétent, soit de sa propre initiative, soit à la demande de celui-ci, tous renseignements relatifs à la formation de l'apprenti dans l'entreprise. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. Artikel 24, 2°, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende tekst:

« 2° Erover te waken dat het opleidingsboekje regelmatig, naargelang van het verloop van de opleidingsactiviteiten, bijgehouden wordt door de opleidingsverantwoordelijke of de instructeur; »

Art. 8. L'article 24, 2°, de la même loi est remplacé par le texte suivant:

« 2° De veiller à ce que le livret de formation soit tenu régulièrement par le responsable de la formation ou le moniteur, au fur et à mesure du déroulement des activités de formation; »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. Artikel 25, tweede lid, van dezelfde wet wordt vervangen door het volgende lid:

« Dit percentage, dat geleidelijk wordt verhoogd naarmate de leertijd vordert, wordt vastgesteld door de Koning op eensluidend advies van het bevoegd paritair leercomité. »

Art. 9. L'article 25, alinéa 2, de la même loi est remplacé par l'alinéa suivant:

« Ce pourcentage, progressivement augmenté à mesure que la durée de l'apprentissage avance, est fixé par le Roi sur avis conforme du comité paritaire d'apprentissage compétent. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. Artikel 43 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 43. De patroon en de opleidingsverantwoordelijke in de onderneming moeten ten minste 25 jaar oud zijn; bovendien moeten zij erkend zijn door het bevoegd paritair leercomité.

Zij moeten ten minste zeven jaar praktijk hebben in het beroep of de beroepen waarvoor een leerovereenkomst kan worden gesloten of per beroep een of meer instructeurs aanwijzen die ten minste 25 jaar oud zijn en die ten minste zeven jaar praktijk hebben in het door de leerling gekozen beroep.

De Koning kan, na advies van het bevoegd paritair leercomité, afwijken van de voorwaarden inzake leeftijd en praktijkervaring zoals bepaald in het eerste en het tweede lid.

De Koning bepaalt, na advies van de Nationale Arbeidsraad, de voorwaarden en de modaliteiten van erkenning en van intrekking van erkenning. Hij kan eveneens op voorstel van het bevoegd paritair leercomité, bijzondere voorwaarden en modaliteiten bepalen. »

Art. 10. L'article 43 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 43. Le patron et le responsable de la formation dans l'entreprise doivent être âgés d'au moins 25 ans; ils doivent en outre être agréés par le comité paritaire d'apprentissage compétent.

Ils doivent avoir au moins sept années de pratique dans la ou les professions pour lesquelles un contrat d'apprentissage peut être conclu ou désigner par profession un ou plusieurs moniteurs âgés de 25 ans au moins et ayant au moins sept années de pratique dans la profession à laquelle se destine l'apprenti.

Le Roi peut, après avis du comité paritaire d'apprentissage compétent, déroger aux conditions d'âge et d'expérience pratique prévues aux deux premiers alinéas.

Le Roi détermine, après avis du Conseil national du travail, les conditions et les modalités d'agrément et de retrait d'agrément. Il peut également, sur la proposition du comité paritaire d'apprentissage compétent, déterminer des conditions et modalités particulières. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. Artikel 45 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 45. De leertijd omvat het mededelen aan de leerling van praktische kennis die hem de vereiste bekwaamheid zal geven voor de uitoefening van het gekozen beroep en van aanvullende theoretische kennis voor het bijbrengen van een volledige beroepsbekwaamheid, alsmede een economische en sociale kennis van algemene aard.

Op voorstel van het bevoegd paritair comité, het paritair leercomité gehoord, bepaalt de Koning de beroepen waarvoor een leerovereenkomst kan worden gesloten. Hij stelt de duur van de leertijd en de verdeling over de week tussen de praktische opleiding en de algemene en aanvullende theoretische opleidingen vast, op voorstel van het bevoegd paritair leercomité.

Op gemeenschappelijk voorstel van de ministers bevoegd inzake Onderwijs en Tewerkstelling en Arbeid, bepaalt de Koning, na advies van de bevoegde paritaire leercomités, de duur, de aard en de progressiviteit van de aanvullende theoretische opleiding en van de algemene opleiding.

Wanneer de aanvullende theoretische opleiding en de economische en sociale opleiding niet in een inrichting van het rijksonderwijs of in een gesubsidieerde onderwijsinrichting worden gegeven, moeten zij erkend zijn door de bevoegde gemeenschapsoverheid.

Voor de toepassing van dit artikel delen de paritaire leercomités hun advies mede binnen de drie maanden nadat hun het verzoek is gedaan. »

Art. 11. L'article 45 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 45. L'apprentissage comporte la communication à l'apprenti de connaissances pratiques qui lui donnent la capacité requise pour l'exer-

cice de la profession choisie et de connaissances théoriques complémentaires nécessaires à l'acquisition d'une capacité professionnelle complète, ainsi que de connaissances générales dans le domaine économique et social.

Sur la proposition de la commission paritaire compétente, le comité paritaire d'apprentissage entendu, le Roi détermine les professions dans lesquelles le contrat d'apprentissage est d'application. Il fixe la durée de l'apprentissage et la répartition hebdomadaire entre la formation pratique et les formations théorique complémentaire et générale sur proposition du comité paritaire d'apprentissage compétent.

Sur la proposition conjointe des ministres qui ont l'Education nationale et l'Emploi et le Travail dans leurs attributions, le Roi fixe, après avis des comités paritaires d'apprentissage compétents, la durée, la nature et la progressivité de la formation théorique complémentaire et de la formation générale.

Lorsque la formation théorique complémentaire et la formation économique et sociale ne sont pas dispensées dans un établissement d'enseignement de l'Etat ou subventionné, elles doivent être agréées par l'autorité compétente de la Communauté.

Pour l'application du présent article les comités paritaires d'apprentissage font parvenir leurs avis dans les trois mois de la demande qui leur en est faite. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. In artikel 47 van dezelfde wet worden het vijfde, het zesde en het zevende lid vervangen door de volgende bepalingen :

« Het leerreglement wordt opgesteld door het bevoegd paritair leercomité binnen een door de Koning bepaalde termijn.

De beslissing van het paritair leercomité kan algemeen verbindend worden verklaard door de Koning.

Bij het in gebreke blijven van het paritair leercomité stelt de Koning op advies van de Nationale Arbeidsraad, het leerreglement vast. »

Art. 12. A l'article 47 de la même loi, les alinéas, 5, 6 et 7 sont remplacés par les dispositions suivantes :

« Le règlement d'apprentissage est établi par le comité paritaire d'apprentissage compétent dans un délai fixé par le Roi.

La décision du comité paritaire d'apprentissage peut être rendue obligatoire par le Roi.

En cas de carence du comité paritaire d'apprentissage, le Roi établit le règlement d'apprentissage sur avis du Conseil national du travail. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. Artikel 48, laatste lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De in het eerste en het tweede lid aangeduide toezichtsorganen zenden aan het paritair leercomité alle adviezen of voorstellen waarin zo nodig de verschillende in hun midden tot uiting gekomen meningen vervat zijn, die van aard zijn om het leerlingwezen te bevorderen of te verbeteren. »

Art. 13. L'article 48, dernier alinéa, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Les organes de contrôle visés aux premier et deuxième alinéas font parvenir au comité paritaire d'apprentissage tous avis ou propositions contenant, le cas échéant, les diverses opinions exprimées en leur sein, qui sont de nature à favoriser ou à améliorer l'apprentissage. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 14. Artikel 49 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 49. De paritaire comités en de Nationale Arbeidsraad richten in hun schoot paritaire leercomités op bestaande uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de werkgevers en de werknemers.

Van de paritaire leercomités maken eveneens deel uit vier gewone en vier plaatsvervangende vertegenwoordigers van de ministers bevoegd inzake Onderwijs. Zij hebben slechts een raadgevende stem behalve wanneer het gaat over vraagstukken betreffende de aanvullende theoretische en algemene opleidingen.

De leden van de paritaire leercomités worden benoemd door de minister bevoegd inzake Tewerkstelling en Arbeid op voorstel, naar gelang van het geval, van de Nationale Arbeidsraad of van het Paritair Comité en de ministers bevoegd inzake Onderwijs.

De Koning stelt, op advies van de Nationale Arbeidsraad, het model-reglement van deze comités vast, dat bepalingen moet bevatten betreffende hun samenstelling, hun bevoegdheid en hun werkwijze. »

Art. 14. L'article 49 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 49. Les commissions paritaires et le Conseil national du travail constituent en leur sein des comités paritaires d'apprentissage qui doivent comprendre en nombre égal des représentants des employeurs et des travailleurs.

Les comités paritaires d'apprentissage comprennent également quatre représentants effectifs et quatre représentants suppléants des ministres qui ont l'Education nationale dans leurs attributions. Ceux-ci, sauf lorsqu'il s'agit de questions relatives aux formations théorique complémentaire et générale, ne disposent que d'une voix consultative.

Les membres des comités paritaires d'apprentissage sont nommés par le ministre qui a l'Emploi et le Travail dans ses attributions sur proposition, selon le cas, du Conseil national du travail ou de la commission paritaire et des ministres qui ont l'Education nationale dans leurs attributions.

Le Roi, sur avis du Conseil national du travail, établit le règlement type de ces comités qui doit contenir des dispositions relatives à leur composition, leurs attributions et leur fonctionnement. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. Een artikel 49bis, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

« Art. 49bis. De paritaire leercomités kunnen, wanneer zij het nuttig achten, regionale, subregionale of subsectoriële paritaire sub-leercomités samenstellen bestaande uit vertegenwoordigers van de werkgevers en van de werknemers.

Van de in het eerste lid bedoelde paritaire sub-leercomités maken eveneens deel uit, drie vertegenwoordigers van de minister(s) bevoegd inzake Onderwijs.

De paritaire leercomités stellen het huishoudelijk reglement van deze sub-comités vast, dat bepalingen moet bevatten betreffende hun samenstelling, hun bevoegdheid en hun werkwijze. Zij benoemen de leden ervan. »

Art. 15. Un article 49bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 49bis. Les comités paritaires d'apprentissage constituent, s'ils l'estiment nécessaire, des sous-comités paritaires d'apprentissage régionaux, sous-régionaux ou sous-sectoriels qui doivent comprendre des représentants des employeurs et des travailleurs.

Les sous-comités paritaires d'apprentissage visés à l'alinéa 1er comprennent également trois représentants du ou des ministres qui ont l'Education nationale dans leurs attributions.

Les comités paritaires d'apprentissage établissent le règlement d'ordre intérieur de ces sous-comités qui doit contenir des dispositions relatives à leur composition, leurs attributions et leur fonctionnement. Ils en nomment les membres. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 16. In artikel 50 van dezelfde wet wordt tussen het eerste lid en het tweede lid het volgende lid ingevoegd :

« Wanneer het leerlingwezen zulks vereist, kunnen de paritaire leercomités een beroep doen op de medewerking van het paritair leercomité dat is opgericht in het paritair comité waaronder de ondernemingen ressorteren waarin dat beroep normalerwijze wordt uitgeoefend of op het Paritair Leercomité opgericht in de schoot van de Nationale Arbeidsraad.

Art. 16. Dans l'article 50 de la même loi l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 1 et 2 :

« Lorsque l'apprentissage le requiert, les comités paritaires d'apprentissage peuvent faire appel à la collaboration du comité paritaire d'apprentissage créé au sein de la commission paritaire dont relèvent les entrepri-

ses où cette profession est normalement exercée ou à celle du Comité paritaire d'apprentissage créé au sein du Conseil national du travail.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 17. Artikel 52, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling:

«Zij brengen daarover verslag uit bij de minister bevoegd inzake Tewerkstelling en Arbeid.»

Art. 17. L'article 52, alinéa premier de la même loi est complété par la disposition suivante:

«Ils en font rapport au ministre qui a l'Emploi et le Travail dans ses attributions.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 18. Artikel 54 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 54. § 1. De paritaire comités kunnen, bij collectieve arbeidsovereenkomst, fondsen voor bestaanszekerheid die overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 januari 1958 betreffende de fondsen voor bestaanszekerheid zijn opgericht, ermee belasten dat zij zorgen voor de opleiding van de leerlingen in de ondernemingen van hun ambtsgebied.

Bij gebrek aan zulke fondsen voor bestaanszekerheid, kunnen zij een bestaande of een op te richten orgaan aanduiden dat zij hiervoor speciaal goedkeuren.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad de wijze waarop de taken worden uitgevoerd door de organen bedoeld in het eerste en tweede lid.

§ 2. Collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten in de paritaire comités kunnen bepalen dat de lasten van het leerlingwezen buiten die welke in artikel 53 zijn bedoeld, worden verdeeld onder de werkgevers van hun ambtsgebied die, overeenkomstig de bepalingen van deze wet, leerlingen in dienst kunnen nemen.

§ 3. Onder de voorwaarden bepaald bij de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, kan de Koning de overeenkomsten die in het kader van §§ 1 en 2 gesloten worden, algemeen verbindend verklaren.»

Art. 18. L'article 54 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 54. § 1er. Les commissions paritaires peuvent, par convention collective de travail, charger des fonds de sécurité d'existence institués conformément aux dispositions de la loi du 7 janvier 1958 concernant les fonds de sécurité d'existence d'assurer ou de veiller à ce que soit assurée la formation des apprentis dans les entreprises de leur ressort.

A défaut de tels fonds de sécurité d'existence, elles peuvent désigner un organe existant ou à créer qu'elles agréent spécialement à cet effet.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis du Conseil national du travail, les conditions dans lesquelles est exercée la mission conférée aux organes visés aux alinéas 1 et 2.

§ 2. Des conventions collectives de travail conclues au sein des commissions paritaires peuvent prévoir que les charges de l'apprentissage, autres que celles visées à l'article 53, seront réparties entre les employeurs de leur ressort qui peuvent engager des apprentis conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 3. Le Roi peut, dans les formes prévues par la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, rendre les conventions conclues dans le cadre des §§ 1er et 2 obligatoires.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 19. In artikel 55 van dezelfde wet wordt tussen de woorden «artikel 54» en de woorden «en het» het woord «, § 2,» ingevoegd.

Art. 19. Dans l'article 55 de la même loi, les mots «, § 2,» sont insérés entre les mots «article 54» et les mots «et la».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 20. Een artikel 56bis, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd:

«Art. 56bis. De Koning kan, na advies van de Nationale Arbeidsraad, bij een in Ministerraad overlegd besluit de paritaire leercomités bedoeld in artikel 49 belasten met opdrachten betreffende de inschakeling in het arbeidsproces en/of de alternerende opleiding.

Hij kan eveneens een door Hem te bepalen aantal vertegenwoordigers van de betrokken Gemeenschapsexecutieven toelaten tot de regionale of sub-regionale paritaire sub-leercomités.

Art. 20. Un article 56bis rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art. 56bis. Le Roi peut, après avis du Conseil national du travail, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, charger les comités paritaires d'apprentissage visés à l'article 49, de missions en matière d'insertion professionnelle et/ou de formation en alternance.

Il peut aussi permettre qu'un nombre, déterminé par Lui, de représentants du ou des Exécutifs communautaires concernés fassent partie des sous-comités paritaires d'apprentissage régionaux ou sous-régionaux.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 21. Artikel 57 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:

«De reglementering betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers is niet van toepassing op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst.»

Art. 21. L'article 57 de la même loi est complété par l'alinéa suivant:

«La réglementation relative au travail temporaire, au travail intérimaire et à la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs n'est pas applicable à l'apprentissage de professions exercées par des travailleurs salariés.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 22. Aan dezelfde wet wordt een artikel 61 toegevoegd, luidend als volgt:

«Art. 61. De Nationale Arbeidsraad en het in zijn midden opgerichte Paritair Leercomité worden belast met de organisatie van het leerlingwezen voor beroepen die door werknemers in loondienst in de beschutte werkplaatsen worden uitgeoefend.»

Art. 22. Un article 61, rédigé comme suit, est ajouté à la même loi:

«Art. 61. Le Conseil national du travail et le Comité paritaire d'apprentissage institué en son sein sont chargés de l'organisation de l'apprentissage de professions exercées par des travailleurs salariés dans les ateliers protégés.»

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI RELATIF A LA GARANTIE DES OUVRAGES EN METAUX PRECIEUX

Discussion générale et vote des articles

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE WAARBORG VAN DE WERKEN UIT EDEL METAAL

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi relatif à la garantie des ouvrages en métaux précieux.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet betreffende de waarborg van de werken uit edel metaal.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

M. Hatry se réfère à son rapport.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt:

Artikel 1. De fabricage van werken uit edel metaal van welk gehalte ook is vrij.

Het leuren met werken uit edel metaal is verboden.

Article 1er. La fabrication à tous les titres des ouvrages en métaux précieux est libre.

Le colportage des ouvrages en métaux précieux est interdit.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Het gehalte van een legering die een edel metaal bevat, is de verhouding per quotiënt van het gewicht fijn metaal tot het totaal gewicht van de legering.

Het gehalte wordt in duizendsten uitgedrukt.

Art. 2. Le titre d'un alliage contenant un métal précieux est le rapport par quotient du poids de métal au poids total de l'alliage.

Le titre s'exprime en millièmes.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. De fabrikanten, de verkopers en de kopers van werken uit edel metaal mogen, wanneer zij het verlangen, aan de keuring en aan het merk van de keurmeester van de regering de werken onderwerpen, die uit een van de volgende metalen vervaardigd zijn en een van de volgende minimumgehalten hebben:

Voor goud:

- a) Eerste gehalte: 833 duizendsten;
- b) Tweede gehalte: 750 duizendsten;
- c) Derde gehalte: 585 duizendsten;

Voor zilver:

- a) Eerste gehalte: 925 duizendsten;
- b) Tweede gehalte: 835 duizendsten;

Voor platina:

950 duizendsten.

Deze gehalten zijn de enige wettelijke gehalten welke de keurmeester van de regering mag erkennen om zijn merk aan te brengen.

Art. 3. Les fabricants, les vendeurs et les acheteurs d'ouvrages en métaux précieux peuvent, s'ils le désirent, soumettre à la vérification et à la marque de l'essayeur du gouvernement les ouvrages fabriqués dans les métaux et à l'un des titres minima ci-après:

Pour l'or:

- a) Premier titre: 833 millièmes;
- b) Deuxième titre: 750 millièmes;
- c) Troisième titre: 585 millièmes;

Pour l'argent:

- a) Premier titre: 925 millièmes;
- b) Deuxième titre: 835 millièmes;

Pour le platine:

950 millièmes.

Ces titres sont les seuls titres légaux que pourra reconnaître l'essayeur du gouvernement pour l'apposition de sa marque.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Het metaal waaruit de verschillende delen van de werken uit edel metaal bestaan, moet ten minste het volle gehalte hebben.

Nochtans wordt een speling van 3 duizendsten voor het goud, van 5 duizendsten voor het zilver en van 10 duizendsten voor het platina op het gehalte van voltooide werken toegestaan, teneinde rekening te houden met de mogelijke onvoorziene verlaging van dit gehalte door het gebruik van het voor de fabricatie vereiste soldeersel.

Art. 4. Le métal constituant les diverses parties des ouvrages en métaux précieux doit avoir au minimum le titre plein.

Cependant, une tolérance de 3 millièmes pour l'or, de 5 millièmes pour l'argent et de 10 millièmes pour le platine, est admise sur le titre des ouvrages terminés, afin de tenir compte de l'abaissement imprévu possible de ce titre par l'emploi des soudures nécessaires à la fabrication.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. De werken uit edel metaal waarvan het gehalte niet gelijk is aan een van de in artikel 3 bepaalde gehalten, doch niet lager is dan het laagste toegelaten gehalte, worden gemerkt op het wettelijk gehalte dat onmiddellijk lager is dan het gehalte dat bij de keuring wordt vastgesteld.

Art. 5. Les ouvrages en métaux précieux dont le titre n'est égal à l'un de ceux qui sont prévus à l'article 3, sans être inférieur au plus bas des titres admis, sont marqués au titre légal immédiatement inférieur à celui qui est constaté par l'essai.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. Het gehalte van werken uit edel metaal wordt uitgedrukt in duizendsten en voorafgegaan door de symbolische letters: au (in kleine letters) voor goud, AG (in hoofdletters) voor zilver en PT of Pt voor platina.

Art. 6. Le titre des ouvrages en métaux précieux est indiqué en millièmes et précédé par des lettres-symboles: au (en minuscules) pour l'or, AG (en majuscules) pour l'argent et PT ou Pt pour le platine.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. Behoudens door de Koning te bepalen afwijking geeft het op een enkele plaats ingeprente merk de waarborg dat alle delen waaruit het werk bestaat het aangeduide gehalte hebben.

Indien het werk uit verscheidene edele metalen of uit verschillende legeringen van edele metalen is samengesteld, wordt ieder van die edele metalen of legeringen volgens zijn of haar gehalte gemerkt.

Art. 7. Sauf dérogation à prévoir par le Roi, l'empreinte frappée en un seul endroit garantit que toutes les parties composant l'ouvrage sont au titre indiqué.

Si l'ouvrage est composé de plusieurs métaux précieux ou alliages de métaux précieux différents, chacun de ces métaux précieux ou alliages est poinçonné à son titre.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. De stempel-handtekening van de fabrikant geeft een symbool weer. De stempelslag moet zeer duidelijk zijn.

Vóór ieder gebruik van een stempel-handtekening, moet het merk ervan worden goedgekeurd door de muntmeester.

Art. 8. Le poinçon-signature du fabricant est constitué par un symbole. La plus grande netteté de frappe est imposée.

Préalablement à tout emploi d'un poinçon-signature, son empreinte est approuvée par le commissaire des monnaies.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. De Koning bepaalt welke werken uit edel metaal van buitenlands fabrikaat in België worden toegelaten zonder dat zij de voorgeschreven stempelpunten dragen.

De werken uit edel metaal van buitenlands fabrikaat die onder toepassing van deze wet vallen en waarop de ter uitvoering van het eerste lid vastgestelde bepalingen geen betrekking hebben, moeten worden gemerkt door de invoerder, die het gehalte ervan waarborgt door het aanbrengen van de voorgeschreven stempelpunten.

Art. 9. Le Roi détermine les ouvrages en métaux précieux de fabrication étrangère qui sont admis en Belgique sans être porteurs des empreintes des poinçons prévus.

Les ouvrages en métaux précieux de fabrication étrangère tombant sous l'application de la présente loi et qui ne sont pas visés par les dispositions prises en exécution de l'alinéa 1er doivent être poinçonnés par l'importateur, qui en garantit le titre par l'insculpation de l'empreinte des poinçons prévus.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. De Koning stelt de vorm van de rijksstempelmerken vast; Hij bepaalt in welke toestand de werken uit edel metaal zich moeten bevinden om tot de keuring van het gehalte toegelaten te worden.

Art. 10. Le Roi détermine la forme des poinçons de l'Etat; Il fixe les conditions dans lesquelles les ouvrages en métaux précieux doivent se trouver pour être admis à la vérification du titre.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. De Koning kan de keuring en de procedure tot gehaltebepaling organiseren van de goud-, zilver- en platinastaven en -specie die aan de keurmeester van de regering worden voorgelegd.

Hij bepaalt de nadere regelen met betrekking tot het deponeren van de stempelmerken. Hij stelt de kosten en retributies vast welke verschuldigd zijn voor dat depot alsmede voor de door de keurmeester van de regering uitgevoerde keuringsverrichtingen en stempelingen.

Art. 11. Le Roi peut organiser l'essai et la procédure de détermination des titres des lingots et des matières d'or, d'argent et de platine, qui sont présentés à l'essayeur du gouvernement.

Il détermine les modalités relatives au dépôt des empreintes. Il fixe les frais et rétributions dus pour ce dépôt ainsi que pour les essais et poinçonnages effectués par l'essayeur du gouvernement.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. De Koning regelt het beroep van handelskeurmeester.

Art. 12. Le Roi réglemente la profession d'essayeur du commerce.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. De fabrikanten van werken uit goud, uit zilver of uit platina zijn verplicht het gehalte van de gebruikte legering te waarborgen door het aanbrengen van twee stempelmerken.

Een van deze stempelmerken stelt de stempel-handtekening van de fabrikant voor; het andere duidt het gebruikte gehalte aan.

De vorm en de bijzonderheden van deze stempelmerken, alsmede de werken en de categorieën van fabrikanten die onder toepassing van deze wet vallen, worden door de Koning bepaald.

Met de fabrikanten worden gelijkgesteld, de invoerders van en de handelaars in werken uit edel metaal, voor de door hen verkochte werken die niet overeenkomstig de wet van een stempelmerk voorzien.

Het waarborgmerk vanwege de keurmeester van de regering, zoals dit in de artikelen 3 en 10 is bepaald, ontslaat van het aanbrengen van enig ander stempelmerk.

Art. 13. Les fabricants d'ouvrages en or, en argent ou en platine sont tenus de garantir le titre de l'alliage employé par l'insculpation de l'empreinte de deux poinçons.

L'un de ces poinçons constitue le poinçon-signature du fabricant; l'autre indique le titre employé.

La forme et les détails de ces poinçons ainsi que les ouvrages et les catégories de fabricants tombant sous l'application de la présente loi sont déterminés par le Roi.

Sont assimilés aux fabricants, les importateurs et négociants d'ouvrages en métaux précieux pour les ouvrages vendus par eux et qui ne seraient pas poinçonnés conformément à la loi.

Le poinçonnage de garantie par l'essayeur du gouvernement, tel qu'il est prévu aux articles 3 et 10, dispense de tout autre poinçonnage.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 14. Al wie goudsmidwerken uit verzilverd metaal te koop biedt of met het oog op de verkoop tentoonstelt, moet in zijn uitstalling en in de voor het publiek toegankelijke handelslokalen een of meer zichtbare en leesbare berichten aanbrengen met de volgende tekst: «op faktuur gewaarborgde werken uit verzilverd metaal», met uitsluiting van elke andere tekst.

De facturen betreffende deze werken moeten vermelden dat het gaat om werken uit verzilverd metaal of herverzilverde werken, naargelang van het geval.

Het is verboden deze werken te merken met stempels die zouden kunnen worden verward met die welke voor werken uit zilver worden gebruikt.

De werken uit verzilverd metaal worden afzonderlijk uitgesteld zodanig dat elke verwarring met de tentoongestelde of te koop geboden werken uit zilver wordt vermeden.

Art. 14. Quiconque offre en vente, ou expose en vue de la vente, des ouvrages d'orfèvrerie en métal argenté est tenu de placer dans son étalage et dans les locaux commerciaux accessibles au public, un ou plusieurs avis visibles et lisibles, portant le texte suivant: «ouvrages en métal argenté, garantis sur facture», à l'exclusion de tout autre texte.

Les factures relatives à ces ouvrages doivent indiquer qu'il s'agit d'ouvrages en métal argenté ou d'ouvrages réargentés selon le cas.

Est interdite l'insculpation, sur ces ouvrages, de poinçons pouvant prêter à confusion avec ceux utilisés pour les ouvrages en argent.

Les ouvrages en métal argenté sont présentés séparément de manière à éviter toute confusion avec les ouvrages en argent exposés ou mis en vente.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. § 1. Iedere fabrikant van werken uit edel metaal is verplicht bij het waarborgkantoor bij de Koninklijke Munt van België, waar hij het bewijs zal voorleggen van zijn identiteit en van zijn inschrijving in het handelsregister, een afdruk neer te leggen van zijn stempel-handtekening op een daartoe bestemde koperen plaat, alsmede drie reproducties van die afdruk.

§ 2. Iedere fabrikant, invoerder, groot- of kleinhandelaar of hersteller van werken uit edel metaal is verplicht zich jaarlijks te laten inschrijven in het waarborgregister neergelegd bij het waarborgkantoor.

Geen werk uit edel metaal mag te koop worden geboden door een persoon die niet in dat register is ingeschreven.

De Koning bepaalt de nadere regelen betreffende die inschrijving.

Art. 15. § 1er. Tout fabricant d'ouvrages en métaux précieux est tenu de déposer au bureau de la garantie relevant de la Monnaie royale de Belgique, où il justifiera de son identité et de son inscription au registre du commerce, une empreinte de son poinçon-signature sur une planche de cuivre à ce destinée, ainsi que trois reproductions de cette empreinte.

§ 2. Tout fabricant, importateur, négociant en gros ou en détail, ou réparateur d'ouvrages en métaux précieux, est tenu de prendre une inscription annuelle au registre de la garantie, déposé au bureau de la garantie.

Aucun ouvrage en métaux précieux ne peut être mis en vente par une personne non inscrite à ce registre.

Le Roi détermine les modalités de cette inscription.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 16. Het neerleggen van het merk van een stempel-handtekening en goedkeuring ervan doen geen afbreuk aan de rechten van derden.

Art. 16. Le dépôt de l'empreinte d'un poinçon-signature et son approbation ne porte pas préjudice aux droits des tiers.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 17. Iedere persoon die geen onderdaan is van een lid-staat van de Europese Economische Gemeenschap moet bij het neerleggen van het merk van zijn stempel-handtekening een door de Koning bepaalde borgsom storten.

Art. 17. Toute personne non ressortissante d'un Etat membre de la Communauté économique européenne est tenu d'accompagner le dépôt de l'empreinte de son poinçon-signature du versement d'un cautionnement déterminé par le Roi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 18. Bij overdracht van zijn onderneming moet de overdrager binnen drie maanden bij de administratie van de Munt de intrekking van zijn stempel-handtekening vragen.

Art. 18. En cas de cession de son établissement, le cédant est tenu de demander, dans les trois mois, le retrait de son poinçon-signature à l'administration des monnaies.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 19. § 1. Alleen de overeenkomstig de wet gestempelde werken mogen als werken uit goud, uit zilver of uit platina worden verkocht.

§ 2. Met de benaming goud, zilver of platina mogen slechts worden aangeduid, de legeringen van die metalen waarvan het gehalte hoger is dan 500 duizendsten.

§ 3. Het is verboden met de benaming goud, zilver of platina aan te duiden, de werken die met een gewoon metaal werden verstijfd of met enigerlei stof zoals lood, stopverf, cement, werden opgevuld, met uitzondering van de heften van zilverwerk, waarvoor het gebruik van dergelijke stoffen om technische redenen onvermijdelijk is.

§ 4. Om elke verwarring te voorkomen tussen de werken uit goud of uit platina en de werken uit gewone metalen die eenvoudig met een van die edele metalen bekleed zijn, mogen deze laatste werken geen merken dragen, die enige overeenkomst zouden vertonen met de stempelmerken door de wet voorgeschreven tot waarborg van het gehalte.

Art. 19. § 1er. Seuls les ouvrages poinçonnés conformément à la loi peuvent être vendus comme ouvrages d'or, d'argent ou de platine.

§ 2. Ne peuvent être dénommés or, argent ou platine que les alliages de ces métaux dont le titre est supérieur à 500 millièmes.

§ 3. Il est interdit de dénommer or, argent ou platine, les ouvrages renforcés par un métal commun ou bourrés avec une matière quelconque, telle que notamment plomb, mastic, ciment, exception faite des manches d'orfèvrerie, où une nécessité technique rend l'emploi de ces matières inévitable.

§ 4. Afin d'éviter toute confusion entre les ouvrages en or ou en platine et les ouvrages en métaux communs qui sont simplement recouverts d'un de ces métaux précieux, ces derniers ouvrages ne pourront être porteurs d'empreintes dont la présentation rappellerait celle des poinçons prévus par la loi pour la garantie du titre.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 20. Bij elke verkoop van werken uit edel metaal is de verkoper verplicht aan de koper die erom verzoekt, een faktuur af te geven met vermelding van de soort, het gewicht, het gehalte en de prijs van de verkochte voorwerpen.

Art. 20. Dans toute vente ayant pour objet des ouvrages en métaux précieux, le vendeur est tenu de délivrer à l'acheteur qui en fait la demande une facture indiquant l'espèce, le poids, le titre et le prix des objets vendus.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 21. Onverminderd de toepassing van strengere bepalingen, inzonderheid van de artikelen 184 en 498 van het Strafwetboek, wordt hij die

de bepalingen van deze wet overtreedt, gestraft met geldboete van vijftig frank tot vijfduizend frank.

In geval van herhaling kan een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden worden opgelegd. Het wordt steeds het verbod uitgesproken om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening.

Bovendien kunnen, in geval van overtreding van artikel 1, tweede lid, de te koop geboden werken in beslag worden genomen.

Ieder in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest waarbij het verbod om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening wordt uitgesproken, wordt betekend aan de muntmeester, die het bij uittreksel in het *Belgisch Staatsblad* laat bekendmaken.

Dit uittreksel vermeldt de naam, de voornamen, het adres en het beroep van de veroordeelde, alsmede de firma waaronder hij zijn beroep heeft uitgeoefend; het geeft het beschikkend gedeelte weer van de beslissing betreffende het verbod om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening.

De kosten van bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* komen ten laste van de veroordeelden.

Art. 21. Sans préjudice de l'application de dispositions plus sévères, notamment des articles 184 et 498 du Code pénal, quiconque aura contrevenu aux dispositions de la présente loi, sera puni d'une amende de cinquante francs à cinq mille francs.

En cas de récidive, une peine de prison de huit jours à six mois pourra être infligée et l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature sera toujours prononcée.

En outre, en cas d'infraction à l'article 1er, alinéa 2, les ouvrages mis en vente pourront être saisis.

Tout jugement ou arrêt prononçant l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature, passé en force de chose jugée, est signifié au commissaire des monnaies, qui en assure la publication par extrait au *Moniteur belge*.

Cet extrait mentionne les nom, prénoms, adresse et profession du condamné, ainsi que la raison sociale sous laquelle il exerçait sa profession; il reproduit le dispositif de la décision portant l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature.

Les frais de publication au *Moniteur belge* sont mis à charge des condamnés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 22. Het te koop bieden van produkten met een nagemaakte stempel-handtekening wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig frank tot tweeduizend frank, of met een van die straffen alleen.

Art. 22. La mise en vente des produits revêtus d'un poinçon-signature contrefait sera punie d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de vingt-six francs à deux mille francs, ou de l'une de ces peines seulement.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 23. Wanneer iemand die wegens overtreding van deze wet wordt vervolgd, staande houdt dat het gehalte van de door hem gefabriceerde of verkochte voorwerpen niet lager is dan het gewaarborgd gehalte, wordt het werkelijk gehalte van het voorwerp bepaald door de muntmeester.

Art. 23. Lorsqu'une personne poursuivie pour infraction à la présente loi soutient que le titre des objets fabriqués ou vendus par elle n'est pas inférieur au titre garanti, le titre véritable de l'objet sera déterminé par le commissaire des monnaies.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 24. Boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, is van toepassing op de in deze wet bepaalde overtredingen.

Art. 24. Le livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, est applicable aux infractions prévues par la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 25. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, worden met het toezicht op de toepassing van deze wet en van de besluiten tot uitvoering ervan belast en zijn bevoegd om de overtredingen van de bepalingen van deze wet op te sporen en vast te stellen:

1° De inspecteurs en controleurs van de economische algemene inspectie ressorterend onder het ministerie van Economische Zaken;

2° De inspecteurs en controleurs van de administraties voor de reglementering en voor sociale zaken van het ministerie van Middenstand.

Voor het overige, zijn de bepalingen betreffende de opsporing en de vaststelling van de misdrijven, voorgeschreven door de wetgeving betreffende de handelspraktijken, mede van toepassing op de door deze wet bepaalde misdrijven.

De processen-verbaal leveren bewijs op zolang het tegendeel niet bewezen is.

Art. 25. Sans préjudice des attributions des officiers de police judiciaire, sont chargés de surveiller l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution et sont compétents pour rechercher et constater les infractions aux dispositions de la présente loi:

1° Les inspecteurs et contrôleurs de l'inspection générale économique relevant du ministère des Affaires économiques;

2° Les inspecteurs et contrôleurs des administrations de la réglementation et des affaires sociales du ministère des Classes moyennes.

Au surplus, les dispositions relatives à la recherche et à la constatation des infractions prévues par la législation sur les pratiques du commerce sont également applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Les procès-verbaux font foi jusqu'à preuve du contraire.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 26. Opgheven worden:

1° De wet van 5 juni 1868 betreffende de vrije bewerking van gouden en zilveren grondstoffen, gewijzigd bij de besluitwet van 28 februari 1947;

2° De artikelen 6 en 7 van de wet van 29 december 1909 houdende de begroting van 's lands middelen van dienstjaar 1910 alsmede bepalingen betreffende het patentrecht, het toltarief, de doorvoer, de inrichtingen der stokerijen en de waarborg der stoffen van goud, van zilver, enz.;

3° Het koninklijk besluit nr. 80 van 28 november 1939 houdende aanvulling en wijziging van de wet van 5 juni 1868 betreffende de vrije bewerking van gouden en zilveren grondstoffen en houdende instelling van de verplichte waarborg van het gehalte der voorwerpen uit edel metaal, gewijzigd bij de besluitwet van 28 februari 1947 en bij de wet van 30 juni 1969.

Art. 26. Sont abrogés:

1° La loi du 5 juin 1868 relative à la liberté du travail des matières d'or et d'argent, modifiée par l'arrêté-loi du 28 février 1947;

2° Les articles 6 et 7 de la loi du 29 décembre 1909 contenant le budget des voies et moyens pour l'exercice 1910 ainsi que des dispositions relatives au droit de patente, au tarif des douanes, au transit, aux installations des distilleries et à la garantie des matières d'or, d'argent, etc.;

3° L'arrêté royal n° 80 du 28 novembre 1939 complétant et modifiant la loi du 5 juin 1868 relative à la liberté du travail des matières d'or et d'argent, portant institution de la garantie obligatoire du titre des objets en métaux précieux, modifié par l'arrêté-loi du 28 février 1947 et par la loi du 30 juin 1969.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 24 JANUARI 1977 BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN DE GEZONDHEID VAN DE VERBRUIKERS OP HET STUK VAN DE VOEDINGSMIDDELEN EN ANDERE PRODUCTEN

VOORSTEL VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 24 JANUARI 1977 BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN DE GEZONDHEID VAN DE VERBRUIKERS OP HET STUK VAN DE VOEDINGSMIDDELEN EN ANDERE PRODUCTEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 24 JANVIER 1977 RELATIVE A LA PROTECTION DE LA SANTE DES CONSOMMATEURS EN CE QUI CONCERNE LES DENREES ALIMENTAIRES ET LES AUTRES PRODUITS

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 24 JANVIER 1977 RELATIVE A LA PROTECTION DE LA SANTE DES CONSOMMATEURS EN CE QUI CONCERNE LES DENREES ALIMENTAIRES ET LES AUTRES PRODUITS

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten en van het voorstel van wet tot wijziging van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits et de la proposition de loi modifiant la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

Mevrouw Maes-Vanrobaeys, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, de commissie voor Volksgezondheid en Leefmilieu heeft vier vergaderingen gewijd aan de bespreking van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten.

Deze wet diende hier en daar te worden bijgestuurd en aangepast aan de snelle technologische evolutie, zowel wat betreft de procédés als de producten zelf. In dit ontwerp wordt gestreefd naar een uitbreiding van het toepassingsgebied en naar een verruiming van de reglementeringsbevoegdheid.

Momenteel kan de reclame voor alcoholische dranken alleen worden gereguleerd in verband met de samenstelling en de nutritionele aspecten. In het ontwerp wordt de reglementeringsruimte voor tabaksreclame uitgebreid tot de reglementering van de reclame voor alcoholische dranken om ook voor deze producten een al te agressieve reclame te kunnen verbieden en aldus alcoholmisbruik tegen te gaan.

Een tweede belangrijke wijziging in het wetsontwerp betreft het toepasselijk maken van de administratieve geldboeten. De daartoe aangeestelde ambtenaar, die de inbreuken tegen deze wet vaststelt, kan in sommige omstandigheden de overtreder voorstellen een geldboete te betalen, in ruil waarvoor de strafvordering vervalt. De opbrengst van deze transacties zal een meer optimale werking van de Dienst voor de eetwareninspectie mogelijk maken.

Een derde belangrijke wijziging inzake voedingsmiddelen betreft de verruiming van de inspraak. De Commissie van advies inzake voedingsmiddelen die nu reeds dient te worden geraadpleegd bij elk besluit betreffende de samenstelling en de etikettering van de in de wet bepaalde producten, zal nu ook moeten worden geraadpleegd bij de uitvoering van de besluiten betreffende de reclame voor deze producten.

Om de volksgezondheid in dringende gevallen op een afdoende manier te kunnen beschermen moet ook een urgentieprocedure worden inge-

voerd. Wanneer zich ernstige bedreigingen van de volksgezondheid voordoen, die niet kunnen worden bestreden op grond van de bestaande wetgeving, moet die procedure de minister, tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid behoort, in staat stellen een tijdelijke maatregel te nemen binnen de kortst mogelijke tijd. Deze procedure wordt voorgesteld in artikel 4 van het ontwerp.

Het geheel van het geamendeerd ontwerp van wet werd door de commissie aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Tijdens de vergadering van 17 juni 1987 heeft de commissie nog een korte bespreking gewijd aan het wetsvoorstel, ingediend door de heer Lafosse, strekkende tot wijziging van dezelfde wet.

Dit voorstel voorziet in de bekendmaking van de processen-verbaal, waarin de overtredingen worden vastgesteld door te bepalen dat zij dienen te worden aangeplakt in de lokalen van de gemeente waar de overtreding werd vastgesteld.

Deze handelwijze zou, volgens de indiener, de potentiële overtreders tot meer voorzichtigheid aanzetten en de naleving van deze wet bevorderen.

Het ontwerp van wet dat wij vandaag bespreken voorziet echter in onder meer administratieve geldboeten die wellicht een grotere preventieve en corrigerende uitwerking zullen hebben, dan de aanplakking van het proces-verbaal.

Het voorstel van wet werd door de commissie verworpen met 9 tegen 3 stemmen. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Aelvoet.

Mevrouw Aelvoet. — Mijnheer de Voorzitter, het ontwerp dat ter bespreking ligt, houdt een reële verbetering in van een aantal situaties.

De bespreking in de commissie is zeer constructief verlopen. Heel wat amendementen, zowel van de oppositie als van de meerderheid, hebben een kans gekregen. Dat was ook voor onze fractie het geval.

Ik blijf wel zitten met twee moeilijkheden die ik bij deze algemene bespreking wil behandelen. Ik betreurt dat het woord « export » in de definitie van het ontwerp werd geschrapt, niet omdat ik geen geloof zou hechten aan de verklaringen dienaangaande afgelegd dat het niet de bedoeling was om op grote schaal gevaarlijke producten te exporteren die in België niet toegelaten zijn — overigens gaat het om kleine verschillen tussen de Europese wetgevingen waarvoor de Belgische norm op het ogenblik strenger is dan de Europese — maar omdat ik meen dat de wetgever ook aan de toekomst op langere termijn moet denken. Ik blijf het gevaarlijk vinden dat « de export » uit het begrip « fabricage » van de wet van 24 januari 1977 werd geschrapt. Dit kan op langere termijn een nadelig effect hebben voor landen buiten de Europese Gemeenschap.

In verband met de oplosmiddelen heb ik in de commissie verschillende amendementen ingediend die werden aanvaard. Alleen het probleem van de oplosmiddelen die onder kleine hoeveelheden in de vorm van preparaten worden verkocht, blijft bestaan. Recente ervaring in eigen land heeft uitgewezen dat de etikettering, hoewel ze aan de huidige EG-reglementering beantwoordt, onvoldoende is. Wij hebben dit probleem aan de orde gesteld naar aanleiding van de dood van een zestienjarige Belgische jongen die bij het snuiven van Tipp-Ex om het leven kwam. Dit ongeval werd vastgesteld door een autopsie, waaruit éénduidig bleek dat de dood het gevolg was van de trichloroëtaan, aanwezig in de verdunner. Het snuiven van dergelijke oplosmiddelen, ook in vrij kleine hoeveelheden, kan dus dodelijk zijn, zelfs voor iemand die niet aan het produkt verslaafd is.

De *British Medical Journal* rapporteert tientallen ongevallen met dodelijke afloop, bij voorbeeld van iemand die een onvoldoend geluchte badkamer schildert met een verf waarin zo een levensgevaarlijk oplosmiddel is verwerkt. De huidige EG-reglementering voor de etikettering is dus onvoldoende, omdat ze geen doodshoofd voorschrijft, zodat men niet eens weet hoe gevaarlijk sommige producten kunnen zijn voor de volksgezondheid.

Mevrouw de staatssecretaris, uw diensten hebben mij een zeer grondig antwoord verstrekt. Ik heb nadien ook de geschreven stukken ontvangen. De conclusies die hieruit kunnen worden getrokken zijn de volgende:

Ten eerste, het amendement hoeft niet in de wet te worden opgenomen aangezien reeds een wettelijke basis aanwezig is. Alleen blijkt er geen uitgewerkt koninklijk besluit in die richting te bestaan, zo niet zouden de producten die nu op de markt zijn een andere etikettering moeten dragen. Gaat u hierover een koninklijk besluit maken?

Ten tweede, in het kader van de Ministerraad van de Europese Gemeenschap wordt aan een nieuwe richtlijn gewerkt, voornamelijk

voor gevaarlijke producten die niet als dusdanig worden verhandeld, maar die zijn verwerkt in mengsels, in de vorm van preparaten en dergelijke meer.

Mevrouw de staatssecretaris, graag had ik van u vernomen of België in dit verband, op het niveau van de Raad, initiatieven zal nemen. In uw antwoord zegt u dat dit probleem momenteel in de Raad aan de orde is. Ik begrijp dat zulks een werk van lange adem is. Mijn vraag is de volgende: zal België concreet een initiatief nemen, in verband met oplosmiddelen die voornamelijk door scholieren en ook door andere mensen worden ingeademd, gezocht of niet gezocht, met dodelijk gevolg? Ik wil ook zeggen dat u eveneens duidelijk steun kunt vinden in de uitgebreide medische literatuur die hieromtrent bestaat.

In de Verenigde Staten van Amerika zijn voor dergelijke producten in verband met etikettering wel degelijk andere richtlijnen verstrekt. Daar wordt duidelijk op het etiket vermeld dat het produkt dodelijk kan zijn bij inname, of bij inademen, of bij contact. Er wordt ook een doodshoofd op oranje achtergrond aangebracht. Ook dit vergelijkingspunt zou eventueel in de discussie op Europees vlak kunnen worden ingebracht. In zoveel andere gevallen staan de Verenigde Staten « model ».

Mevrouw de staatssecretaris, is er op dit vlak door België reeds iets ondernomen of bent u van plan hieromtrent iets te doen?

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Demeester.

Mevrouw Demeester-De Meyer, staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en, wat betreft het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen, aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid. — Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik mevrouw Aelvoet danken voor haar uiteenzetting.

Ik meen niet veel te moeten toevoegen aan datgene wat de rapporteur heeft gezegd. Ik dank haar voor het goed verslag waarin de belangrijkste punten van wijziging aan de wet zijn toegelicht en waaruit blijkt hoe wij in de commissie de gelegenheid hebben gehad deze wetswijziging te bespreken. Ik wil alle leden van de commissie dan ook danken voor de constructieve bespreking tijdens welke, zoals mevrouw Aelvoet trouwens heeft gezegd, wij nog verdere verbeteringen hebben aangebracht.

Wat het woord « export » betreft dat in de definitie van fabricage wordt geschrapt, hebben wij uitdrukkelijk aldus gehandeld omdat wij ervan overtuigd zijn dat het een noodzaak is om bepaalde fabricages, die in eigen land geschieden ten behoeve van andere EEG-landen, mogelijk te maken. Intussen heb ik de gelegenheid gehad een vleeswarenbedrijf te bezoeken dat zich voortdurend moet afstemmen op de normen, die door andere landen worden gesteld zoals bij voorbeeld Groot-Brittannië en Nederland. Het is noodzakelijk zich ook aan deze normen te kunnen aanpassen, normen die niet noodzakelijkerwijze de onze zijn. Ik meen dat wij in de commissie een goede keuze hebben gemaakt. Wij zijn er dan ook gelukkig om dat het woord « export » is geschrapt.

Wat het probleem van de oplosmiddelen betreft, hebben wij, sinds de bespreking in de commissie, de administratie de opdracht gegeven een koninklijk besluit uit te werken zodat in eerste instantie het probleem in eigen land kan worden geregeld, aangezien de wettelijke basis bestaat, en ook ten einde na te gaan op welke wijze wij in EEG-verband dit probleem verder kunnen aanpakken.

Ik meen dat de grootste kommer van mevrouw Aelvoet erin bestond dit probleem in eigen land op te lossen. Zoals gezegd heb ik mijn administratie de opdracht gegeven een koninklijk besluit uit te werken waarin rekening wordt gehouden met de bekommelingen die door verschillende leden van de commissie zijn geuit. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

Wij gaan over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Artikel één luidt:

Artikel 1. In artikel 1 van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In 1° worden de woorden: « alsmede de natuurlijke aromatiserende produkten en de bestanddelen daarvan en de synthetische aromatiserende zelfstandigheden met identieke chemische formule » geschrapt;

2° Punt 2°, a), wordt door de volgende bepaling vervangen:

« a) Toevoegsels, aroma's en technologische hulpstoffen; »;

3° Punt 2°, c), wordt door de volgende bepaling vervangen:

« c) Detergentia, reinigings- en onderhoudsmiddelen; »;

4° Punt 2°, e), van de Franse tekst wordt door de volgende bepaling vervangen:

« e) Les produits cosmétiques »;

5° Punt 2°, f), wordt door de volgende bepaling vervangen:

« f) Gebruiksartikelen die bij het gebruik, hetzij door het innemen van delen ervan, hetzij door het inademen ervan, hetzij door contact met het lichaam, een fysiologische uitwerking kunnen hebben. »;

6° Punt 2°, g), wordt door de volgende bepaling vervangen:

« g) Aërosolen gebruikt voor voedingsmiddelen en andere onder a) tot f) bedoelde produkten. »;

7° Aan punt 2° wordt een letter h) toegevoegd, luidende:

« h) Produkten die er uitzien als iets anders dan wat zij in werkelijkheid zijn en daardoor een gevaar kunnen vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de gebruiker. »;

8° In punt 4° worden de woorden «, de uitvoer » geschrapt.

Article 1er. A l'article 1er de la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, sont apportées les modifications suivantes:

1° Au 1° les mots: « ainsi que les produits aromatisants naturels et leurs constituants et les substances aromatisantes synthétiques de formule chimique identique » sont supprimés;

2° Le 2°, a), est remplacé par la disposition suivante:

« a) Les additifs, les arômes et les auxiliaires technologiques; »;

3° Le 2°, c), est remplacé par la disposition suivante:

« c) Les détergents et les produits de nettoyage et d'entretien; »;

4° Le 2°, e), du texte français est remplacé par la disposition suivante:

« e) Les produits cosmétiques; »;

5° Le 2°, f), est remplacé par la disposition suivante:

« f) Les produits usuels qui, par leur emploi, peuvent exercer un effet physiologique, soit par absorption de certaines de leurs parties constituantes, soit par inhalation de celles-ci, soit par contact avec le corps humain. »;

6° Le 2°, g), est remplacé par la disposition suivante:

« g) Les générateurs aérosols utilisés pour les denrées alimentaires et les autres produits visés sous a) à f). »;

7° Le 2° est complété par un littéra h), libellé comme suit:

« h) Produits qui n'ont pas l'apparence de ce qu'ils sont et qui, de ce fait, peuvent mettre en danger la santé du consommateur. »;

8° Au 4°, les mots «, l'exportation » sont supprimés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. In artikel 3 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Punt 1°, a), wordt door de volgende bepaling vervangen:

« a) Voor alle personen die aan de fabricage of de handel medewerken en die door deze werkzaamheden rechtstreeks in aanraking komen met de in artikel 1 bepaalde voedingsmiddelen en andere produkten, algemene maatregelen voorschrijven ten einde alle gevaren voor verontreiniging of besmetting van die voedingsmiddelen of andere produkten uit te sluiten; »;

2° Punt 2°, a), wordt door de volgende bepaling vervangen:

« a) De in lid 1 en 2 van artikel 2 bedoelde maatregelen van toepassing maken op de voorwerpen en stoffen bestemd om in aanraking te komen met voedingsmiddelen en het gebruik van deze voorwerpen en stoffen regelen en verbieden; »;

3° Punt 3°, a), wordt door de volgende bepaling vervangen:

« a) Onverminderd de bepalingen van de wetgeving op de gezondheid en de veiligheid van de arbeiders alsmede op de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen, ter zake van voedingsmiddelen en andere

produkten de salubriteit en de hygiëne van de plaatsen waar de in lid 1 van artikel 2 bedoelde werkzaamheden plaatsgrijpen alsmede van de plaatsen waar voedingsmiddelen worden verbruikt, aan regels onderwerpen en het gebruik van die plaatsen voor dergelijke doeleinden verbieden; »;

4° Punt 4°, a), wordt door de volgende bepaling vervangen:

« a) De in lid 1 en 2 van artikel 2 bedoelde maatregelen van toepassing maken op detergentia en op reinigings- en onderhoudsmiddelen; »;

5° Er wordt een punt 6° toegevoegd luidend als volgt:

« 6° Regels stellen en verbodsmaatregelen voorschrijven op de fabricage, de uitvoer en de handel van de produkten bedoeld in artikel 1, 2°, b). »

Art. 2. A l'article 3 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le 1°, a), est remplacé par la disposition suivante:

« a) Prescrire, pour toutes les personnes qui participent à la fabrication ou au commerce et dont l'activité les met directement en contact avec les denrées alimentaires et les autres produits visés à l'article 1er, des mesures générales en vue d'écarter tout danger de souillure ou de contamination de ces denrées et autres produits; »;

2° Le 2°, a), est remplacé par la disposition suivante:

« a) Appliquer les mesures visées à l'article 2, alinéas 1er et 2, aux objets et matières destinés à entrer en contact avec les denrées alimentaires ainsi que réglementer et interdire l'emploi de ces objets et matières; »;

3° Le 3°, a), est remplacé par la disposition suivante:

« a) Sans préjudice des dispositions de la législation relative à la santé et à la sécurité des travailleurs ainsi qu'à la salubrité du travail et des lieux de travail, réglementer, en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, la salubrité et l'hygiène des lieux où s'effectuent les opérations visées à l'article 2, alinéa premier, ainsi que des lieux où des denrées alimentaires sont consommées, et interdire l'usage de ces lieux à de telles fins; »;

4° Le 4°, a), est remplacé par la disposition suivante:

« a) Appliquer les mesures visées à l'article 2, alinéas 1er et 2, aux détergents et aux produits de nettoyage et d'entretien; »;

5° Il est ajouté un 6°, libellé comme suit:

« 6° Réglementer et interdire la fabrication, l'exportation et le commerce des produits visés à l'article 1er, 2°, b). »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. In artikel 6 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° De § 1 wordt door de volgende bepaling vervangen:

« § 1. In het belang van de volksgezondheid of met het doel bedrog of vervalsing op dit gebied te voorkomen, kan de Koning:

a) De maatregelen bedoeld in artikel 2, eerste en tweede lid en in artikel 3, 2°, a), en 3°, c), toepassen op tabak, produkten op basis van tabak en soortgelijke produkten alsmede op cosmetica;

b) De maatregelen bedoeld in artikel 2, eerste en tweede lid, en in artikel 3, 2°, a), en 3°, c), toepassen op de aroma's en technische hulpstoffen bedoeld in artikel 1, 2°, a), alsmede op de gebruiksartikelen bedoeld in artikel 1, 2°, f);

c) De maatregelen bedoeld in artikel 2, eerste en tweede lid, toepassen op de in artikel 1, 2°, g), bedoelde aërosolen. »;

2° In § 3 van de Franse tekst wordt het woord « produits » tussen de woorden « certains » en « cosmétiques » ingevoegd.

Art. 3. A l'article 6 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le § 1er est remplacé par la disposition suivante:

« § 1er. Le Roi peut, dans l'intérêt de la santé publique ou en vue d'empêcher les tromperies ou les falsifications dans ce domaine:

a) Appliquer les mesures visées à l'article 2, alinéas premier et deux, et à l'article 3, 2°, a), et 3°, c), au tabac, produits à base de tabac et produits similaires, ainsi qu'aux produits cosmétiques;

b) Appliquer les mesures visées à l'article 2, alinéas premier et deux, et à l'article 3, 2°, a), et 3°, c), aux arômes et aux auxiliaires technologiques visés à l'article 1er, 2°, a), ainsi qu'aux produits usuels visés à l'article 1er, 2°, f);

c) Appliquer les mesures visées à l'article 2, alinéas premier et deux, aux générateurs aérosols visés à l'article 1er, 2°, g). »;

2° Au § 3, le mot « produits » est inséré entre les mots « certains » et « cosmétiques ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. In dezelfde wet wordt een artikel 6bis ingevoegd luidend als volgt:

« Wanneer bepaalde voedingsmiddelen of andere produkten een ernstig en dreigend gevaar betekenen voor de volksgezondheid en dit gevaar niet of onvoldoende kan worden bestreden op grond van deze wet of de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet, kan de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, bij een met redenen omklede beslissing en zonder het inwinnen van de in deze wet voorgeschreven adviezen, maatregelen nemen die beletten dat ze in de handel komen of blijven.

De aldus genomen maatregel vervalt ten laatste bij het einde van de derde maand die volgt op deze waarin hij in werking is getreden.

Deze maatregel kan hoogstens voor één periode van dezelfde duur worden verlengd. »

Art. 4. Un article 6bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

« Si certaines denrées alimentaires ou certains autres produits constituent un danger grave et imminent pour la santé publique, et si la présente loi ou les arrêtés pris en exécution de celle-ci ne permettent pas ou ne suffisent pas à combattre ce danger, le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions peut, par décision motivée et sans demander les avis prescrits dans la présente loi, prendre des mesures qui empêchent que ces denrées et produits restent sur le marché ou soient commercialisés.

La mesure prise cesse ses effets au plus tard à la fin du troisième mois qui suit celui de son entrée en vigueur.

Cette mesure peut être prolongée au maximum pour une période de même durée. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. In artikel 7 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In de inleidende zin van § 1 worden de woorden « gezondheid van de verbruikers » vervangen door « volksgezondheid ».

2° § 1, 2°, wordt door de volgende bepaling vervangen: 2° betreffende de produkten bedoeld in artikel 1, 2°, a), c), e) en f), in verband met hun samenstelling of met hun uitwerking op de gezondheid. »

3° § 2 wordt door de volgende bepaling vervangen:

« § 2. In het belang van de volksgezondheid kan de Koning regels stellen en verbodsmaatregelen voorschrijven in verband met de reclame voor tabak, produkten op basis van tabak en soortgelijke produkten evenals in verband met de reclame voor alcohol en alcoholhoudende dranken. »

Art. 5. A l'article 7 de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

1° Au § 1er, dans la phrase introductive, les mots « des consommateurs » sont remplacés par « publique ».

2° Le § 1er, 2°, est remplacé par la disposition suivante: 2° concernant les produits visés à l'article 1er, 2°, a), c), e) et f), et relative à leur composition ou à leur effet sur la santé. »

3° Le § 2 est remplacé par la disposition suivante:

« § 2. Le Roi peut, dans l'intérêt de la santé publique, réglementer et interdire la publicité concernant le tabac, les produits à base de tabac et les produits similaires, ainsi que la publicité concernant l'alcool et les boissons alcoolisées. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. Artikel 8 van dezelfde wet wordt gewijzigd als volgt:

« De gegevens die op het etiket voorkomen en die dwingend zijn voorgeschreven in uitvoering van deze wet, zijn minstens gesteld in de

taal of de talen van het taalgebied waar de produkten op de markt worden aangeboden. »

Art. 6. L'article 8 de la même loi est modifié comme suit:

« Les mentions qui figurent à l'étiquette et qui sont rendues obligatoires en exécution de la présente loi, sont au moins libellées dans la langue ou les langues de la région linguistique où les produits sont mis sur le marché. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. In artikel 10 van dezelfde wet wordt het laatste lid met de volgende bepaling aangevuld:

« Die rekening dient voor het dekken van de werkingskosten van de Eetwareninspectie volgens regels die door de Koning worden vastgesteld. Bij ontstentenis van dergelijke regels blijven de bepalingen op de rijks-comptabiliteit van toepassing. »

Art. 7. A l'article 10 de la même loi, le dernier alinéa est complété par la disposition suivante:

« Ce compte sert à couvrir les frais de fonctionnement de l'Inspection des denrées alimentaires suivant les règles à préciser par le Roi. En l'absence de ces règles, les dispositions concernant la comptabilité de l'Etat restent d'application. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. In artikel 11 van dezelfde wet wordt de volgende paragraaf toegevoegd:

« § 3. Het proces-verbaal houdende vaststelling van de overtredingen bedoeld in artikel 19 en opgesteld door de Koning aangewezen toezicht-houdende ambtenaren, wordt overgemaakt aan de krachtens artikel 19 aangestelde ambtenaar. Indien dit proces-verbaal is opgemaakt door de burgemeester of diens gemachtigde, kan het eveneens aan deze ambtenaar worden toegezonden.

Wanneer toepassing wordt gemaakt van artikel 11bis, wordt het proces-verbaal aan de procureur des Konings pas toegezonden, wanneer aan de waarschuwing geen gevolg is gegeven. »

Art. 8. L'article 11 de la même loi est complété par le paragraphe suivant:

« § 3. Le procès-verbal constatant les infractions visées à l'article 19 et rédigé par les fonctionnaires chargés de la surveillance désignés par le Roi, est transmis au fonctionnaire désigné en application de l'article 19. Au cas où le procès-verbal aurait été dressé par le bourgmestre ou son délégué, il peut également être envoyé au fonctionnaire précité.

En cas d'application de l'article 11bis, le procès-verbal n'est transmis au procureur du Roi que lorsqu'il n'a pas été donné suite à l'avertissement. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. In dezelfde wet wordt een artikel 11bis ingevoegd luidend als volgt:

« Wanneer een overtreding van deze wet of van een uitvoeringsbesluit ervan is vastgesteld, kan de door de Koning krachtens artikel 11 van deze wet aangestelde ambtenaar een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de overtreding wordt aangemaand.

De waarschuwing wordt binnen de tien dagen na de vaststelling van de overtreding aan de overtreder overgemaakt door de overhandiging van een afschrift van het proces-verbaal waarin de feiten zijn vastgesteld of bij een ter post aangetekende brief met ontvangstmelding.

De waarschuwing vermeldt:

a) De ten laste gelegde feiten en de overtreden wetsbepaling of -bepalingen;

b) De termijn waarin zij dienen te worden stopgezet;

c) Dat, indien aan de waarschuwing geen gevolg wordt gegeven, het proces-verbaal zal worden overgemaakt aan de ambtenaar die belast is met de toepassing van de procedure die is bepaald in artikel 19 en dat de procureur des Konings zal kunnen worden ingelicht. »

Art. 9. Un article 11bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

« Lorsqu'une infraction à la présente loi ou à un de ses arrêtés d'exécution est constatée, l'agent désigné par le Roi en application de l'article 11 de la présente loi peut adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cette infraction.

Dans les dix jours de la constatation de l'infraction, l'avertissement est notifié au contrevenant par remise d'une copie du procès-verbal de constatation des faits ou par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception.

L'avertissement mentionne :

- a) Les faits imputés et la ou les dispositions légales enfreintes;
- b) Le délai dans lequel il doit y être mis fin;
- c) Qu'au cas où il n'est pas donné suite à l'avertissement, le procès-verbal sera notifié à l'agent qui est chargé de l'application de la procédure visée à l'article 19 et que le procureur du Roi pourra être avisé. »

— Aangénomen.

Adopté.

Art. 10. In artikel 12 van dezelfde wet wordt het eerste lid door de volgende bepaling vervangen :

« De Koning bepaalt de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de monsters worden genomen.

Hij kan tevens de ontledingsmethoden bepalen. »

Art. 10. A l'article 12 de la même loi, le premier alinéa est remplacé par la disposition suivante :

« Le Roi détermine le mode et les conditions de prélèvement des échantillons.

Il peut également déterminer les méthodes d'analyse. »

— Aangénomen.

Adopté.

Art. 11. In artikel 13 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In het 1° worden de woorden « van artikel 3, 2° en 4° » vervangen door de woorden « van artikel 3, 2°, 4° en 6° »;

2° Aan het artikel wordt een 4° toegevoegd, luidende als volgt :

« 4° Hij die de maatregel genomen ter uitvoering van artikel 6bis overtreedt. »

Art. 11. A l'article 13 de la même loi sont apportées les modifications suivantes :

1° Au 1°, les mots « de l'article 3, 2° et 4° » sont remplacés par les mots « de l'article 3, 2°, 4° et 6° »;

2° L'article est complété par un 4°, rédigé comme suit :

« 4° Celui qui ne respecte pas la mesure prise en exécution de l'article 6bis. »

— Aangénomen.

Adopté.

Art. 12. In artikel 14 van dezelfde wet worden de woorden « van artikel 3, 1°, a), en 2° tot 4° » vervangen door de woorden « van artikel 3, 1°, a), en 2° tot 5° ».

Art. 12. A l'article 14 de la même loi, les mots « de l'article 3, 1°, a), et 2° à 4° » sont remplacés par les mots « de l'article 3, 1°, a), et 2° à 5° ».

— Aangénomen.

Adopté.

Art. 13. Artikel 15, § 1, 7°, van dezelfde wet wordt door de volgende bepaling vervangen :

« 7° Voedingsmiddelen en andere produkten die bedorven of schadelijk zijn of die door een verordening van het algemeen, provinciaal of gemeentelijk bestuur schadelijk zijn verklaard. »

Art. 13. L'article 15, § 1er, 7°, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« 7° Des denrées alimentaires et les autres produits, qui sont gâtés, nuisibles ou déclarés nuisibles par un règlement de l'administration générale, provinciale ou communale. »

— Aangénomen.

Adopté.

Art. 14. In artikel 18 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Paragraaf 1 wordt door de volgende bepalingen vervangen :

« § 1. Wanneer voedingsmiddelen of andere produkten als bedoeld in deze wet bedorven of schadelijk zijn of schadelijk zijn verklaard door een verordening van het algemeen, provinciaal of gemeentelijk bestuur, kunnen de in artikel 11 bedoelde ambtenaren of beambten die voedingsmiddelen of andere produkten met toestemming van de betrokken persoon buiten gebruik stellen voor de menselijke voeding, respectievelijk voor het gebruik waartoe ze normaal bestemd zijn, of ze wegnemen ten einde ze buiten gebruik te stellen. »;

2° Paragraaf 4 wordt geschrapt; §§ 5 en 6 worden respectievelijk §§ 4 en 5;

3° In de huidige § 5 worden de woorden « andere in § 1 en 4 bedoelde produkten » vervangen door « andere in deze wet bedoelde produkten ».

Art. 14. A l'article 18 de la même loi sont apportées les modifications suivantes :

1° Le § 1er est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Lorsque des denrées alimentaires ou d'autres produits visés par la présente loi sont gâtés ou nuisibles ou sont déclarés nuisibles par un règlement de l'administration générale, provinciale ou communale, les fonctionnaires ou agents visés à l'article 11 peuvent, du consentement de la personne concernée, procéder soit à la mise hors d'usage de ces denrées alimentaires ou autres produits respectivement pour l'alimentation humaine ou pour l'utilisation à laquelle ils sont normalement destinés, soit à leur enlèvement en vue de la mise hors d'usage. »;

2° Le § 4 est supprimé; les §§ 5 et 6 deviennent respectivement les §§ 4 et 5;

3° Au § 5 actuel, les mots « autres produits visés aux §§ 1er et 4 » sont remplacés par les mots « autres produits visés par la présente loi ».

— Aangénomen.

Adopté.

Art. 15. Artikel 19 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Art. 19. Bij overtreding van deze wet of van de besluiten genomen ter uitvoering ervan kan de ambtenaar, daartoe aangesteld door de Koning binnen het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, een geldsom bepalen waarvan de vrijwillige betaling door de dader van de overtreding, de publieke vordering doet vervallen. Wordt de betaling geweigerd, dan wordt het dossier aan de procureur des Konings toegezonden.

Het bedrag van de te betalen geldsom mag niet lager zijn dan het minimum noch hoger dan het maximum van de voor het misdrijf bepaalde geldboete.

Bij samenloop van verschillende misdrijven worden de bedragen van de geldsommen samengevoegd, zonder dat het totale bedrag hoger mag zijn dan het dubbele van het maximum van de boete bepaald in artikel 15.

Het bedrag van deze geldsommen wordt verhoogd met de opdecimes die van toepassing zijn op de strafrechtelijke geldboeten.

De betalingsmodaliteiten worden door de Koning vastgesteld.

De geldsom wordt gestort op de bijzondere rekening van de afzonderlijke sectie van de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu. Die rekening dient voor het dekken van de werkingskosten van de Eetwareninspectie volgens regels die door de Koning worden vastgesteld. Bij ontstentenis van dergelijke regels blijven de bepalingen op de Rijkscomptabiliteit van toepassing. »

Art. 15. L'article 19 de la même loi est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 19. En cas d'infraction aux dispositions de la présente loi ou des arrêtés pris en exécution de celle-ci, le fonctionnaire désigné à cette fin par le Roi au sein du ministère de la Santé publique et de l'Environnement peut fixer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique. Si le paiement est refusé, le dossier sera transmis au procureur du Roi.

Le montant de la somme à payer ne peut être inférieur au minimum ni excéder le maximum de l'amende fixée pour l'infraction.

En cas de concours de plusieurs infractions, les montants des sommes sont additionnés, sans que le total puisse excéder le double du maximum de l'amende fixée à l'article 15.

Le montant de ces sommes est majoré des décimes additionnels qui sont d'application aux amendes prévues par le droit pénal.

Les modalités de paiement sont déterminées par le Roi.

La somme est versée au compte spécial de la section particulière du budget du ministère de la Santé publique et de l'Environnement. Ce compte sert à couvrir les frais de fonctionnement de l'Inspection des denrées alimentaires suivant les règles à préciser par le Roi. En l'absence de ces règles, les dispositions concernant la comptabilité de l'Etat restent d'application.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 16. In artikel 20 van dezelfde wet wordt een § 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

«§ 4. Wanneer de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet en waarvoor het advies van de Hoge Gezondheidsraad is voorgeschreven, het gevolg zijn van verplichtingen voortvloeiend uit internationale verdragen en internationale akten getroffen op grond van die verdragen, is dit advies niet vereist.»

Art. 16. A l'article 20 de la même loi est inséré un § 4 libellé comme suit:

«§ 4. Lorsque les arrêtés pris en exécution de la présente loi résultent des obligations découlant des traités internationaux et des actes internationaux pris en vertu de ceux-ci, l'avis du Conseil supérieur d'hygiène publique, quand il est prévu par la loi, n'est pas requis.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 17. In artikel 22 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In § 1 worden de woorden «ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin» vervangen door de woorden «ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu».

2° In § 3 worden de woorden «de samenstelling en de etikettering van» vervangen door de woorden «de samenstelling, de etikettering van en de reclame voor».

Art. 17. A l'article 22 de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

1° Au § 1er, les mots «ministère de la Santé publique et de la Famille» sont remplacés par les mots «ministère de la Santé publique et de l'Environnement».

2° Au § 3, les mots «les normes de composition et d'étiquetage» sont remplacés par les mots «les normes de composition, l'étiquetage et la publicité».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 18. Artikel 26 van dezelfde wet wordt met de volgende bepaling aangevuld:

«De artikelen 11, § 3, en 19 treden in werking de dag van de publicatie in het Belgisch Staatsblad van het koninklijk besluit tot aanstelling van de in artikel 19 bedoelde ambtenaar.»

Art. 18. L'article 26 de la même loi est complété par la disposition suivante:

«Les articles 11, § 3, et 19 entrent en vigueur le jour de la publication au Moniteur belge de l'arrêté désignant le fonctionnaire visé à l'article 19.»

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Ik herinner eraan dat de commissie heeft besloten het voorstel van wet niet aan te nemen.

Je vous rappelle que la commission propose le rejet de la proposition de loi.

Overeenkomstig artikel 47 van ons reglement zal de Senaat zich later uitspreken over de conclusie van de commissie.

Conformément à l'article 47 du règlement, nous procéderons ultérieurement au vote sur les conclusions de la commission.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 115bis, § 1, 116 EN 118 VAN HET KIESWETBOEK

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 115bis, § 1er, 116 ET 118 DU CODE ELECTORAL

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking van het ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 115bis, paragraaf 1, 116 en 118 van het Kieswetboek.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant les articles 115bis, paragraphe 1er, 116 et 118 du Code électoral.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Cardoen, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het ontwerp wil bij verkiezingen de bescherming tot één letterwoord per partij beperken. Uiteraard betekent dit een wijziging van het Kieswetboek.

De heer Egelmeers, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

De ontwerp-tekst houdt rekening met het advies van de Raad van State. De vragen die in de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden werden gesteld, zijn gegrepen uit de praktijk, zoals problemen bij het samenstellen of het voorstellen van bepaalde lijsten bij verkiezingen.

Ik zou in detail kunnen treden, maar vind dit niet nodig. Ik verwijs dan ook naar mijn verslag.

Vooraleer de artikelen en het ontwerp bij eenparigheid van de aanwezige leden werden goedgekeurd, stelde een lid een kleine tekstwijziging voor in artikel 2 van het ontwerp dat bepaalt dat de bescherming, verleend aan een politieke formatie die is vertegenwoordigd in een van beide Kamers, op gemotiveerd verzoek van die formatie door de minister van Binnenlandse Zaken kan worden verboden.

Het commissielid wenste een meer imperatieve opdracht te geven aan de minister van Binnenlandse Zaken. Het woord «kan» zou dan moeten worden gewijzigd in «moet». Alle commissieleden waren van oordeel dat dit in feite een amendement was.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Ik heb ter zake een verklaring afgelegd.

De heer Cardoen. — Inderdaad, u heeft er zelfs aan toegevoegd dat u bereid was om die verklaring in openbare vergadering te bevestigen. (Applaus op de banken van de meerderheid.)

M. le Président. — La parole est à M. Michel, ministre.

M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation. — Monsieur le Président, je confirme la déclaration que j'ai faite et je félicite le rapporteur de son excellent travail.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene bespreking? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt:

Artikel 1. In artikel 115bis, § 1, van het Kieswetboek, gewijzigd bij de wet van 5 juli 1976, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het eerste en het tweede lid worden vervangen door de volgende leden:

«Elke in een van beide Kamers vertegenwoordigde politieke formatie kan een akte indienen tot bescherming van het letterwoord dat zij voornemens is in de voordrachtakte te vermelden overeenkomstig artikel 116, vier lid.

De akte van neerlegging van het letterwoord moet worden ondertekend door ten minste vijf parlementsleden behorend tot de politieke formatie die dat letterwoord zal gebruiken. Een parlements lid mag slechts één enkele akte van neerlegging ondertekenen. Wanneer een politieke formatie vertegenwoordigd is door minder dan vijf parlementsleden, wordt bovenstaande bepaling geacht vervuld te zijn als de akte van neerlegging ondertekend is door alle parlementsleden die tot deze formatie behoren.

De akte van neerlegging wordt de dertigste dag vóór de verkiezing, tussen tien en twaalf uur, aan de minister van Binnenlandse Zaken of diens gemachtigde overhandigd door een parlements lid-ondertekenaar. Zij vermeldt het letterwoord dat zal worden gebruikt door de kandidaten van de politieke formatie, alsook de naam, de voornamen en het adres, van de persoon en diens plaatsvervanger, welke door die formatie zijn aangewezen om in ieder kiesarrondissement te attesteren dat een kandidatenlijst door haar erkend wordt.»

2° In het vierde lid worden de woorden «van de personen en van hun plaatsvervangers die alleen door de groepen parlementsleden gemachtigd zijn» vervangen door de woorden «van de door de politieke formaties aangewezen personen en hun plaatsvervangers die alleen gemachtigd zijn».

3° In het vijfde lid worden de woorden «van de door de groep parlementsleden gemachtigde persoon» vervangen door de woorden «van de door de politieke formatie aangewezen persoon».

Article 1er. A l'article 115bis, § 1er, du Code électoral, modifié par la loi du 5 juillet 1976, sont apportées les modifications suivantes:

1° Les alinéas 1 et 2 sont remplacés par les alinéas suivants:

«Chaque formation politique représentée dans l'une ou l'autre Chambre peut déposer un acte demandant la protection du sigle qu'elle envisage de mentionner dans l'acte de présentation, conformément à l'article 116, alinéa 4.

L'acte de dépôt du sigle doit être signé par cinq parlementaires au moins appartenant à la formation politique qui utilisera ce sigle. Un parlementaire ne peut signer qu'un seul acte de dépôt. Lorsqu'une formation politique est représentée par moins de cinq parlementaires, la disposition ci-avant est censée être respectée si l'acte de dépôt est signé par tous les parlementaires appartenant à cette formation.

L'acte de dépôt est remis le trentième jour avant l'élection, entre dix et douze heures, entre les mains du ministre de l'Intérieur ou de son délégué par un parlementaire signataire. Il mentionne le signe qui sera utilisé par les candidats de la formation politique, ainsi que les noms, prénoms, adresses de la personne et de son suppléant, désignés par cette formation pour attester, dans chaque arrondissement électoral, qu'une liste de candidats est reconnue par elle.»

2° A l'alinéa 4, les mots «délégués par les groupes parlementaires qui sont seules habilitées» sont remplacés par les mots «désignés par les formations politiques qui sont seules habilitées».

3° A l'alinéa 5, les mots «déléguée, ou de son suppléant, par le groupe parlementaire» sont remplacés par les mots «désignée par la formation politique ou de son suppléant».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. In artikel 116 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 5 juli 1976, wordt tussen het vierde en het vijfde lid het volgende lid ingevoegd:

«De vermelding van een letterwoord waarvan gebruik is gemaakt door een politieke formatie die vertegenwoordigd is in een van beide Kamers en waaraan op grond van artikel 115bis, § 1, bescherming is verleend, kan op gemotiveerd verzoek van die formatie, door de minister van Binnenlandse Zaken worden verboden. De lijst van de letterwoorden waarvan het gebruik verboden is, wordt de drieëndertigste dag vóór de verkiezing in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.»

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1986-1987
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1986-1987

Art. 2. Dans l'article 116 du même Code, modifié par la loi du 5 juillet 1976, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 4 et 5:

«La mention d'un sigle qui a été utilisé par une formation politique représentée dans l'une ou l'autre Chambre et qui a fait l'objet d'une protection en vertu de l'article 115bis, § 1er, peut être interdite par le ministre de l'Intérieur sur demande motivée de cette formation. La liste des sigles dont l'usage est prohibé est publiée au *Moniteur belge* le trentième jour avant l'élection.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. In artikel 118 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 5 juli 1976, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Tussen het tweede en het derde lid wordt het volgende lid ingevoegd: «Niemand kan een akte tot bescherming van een letterwoord ondertekenen en tegelijk kandidaat zijn op een lijst die een ander beschermd letterwoord gebruikt.»

2° In het derde lid wordt het woord «twee» vervangen door het woord «drie».

3° In het vierde lid worden de woorden «kennis van de gevallen van meervoudige kandidaatstelling aan de voorzitter van het arrondissementshoofdbureau» vervangen door de woorden «aan de voorzitter van het arrondissementshoofdbureau kennis van de gevallen van kandidaatstelling die een overtreding vormen van de bepalingen van dit artikel.»

Art. 3. A l'article 118 du même Code, modifié par la loi du 5 juillet 1976, sont apportées les modifications suivantes:

1° Entre les alinéas 2 et 3, est inséré l'alinéa suivant: «Nul ne peut à la fois signer un acte demandant la protection d'un sigle et être candidat sur une liste utilisant un autre sigle protégé.»

2° A l'alinéa 3, le mot «deux» est remplacé par le mot «trois».

3° A l'alinéa 4, le mot «multiples» est remplacé par les mots «qui contreviennent aux dispositions du présent article».

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 147BIS DU CODE ELECTORAL

Discussion et vote de l'article unique

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 147BIS DU CODE ELECTORAL RELATIF AU VOTE PAR PROCURATION

Retrait

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 147BIS VAN HET KIESWETBOEK

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

VOORSTEL VAN WET HOUDENDE WIJZIGING VAN ARTIKEL 147BIS VAN HET KIESWETBOEK MET BETREKKING TOT STEMMING BIJ VOLMACHT

Intrekking

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 147bis du Code électoral.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 147bis van het Kieswetboek.

La discussion générale est ouverte.
De algemene beraadslaging is geopend.
M. Toussaint, se réfère à son rapport.
La parole est à M. Michel, ministre.

M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation. — Monsieur le Président, je me réfère aux travaux de la commission et à l'excellent rapport de M. Toussaint.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole, dans la discussion générale, je la déclare close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Article unique. Dans l'article 147bis, § 2, premier alinéa, inséré dans le Code électoral par la loi du 5 juillet 1976 et modifié par la loi du 6 juillet 1982, le mot « deuxième » est remplacé par le mot « troisième ».

Enig artikel. In artikel 147bis, § 2, eerste lid, ingevoegd in het Kieswetboek bij de wet van 5 juli 1976 en gewijzigd bij de wet van 6 juli 1982, wordt het woord « tweede » vervangen door het woord « derde ».

— Adopté.
Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

La proposition de loi modifiant l'article 147bis du Code électoral relatif au vote par procuration est retirée par son auteur.

Het voorstel van wet houdende wijziging van artikel 147bis van het Kieswetboek met betrekking tot stemming bij volmacht is door zijn indiener ingetrokken.

ONTWERP VAN WET TOT TOEKENNING VAN DE TITEL VAN STAD AAN DE GEMEENTE DILSEN-STOKKEM

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI ACCORDANT LE TITRE DE VILLE A LA COMMUNE DE DILSEN-STOKKEM

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot toekenning van de titel van stad aan de gemeente Dilsen-Stokkem.

Nous abordons l'examen du projet de loi accordant le titre de ville à la commune de Dilsen-Stokkem.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Peetermans verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt :

Enig artikel. Aan de gemeente Dilsen-Stokkem wordt de titel van stad verleend.

Article unique. Le titre de ville est accordé à la commune de Dilsen-Stokkem.

— Aangenomen.
Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 27 DE LA LOI DU 19 OCTOBRE 1921 ORGANIQUE DES ELECTIONS PROVINCIALES

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 27 VAN DE WET VAN 19 OKTOBER 1921 TOT REGELING VAN DE PROVINCIERAADSVERKIEZINGEN

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 27 de la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 27 van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

M. Vandenhoute se réfère à son rapport.

La parole est à M. Michel, ministre.

M. Michel, ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation. — Monsieur le Président, je me réfère à l'excellent rapport de M. Vandenhoute.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt :

Enig artikel. Artikel 27, 4°, van de wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen wordt door de volgende bepaling vervangen :

« 4° De ambtenaren van de provinciebesturen alsmede de rijksambtenaren bij deze besturen. »

Article unique. — L'article 27, 4°, de la loi du 19 octobre 1921 organique des élections provinciales est remplacé par la disposition suivante :

« 4° Les agents des administrations des provinces et les agents de l'Etat affectés à ces administrations. »

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

VOORSTEL VAN WET HOUDENDE WIJZIGING VAN ARTIKEL 76 VAN DE GEMEENTEWET

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 76 DE LA LOI COMMUNALE

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het voorstel van wet houdende wijziging van artikel 76 van de gemeentewet.

Nous abordons l'examen de la proposition de loi modifiant l'article 76 de la loi communale.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

Mevrouw Panneels-Van Baelen, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Michel.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar het uitstekende verslag.

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de bespreking van de artikelen van het voorstel van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de la proposition de loi.

Artikel één luidt:

Artikel 1. Artikel 76 van de gemeentewet wordt *in fine* aangevuld met de volgende leden:

«De Koning bepaalt, na advies van de gemeenteraad en van de bestendige deputatie, welke wegen, waar deze door de steden en door de aangegebouwde gedeelten van de plattelandsgemeenten lopen, tot de grote wegen behoren.

Volgt hieruit dat bestaande wegen of weggedeelten niet langer behoren tot de Rijks- of provinciewegen, dan worden zij beschouwd als voortaan deel uitmakend van de gemeentewegen. Deze overdracht heeft tot gevolg toekenning om niet van de eigendom van die wegen, die zich in goede staat van onderhoud zullen moeten bevinden op het ogenblik dat hun indeling bij de grote wegen ophoudt.»

Article 1er. L'article 76 de la loi communale est complété par les deux alinéas suivants:

«Le Roi fixe la grande voirie dans la traverse des villes et des parties agglomérées des communes rurales, après avoir pris l'avis du conseil communal et de la députation permanente.

S'il en résulte délaissement, par l'Etat ou par la province, de routes ou parties de routes existantes, celles-ci sont considérées comme faisant désormais partie de la voirie communale. Ce transfert emporte attribution à titre gratuit de la propriété de ces routes, qui devront être, au moment du délaissement, en bon état d'entretien.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Deze wet treedt met terugwerkende kracht in werking op 1 januari 1985.

Art. 2. La présente loi entre en vigueur avec effet rétroactif au 1er janvier 1985.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het voorstel van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

De heer Luyten. — Mijnheer de Voorzitter, de Senaat heeft in een tijdsspanne van 5 minuten 5 ontwerpen besproken. Dit is een absoluut record!

INTERPELLATIE VAN DE HEER MEYNTJENS TOT DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, OPENBAAR AMBT EN DECENTRALISATIE, OVER «DE BEVEILIGING VAN DE BEVOLKING IN DE PETROCHEMISCHE INDUSTRIEZONES»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PATAER AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, OPENBAAR AMBT EN DECENTRALISATIE, EN AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR LEEFMILIEU EN MAATSCHAPPELIJKE EMANCIPATIE OVER «DE ONTPLOFFING BIJ BP-CHEMICALS TE ZWIJNDRECHT»

INTERPELLATION DE M. MEYNTJENS AU MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DECENTRALISATION, ET AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENVIRONNEMENT ET A L'EMANCIPATION SOCIALE SUR «L'EXPLOSION SURVENUE A BP-CHEMICALS A ZWIJNDRECHT»

QUESTION ORALE DE M. PATAER AU MINISTRE DE L'INTERIEUR, DE LA FONCTION PUBLIQUE ET DE LA DECENTRALISATION, ET AU SECRETAIRE D'ETAT A L'ENVIRONNEMENT ET A L'EMANCIPATION SOCIALE SUR «L'EXPLOSION SURVENUE A BP-CHEMICALS A ZWIJNDRECHT»

De Voorzitter. — Aan de orde zijn de interpellatie van de heer Meyntjens tot de minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, over «de beveiliging van de bevolking in de petrochemische industriezones», en de mondelinge vraag van de heer Pataer aan de minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie, en aan de staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie over «de ontploffing bij BP-Chemicals te Zwijndrecht».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Meyntjens. — Mijnheer de Voorzitter, ik zou deze interpellatie willen beginnen met een citaat van de Vlaamse schrijver Karel Van Isacker uit *De Verdwazing van het land van Waas*: «Vlak buiten Antwerpen was de polder, twintig jaar geleden nog ongerept. Tussen de ruime korenvelden lagen de hoeven volkomen in het land gegroeid. Maar tot zijn ongeluk had Antwerpen een haven, waarvan de chemische industrieën zich meester maakten. De welvaart eiste dat en het voortbestaan van de haven. Een baaierd van staal en beton heeft de polder weggeduwd en gif gespreid over het land. De dieren ontvluchtten de vervloekte streek, waar het groen wegwijnt in de gaslucht. Alleen de dwazen houden hier stand die proberen te leven van het monster. Triomfantelijk rijst het panorama van de raffineertorens langs de beide oevers van de dode Schelde. In de Zeeuwsvlaamse polders stuit men te Kallo al op het land van de krankzinnigen die hun bezit hebben opgeofferd aan de welvaart en het vernielen van wat uit oeroude tijden met de langzaamheid van miljoenen jaren tot schoonheid is gegroeid voor de vreugd van de mens. Onstuitbaar breidt de vloek zich uit over het hele Scheldegebied.»

Tot zover Karel Van Isacker.

Het Waasland heeft inderdaad al heel wat meegemaakt, mijnheer de minister. Alle vruchtbare poldergrond is veranderd in woestijn. Wij leven in het Waasland met het risico van een kerncentrale op ons gebied. Men dreigt met de grote ring rond Antwerpen en men denkt ook aan een uitbreiding van de chemische en de petrochemische industrie alsof onze veiligheid en gezondheid niet meetellen. Stank en lawaai zijn ons deel geworden. Het ergste is dat wij eraan gewoon zijn geraakt. De belofte van tewerkstelling was het middel om de bittere pil te doen slikken.

De ontploffing bij BP-Chemicals vorige week heeft de bevolking wakker geschud.

De heer Leemans treedt opnieuw als voorzitter op

Vrijdag 3 juli deed zich inderdaad om 19 u. 14 op het industrieterrein Zwijndrecht bij de firma BP-Chemicals een zware ontploffing voor. Een distilleertoren met aanpalende opslagtank met ethyleen ontplofte door een tot hiertoe onbekende reden. Het ethyleen vloog in brand en verspreidde een reusachtige rookwolk die westwaarts afdreef, opzij de dorpskom van Zwijndrecht, over de expresweg richting Melsele-Beveren. Door de knal sneuvelen ontelbare ruiten, deuren en ramen werden uit hun hengsels gelicht. Op het bedrijf zelf werden 16 personen gewond. Tot hier de naakte feiten.

Het was een zeer zwaar ongeval, met voor de bevolking en het personeel een al bij al gelukkige afloop. Buiten de materiële schade waren er slechts licht gekwetsten.

Maar het had evengoed anders kunnen zijn. Voor hetzelfde geld — zoals men bij ons zegt — hadden er evengoed tientallen doden en gewonden kunnen zijn en dan was het een catastrofe geweest. Wij hebben daarvoor reeds jaren gewaarschuwd.

Wat zijn de meevallers geweest bij dit ongeval?

1° Het gebeurde op vrijdagavond te 19 u. 14 zodat enkel het onderhoudspersoneel en de poetsdienst aanwezig waren. Bovendien waren er net een werkvergadering aan de gang zodat het personeel niet op de plaats van de ontploffing aanwezig was.

2° De opslagtank bevatte ethyleen, die door de ontploffing ontbrandde en daardoor niet meer toxisch was en zich zeer snel in de lucht oploste.

Maar kan men zich indenken welke catastrofe het zou kunnen geweest zijn indien dit broom of chloor was geweest, produkten die ook in deze petrochemische bedrijven gestockeerd worden?

3° De ontploffing deed zich voor op een bedrijf dat een eind van de Canadalaan gelegen is, zodat deze enige toegangsweg naar de bedrijven niet geblokkeerd was en het industriegebied bijgevolg bereikbaar bleef voor de hulpdiensten.

Alles bijeen, veel geluk bij het ongeluk.

Ik was twintig minuten na de knal ter plaatse op het kruispunt van de snelweg met de Canadalaan. Ik stelde vast dat de hele expresweg vrijwel geblokkeerd was door auto's wegens de uittocht voor de vakantie — het was vrijdagavond 3 juli — en dat vanuit de gemeente Zwijndrecht, familieleden en personeelsleden uit de verschillende aldaar gelegen bedrijven zich naar de plaats van de ontploffing spoedden, enerzijds uit ongerustheid, anderzijds uit nieuwsgierigheid, daarbij gevoegd de onvermijdelijke « ramptouristen ». Dit alles blokkeerde de toegangswegen van Zwijndrecht naar de snelweg en de Canadalaan. Tot zelfs de pechstroken van de expresweg waren op bepaalde plaatsen geblokkeerd.

Doordat de brandweer van Antwerpen, onder de leiding van de heer Kerkhofs, snel ter plaatse was en onmiddellijk fase 4 van het rampenplan doorseinde, kwamen de hulpdiensten zeer snel in actie en verliep het hulpplan volgens schema. De aangewezen personen waren zeer snel ter plaatse, op uitzondering van de chef van de Civiele Bescherming en de dienst van het Centrum voor Lucht- en Watercontrole die later zijn gekomen. Wij hebben kunnen vaststellen dat het rampenplan goed functioneerde, inbegrepen rijkswacht- en politiediensten. Het was ook voor het medisch interventieplan een uitstekende gelegenheid om hun schema uit te proberen. Gelukkig slechts een zeer goede oefening.

Nochtans blijkt uit dit ongeval dat er nog heel wat hiaten zijn in dit rampenplan, dat men theoretisch veel kan plannen, maar dat de realiteit toch iets anders is.

Hoewel alarmfase 4 onmiddellijk na het ongeluk werd afgekondigd, duurde het ruim anderhalf uur vooraleer het crisiscentrum te Brussel, dat werd opgericht in het kader van het algemeen noodplan, reageerde om te vragen wat er gebeurd was. Moeten wij hieruit besluiten dat het crisiscentrum, net zoals alle overheidsdiensten, op een vrijdagavond niet bemand is? Het is alleszins een weinig bemoedigende start voor een nationaal crisiscentrum.

Uit de reacties van de bevolking blijkt duidelijk dat het noodzakelijk is om snel een uitgebreide informatiecampagne op te zetten. De publieke belangstelling die bij deze ontploffing werd vastgesteld, zou bij een gevaarlijke gasontsnapping tot een catastrofe hebben geleid. De bevolking schijnt zich nog steeds niet bewust te zijn van de gevaren die een ongeluk in de petrochemische industrie met zich kunnen brengen.

Bovendien brengt de bevolking, door gebrek aan informatie, onbewust de hulpverlening in het gedrang. Eens te meer werd vastgesteld dat door een overbezetting van de telefoonlijnen, de communicatie tussen de hulpdiensten werd bemoeilijkt, zoniet onmogelijk werd.

Het schepencollege van Zwijndrecht, dat op het gemeentehuis een crisiscentrum had ingericht, kon op geen enkel ogenblik telefonisch verbinding krijgen zodat men gedurende een uur verstoken bleef van alle mogelijke inlichtingen, en men de ongeruste bevolking niet kon inlichten. Dit bracht mee dat men ook enkele beslissingen nam die het tegengestelde effect hadden en een verkeerschaos teweegbracht, voornamelijk omdat ook wagens van de brandweer rondtoerden in de gemeente op zoek naar de plaats van het onheil.

Het was zo, mijnheer de minister, dat de sluiswachter van de Boudewijnsluis, via het aangesloten relais met de politiediensten, alles op de

minuut kon volgen en dat de gemeentelijke overheid gedurende een uur zonder nieuws bleef.

Het politie- en rijkswachtspersoneel, dat zeer snel ter plaatse was en in de verkeerschaos zeer goed werk presteerde, beschikte op geen enkel ogenblik over aangepaste uitrusting. Het allernoodzakelijkste, namelijk een gasmasker, hebben die mensen niet ter beschikking. Indien de windrichting anders was geweest en het in plaats van een rookwolk, een gifwolk was geweest, waren de gevolgen onvoorstelbaar geweest.

Tenslotte stel ik vragen bij de evacuatie die tijdens deze hulpverleningsactie werd overwogen aangezien alarmfase 4 werd afgekondigd. Duizenden automobilisten zaten gekneld in een chaotische verkeersopstopping op enkele kilometers van de plaats waar het ongeval zich voerde. Indien een gevaarlijke gaswolk in de richting van deze verkeersknelpunten was afgedreven, hadden ook deze automobilisten moeten worden geëvacueerd. Ik vraag mij af wie op een dergelijke evacuatie voorbereid is.

De evacuatie van de omwonende bevolking, die een ogenblik werd overwogen, is gewoon onmogelijk. Daarvoor bestaat in de gemeente geen enkel plan. De bevolking is hierop helemaal niet voorbereid. Zij hebben desbetreffend nooit richtlijnen ontvangen zodat het gevaar niet denkbeeldig is dat zij, bij een ramp, op eigen krachten massaal het rampgebied gaan ontvluchten en hierdoor een gecoördineerde hulp- en evacuatieactie onmogelijk maken.

Dit ongeval moeten wij aangrijpen om er lering uit te halen voor de toekomst. Het is zonder meer duidelijk dat dringend een aantal zaken dienen te worden geregeld om te vermijden dat een ongeluk of een ramp in dit industriegebied door lukrake improvisatie zou leiden tot een geweldige catastrofe.

Reeds in juni 1982, bij het energiedebat in de Kamer van volksvertegenwoordigers, was een van mijn opmerkingen dat in het Onderling Hulpplan een tweede vluchtweg ontbrak voor de petrochemische bedrijven op het grondgebied van de gemeente Zwijndrecht.

Naar aanleiding van een antwoord op mijn parlementaire vraag van 10 februari 1984 aan de minister van Binnenlandse Zaken, waarin hij de verantwoordelijkheid voor de aanleg van een tweede vluchtweg doorschuift naar het betrokken gemeentebestuur, interpeleerde ik in december 1984, in februari 1985, in maart 1986, telkens minister Nothomb. Vorige maand interpeleerde ik u, mijnheer de minister, aangaande het probleem van de tweede vluchtweg. U verwees in uw antwoord naar de minister van Openbare Werken. Ik ben op deze vluchtweg blijven hameken, niet om hier van tijd tot tijd een nummertje te komen opvoeren, maar omdat ik — als inwoner van Zwijndrecht — weet welke gevaren aan deze bedrijven verbonden zijn en weet wat daar gefabriceerd en gestockeerd wordt. Het zijn zoveel tijdbommen, mijnheer de minister, die tien keer gevaarlijker zijn dan de kerncentrales.

Waar men, na de ramp in Tsjernobyl, zoveel energie en tijd heeft gestoken in de oprichting en de werking van een onderzoekscommissie, stellen wij vast dat voor de nodige voorzorgsmaatregelen voor de petrochemische bedrijven, geen geld ter beschikking is, terwijl de risico's veel groter zijn. Nochtans is de aanleg van een doordacht vluchtwegennet ongetwijfeld prioritair.

Niemand betwijfelt nog langer dat de huidige situatie in dit industriegebied levensgevaarlijk is. Als de Canadalaan, de enige vluchtweg voor dit immens industriegebied, door een ontploffing, een gaswolk of om een andere reden, versperd geraakt, komt heel de hulpverlening in het gedrang. In zulke omstandigheden kan niemand nog in of uit dit industriegebied. De Canadalaan is inderdaad een « rattenval ».

De geplande lus rond het industriegebied, die zal moeten doorgaan als tweede vluchtweg, zal ongetwijfeld een aanzienlijke verbetering voor de beveiliging van dit industriegebied inhouden. Het voorbijgeen ongeluk bewijst nochtans dat deze oplossing niet zal voldoen om de veiligheid binnen het industriegebied te waarborgen. De Canadalaan blijft hierdoor immers de enige vluchtweg die het industriegebied doorkruist. De hulpverlenende diensten zullen van deze weg moeten blijven gebruik maken om hulpacties op de industrieterreinen uit te voeren. Eventuele evacuaties moeten langs die weg op gang worden gebracht.

Het probleem van de mogelijke versperring van de vluchtweg blijft bijgevolg bestaan.

De Volksunie pleit daarom nu voor de aanleg van een derde vluchtweg, een weg die dient te worden aangelegd aan de achterzijde van de bedrijven Polysar en 3 M, parallellopend, zodanig dat men vanuit Antwerpen komend, ook de bedrijven langs de achterzijde kan benaderen. Op die manier wordt de toegankelijkheid van dit industriegebied geoptimali-

seerd en bij een ongunstige windrichting of een versperring zullen de hulpdiensten over voldoende alternatieven beschikken om snel een hulpactie op gang te brengen.

Ik hoop, mijnheer de minister, dat u, samen met uw collega van Openbare Werken, zal overgaan tot de aanleg van de derde vluchtweg. Misschien kan deze zelfs gelijktijdig met de tweede vluchtweg worden aangelegd zodat, op korte termijn, de beveiliging van de industriezone kan worden tot stand gebracht.

Bovendien kan u de bedrijven ertoe verplichten mee te werken aan de verbetering van de bereikbaarheid van dit industriegebied.

De meeste petrochemische bedrijven, gevestigd in dit industriegebied, beschikken over immens grote industrieterreinen. Toch valt het op dat er nooit dwarswegen werden aangelegd op deze industrieterreinen. Ik verduidelijk dit aan de hand van het bedrijf BP-Chemicals, waar het ongeval gebeurde. De administratieve gebouwen van dit bedrijf zijn gelegen langsheen de expresweg. De industriële complexen zijn gelegen aan de Scheldedijk. Tussen beide gedeelten van het bedrijf bestaat geen directe verbindingsweg. Alle verkeer tussen beide onderdelen van dit bedrijf dient te verlopen via expresweg, Canadastraat en Scheldedijk. Een wegverbinding tussen beide onderdelen van dit bedrijf zou de veiligheid ten goede komen.

In andere bedrijven bestaan gelijkaardige situaties. Voor de bedrijven betekent de aanleg van dergelijke wegen zeker geen onoverkomelijke investering. De wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten verleent de minister van Binnenlandse Zaken, mits de nodige samenspraak plaats heeft, de bevoegdheid om deze bedrijven te verplichten dergelijke veiligheidsinvesteringen uit te voeren. Artikel 7, paragraaf 4, bepaalt immers: «Onverminderd de bevoegdheden, bepaald in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kan de Koning op voorstel van de ministers bevoegd voor de tewerkstelling en de arbeid, de civiele bescherming (— dus Binnenlandse Zaken —) en het leefmilieu, met dien verstande dat laatstgenoemde als coördinator optreedt, na overleg met de Executieven van de Gewesten, alle algemene en sectoriële normen uitvaardigen teneinde de zware ongevallen te voorkomen en te voorzien in de middelen om de gevolgen hiervan op de mens en het leefmilieu te beperken.»

De aanleg van vluchtwegen op grote industrieterreinen zou dus inderdaad bij koninklijk besluit kunnen worden opgelegd aan de petrochemische bedrijven. Een dergelijk koninklijk besluit zou voor het industriegebied van de Antwerpse Linkeroever de kroon op het werk zijn. Door een lus omheen het industriegebied, een derde vluchtweg parallel met de Canadastraat en een aantal secundaire vluchtwegen over de industrieterreinen, is de veiligheid van de bevolking rond en de werknemers in dit industriegebied gewaarborgd.

Ik hoop dat u dit plan snel ten uitvoer zal brengen.

Ik weet dat u mij zal antwoorden dat de minister van Openbare Werken in de begroting 1988 een bedrag zal opnemen om een tweede vluchtweg uit te werken. Ik dring erop aan dat dit nog in 1987 gebeurt. Elk ogenblik kan een gelijkaardige ramp voorvallen. Wij mogen geen tijd verloren laten gaan.

Wat de informatie van de bevolking betreft, staat er ook nog heel wat te doen. Ik heb er u op gewezen waartoe gebrekkige informatie van de bevolking kan leiden. Ik heb reeds herhaaldelijk aangedrongen op een informatiecampaagne voor de bevolking in de omgeving van petrochemische industriezones. Telkens werden mijn voorstellen om vrij duistere redenen afgewezen. Feitelijk vreest de overheid paniek te zaaien bij het opzetten van een uitgebreide informatiecampaagne. Zij verzwijgt de realiteit voor een bedreigde bevolking en laat hierdoor eenieder over aan zijn lot in geval van een mogelijke ramp.

De overheid heeft nochtans in het recent verleden met de AIDS-campaagne aangetoond dat het mogelijk is informatie te verspreiden over onderwerpen die gemakkelijk aanleiding kunnen geven tot paniek bij de bevolking. Ik vraag mij dan ook af waarom een informatiecampaagne voor de bevolking in de omgeving van petrochemische bedrijven stelselmatig werd afgewezen.

Gelukkig voorziet de wet van 21 januari 1987 in een bepaling die een dergelijke informatiecampaagne voorschrijft. De minister van Binnenlandse Zaken krijgt in artikel 7, paragraaf 2, 2°, de taak toegewezen de bevolking, woonachtig in de omgeving van petrochemische bedrijven, op een passende wijze in te lichten over de veiligheidsmaatregelen en de wijze waarop zij zich in geval van een ongeval dienen te gedragen.

Ik hoop dat de uitvoeringsbesluiten snel zullen worden uitgevaardigd zodat deze noodzakelijke informatiecampaagne kan worden opgestart.

Wat de coördinatie van de hulpdiensten en het gemeentebestuur betreft, dient er dringend werk te worden gemaakt om tot een goede samenwerking te komen. Terzelfder tijd dient men de hulpdiensten uit te rusten met aangepaste beschermingskledij, zodat deze mensen bij een volgende catastrofe ten minste over het hoognodige kunnen beschikken.

Een ernstig evacuatieplan moet worden opgesteld in de gemeente Zwijndrecht zodat men, in geval van ramp, ten minste weet waaraan en waaraf.

Tenslotte zou ik er nogmaals willen op aandringen dat er op geregelde tijdstippen in elke provincie van ons land alarmoefeningen worden georganiseerd. Op rampen en ongelukken na — en ik hoop dat wij er voortaan van gespaard mogen blijven — blijven alarmoefeningen de enige manier om theoretische rampenplannen op hun effectiviteit en haalbaarheid te toetsen. De evaluatie van dergelijke oefeningen brengt steeds nieuwe elementen aan die tot aanpassing en verbetering van de bestaande rampenplannen aanleiding kunnen geven. De factor improvisatie kan hierdoor zoveel mogelijk worden uitgeschakeld bij de bestrijding van werkelijke rampen.

Graag kreeg ik van u een duidelijk antwoord op volgende vragen, mijnheer de minister.

Ten eerste, zal u gebruik maken van de wet van 21 januari 1987 om de bedrijven te verplichten bijkomende vluchtwegen aan te leggen?

Kan de noodzakelijke derde vluchtweg, samen met de tweede vluchtweg, worden gerealiseerd?

Ten tweede, wanneer zal de minister, ingevolge de wet van 21 januari 1987, een informatiecampaagne voor de bevolking in de omgeving van petrochemische bedrijven voeren? Bestaat er reeds duidelijkheid aangaande de belangrijkste richtlijnen die aan de bevolking verstrekt zullen worden?

Ten derde, zal de minister voortaan op geregelde tijdstippen alarmoefeningen laten uitvoeren in de belangrijkste industriezones van ons land?

Om te eindigen, mijnheer de minister, dring ik er, samen met mijn gemeentebestuur, op aan deze maatregelen te treffen. Ik vraag het u beleefd, maar onze bevolking eist het met aandrang.

Ik wijs u nogmaals op uw verantwoordelijkheid. Laat het niet tot een tweede ramp komen. Dan zou u misschien uw leedwezen moeten komen betuigen aan familieleden van overledenen.

Eén ramp is voldoende. Maak geld vrij, en zo snel mogelijk, om de nodige vluchtwegen aan te leggen vóór het te laat is. *(Applaus op de banken van de Volksunie en op sommige socialistische banken.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Pataer voor het stellen van zijn mondelinge vraag.

De heer Pataer. — Mijnheer de Voorzitter, de goed gestoffeerde interpellatie van de heer Meyntjens, waarvan ik de teneur kan onderschrijven, heeft mij doen vrezen dat mijn mondelinge vraag uitgehold zou zijn. Dat is slechts voor een deel het geval. Ik hou hier geen betoog omdat ik een inwoner van Zwijndrecht zou zijn, wat niet het geval is. Ik ben wel inwoner van de provincie Oost-Vlaanderen. Mijn mondelinge vraag vloeit vooral voort uit het feit dat ik een trouwe kijker ben van de BRT-nieuwsuitzendingen.

Volgens de berichtgeving van de BRT-televisienieuwsdienst van zaterdag 4 juli, in verband met de ontploffing die zich daags voordien had voorgedaan bij BP-Chemicals te Zwijndrecht, in omstandigheden die de heer Meyntjens zeer goed heeft geschetst, zou gebleken zijn dat de vluchtweg langs de Schelde normaal niet toegankelijk is voor particulieren en derhalve niet bruikbaar in geval van een ramp op het industrieterrein van de Linker-Scheldeoever. Collega Meyntjens heeft aangetoond hoe belangrijk deze vluchtweg in potentie is. Bedoelde vluchtweg zou over het terrein lopen van een privé-onderneming, Dredging International.

Kan de minister deze informatie bevestigen? Zo ja, komt deze toestand overeen met de voorschriften van het bestaande rampenplan? Moeten er geen dringende maatregelen worden genomen om een evacuatie, bij eventuele rampen in de risicovolle industriezone van de Linker-Scheldeoever, vlot en ongeremd te laten verlopen in alle mogelijke richtingen?

Welke andere lessen kan de minister uit de ontploffing van 3 juli 1987 halen, met betrekking tot noodzakelijke aanpassingen van het noodplan voor het betrokken gebied?

Het toeval wil dat wij ons vandaag, zowel vanochtend als vanmiddag, hebben beraden in de informaticacommissie die werd opgericht ingevolge het ongeval te Tsjernobyl, over de vormgeving van de noodplannen bij mogelijke nucleaire rampen. Ik denk dat de ene ramp soms veel gelijkenis vertoont met de andere en dat de oorsprong van de ramp soms minder belangrijk is dan de intensiteit en de risico's die ermee verband houden.

Dit doet mij zeggen, mijnheer de minister, dat uw antwoord op de interpellatie van collega Meyntjens wellicht zeer belangrijk kan en moet zijn om de leden van de informaticacommissie inzake nucleaire risico's, daar waar nodig, te inspireren.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Michel.

De heer Michel, minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie. — Mijnheer de Voorzitter, als u het mij toestaat, antwoord ik eerst op de vraag van de heer Pataer en daarna op de interpellatie van de heer Meyntjens.

De problematiek van een tweede vluchtweg voor de Antwerpse Linkeroever ter hoogte van de gemeente Zwijndrecht is reeds bij herhaling in deze vergadering aan de orde geweest.

Sedert 1984 werd door het ministerie van Openbare Werken een voorlopige tweede vluchtweg aangelegd over het terrein van een privé-onderneming. Een definitief tracé werd door mijn collega van Openbare Werken zopas in het vooruitzicht gesteld en zal in 1988 gerealiseerd worden.

Mijn collega van Openbare Werken heeft toegezegd om ondertussen het nodige te doen om de bestaande voorlopige vluchtweg steeds in optimale staat van berijikbaarheid te houden.

Wat de hulpplannen betreft, dien ik u te melden dat zij hoofdzakelijk tot doel hebben de coördinatie te verzekeren van de operaties die het gelijktijdig inzetten van verschillende hulpmiddelen noodzakelijk maakt.

Aldus hebben gemeentebesturen tot taak eigen gemeentelijke hulpplannen op te stellen, die bij erge schadegevallen op het grondgebied van de gemeente kunnen worden toegepast en die in voorkomend geval kunnen uitmonden in een provinciaal hulpplan wanneer een coördinatie op het provinciaal vlak noodzakelijk is.

Het coördinatiecomité dat, naargelang van het geval, voorgezeten wordt door de provinciegouverneur of de burgemeester, dient ervoor te waken dat die maatregelen worden genomen om op afdoende wijze de bevolking te beschermen en het onheil te bestrijden.

Wat tenslotte het schadegeval van 3 juli 1987 op het grondgebied van de gemeente Zwijndrecht betreft, is het thans nog niet mogelijk eventuele conclusies te trekken omdat het onderzoek nog lopende is, maar ik heb er bij de provinciegouverneur op aangedrongen mij daarover ten spoedigste te willen inlichten. Niettemin, volgens de inlichtingen die mij daarover bereikten, waren de hulpdiensten zeer vlug ter plaatse en dank zij hun snelle acties kon erger worden voorkomen.

Zo kom ik tot het antwoord op de interpellatie van de heer Meyntjens.

Ik deel de interpellant mede dat, wat de veiligheid van de bevolking betreft, op aanvraag van de gouverneur van de provincie Antwerpen, de gemeentebesturen van Zwijndrecht, einde 1977, een rampenbestrijdingsplan heeft opgesteld dat, zoals al de andere rampenbestrijdingsplannen in deze regio, geïnspireerd is op het rampenbestrijdingsschema van de stad Antwerpen.

Zoals dit het geval was voor talrijke andere hulpverleningsplannen, heeft de provinciegouverneur, na onderzoek en bespreking, ook het plan-Zwijndrecht aanvaard.

Het specifieke rampenbestrijdingsplan-Zwijndrecht omvat vier fasen die, afhankelijk van de ernst en/of de evolutie van de toestand, elkaar opvolgen om uiteindelijk in fase 4 een gecoördineerd optreden van alle hulpdiensten, onder leiding van de provinciegouverneur, te bereiken.

Sta mij toe erop te wijzen dat, overeenkomstig artikel 15 van het koninklijk besluit van 8 november 1967, houdende algemene organisatie van de brandweerdiensten, het opmaken van specifieke interventieplannen voor installaties waar grote gevaren bestaan, met inbegrip van het aanduiden van evacuatiewegen, een initiatief van de gemeentebesturen veronderstelt.

Desniettemin, bewust zijnde van de specifieke situatie in het betrokken industriegebied van de gemeente Zwijndrecht, heb ik mij ervoor inge-

spannen om een afdoende oplossing te vinden samen met mijn collega van Openbare Werken.

Met zijn brief van 3 juli 1987 heeft hij mij meegedeeld wat volgt: «Om technische redenen heb ik steeds de aanleg van een tweede vluchtweg voor de bedrijven in de Melselepolder te Zwijndrecht moeten uitstellen. Het was immers nodig voorafgaandelijk een voldoende hoeveelheid specie afkomstig uit onderhoudsbaggerwerken in de omgeving op te spuiten.

Ik heb thans het genoegen u te melden dat nu voldoende hoeveelheid zand beschikbaar is om de wegzate van de rechtstreekse verbinding Canadastraat-Scheldedijk-Kallo, de zogenaamde tweede vluchtweg, aan te leggen.

Ik heb aan de bevoegde diensten opdracht gegeven het nodige te doen opdat, ten laatste midden 1988, tot de aanbesteding der werken zou kunnen worden overgegaan. Ik zal op de begroting 1988 voldoende kredieten vrijmaken om deze werken te kunnen vastleggen.

Ondertussen doe ik het nodige om de bestaande voorlopige vluchtweg steeds in optimale staat van berijikbaarheid te houden.»

Ensuite, monsieur Meyntjens, vous avez posé quelques questions plus particulières en demandant notamment comment il était possible que le centre de crise national n'ait été au courant du détail qu'une heure et demie après l'événement.

Le centre de crise est actuellement fonctionnel. J'ai effectué le test pendant plusieurs semaines: il répond jour et nuit. Lorsqu'un sinistre est maîtrisé par la municipalité ou par la province, et la province d'Anvers sans vouloir faire de comparaison, semble être la mieux organisée au point de vue des plans de crise, il est inutile d'ameuter le centre national. A l'heure actuelle, il n'y a d'ailleurs aucune obligation de le faire.

En effet, le cahier des charges du plan de crise national est déposé, depuis quinze jours, au Conseil des ministres. Les ministres des différents départements concernés y ont fait des observations et je puis espérer que dans les quinze jours il sera définitivement approuvé. Il oblige les différents centres secondaires à informer immédiatement, ce qui n'est pas le cas maintenant. Le centre de crise prend lui-même l'initiative de s'informer, mais il n'a pas de contrainte à imposer. Dans quinze jours il en sera, je l'espère et j'en suis heureux, autrement.

Vous avez également parlé de l'évacuation de la population. Dans ce domaine, il ne faut pas confondre le fait d'informer et le fait d'affoler la population. L'information de la population doit être un acte conscient et raisonnable. Il n'est pas nécessaire d'ameuter les gens à tout bout de champ.

Je sais que les plans d'évacuation causent beaucoup de soucis aux responsables. C'est un problème délicat, mais dans presque tous les sinistres le premier conseil que l'on peut donner à la population est de rester sur place, de se calfeutrer et, non de s'affoler et de sortir. On impose donc à la population de se confiner, de se mettre à l'abri, en attendant, si nécessaire — et ce sera extrêmement rare, même exceptionnel — l'évacuation, mesure extrême, qui la plupart du temps ne sera même pas envisagée parce qu'elle pourrait faire autant de tort que de bien. Il faut donc être prudent et progressif dans les mesures consécutives à un sinistre.

Ce que vous avez dit tout à l'heure constitue pour le ministre de l'Intérieur une priorité de tout premier ordre. Quant à moi, j'estime que la sécurité doit être au centre de toutes nos préoccupations. C'est d'ailleurs de cette façon que nous essayons de travailler depuis que j'ai pris en charge ce département. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Meyntjens.

De heer Meyntjens. — Mijnheer de Voorzitter, het antwoord van de minister, waarvoor ik hem dank, heeft mij helemaal niet voldaan. De minister beweert dat er reeds vier jaar een tweede voorlopige vluchtweg bestaat. Op de televisie werden beelden getoond van deze vluchtweg op de terreinen van Dredging, geheel ondergewaaid door zand. Welnu, dit is nog het beste deel van de vluchtweg. Verderop, voorbij de draad, komt men immers terecht op een kleine landweg van nog geen drie meter breed, die naast de marinebasis van Kallo loopt en dan via een binnenweg uitkomt op de straat. Wanneer er een ernstig ongeval gebeurt, moeten de hulpdiensten een omweg van ongeveer 9 kilometer maken, door de dorpskern van Kallo rijden en dan over een slechte zandweg, die dan bovendien ook nog moet worden gebruikt voor de evacuatie van de bedrijven. Hoe kan men in zulke omstandigheden gewag maken van een

tweede vluchtweg? U zou er goed aan doen, mijnheer de minister, eens ter plaatse te gaan en de toestand van de weg te onderzoeken.

Indien er niets verandert, speelt men met het leven van mensen. Het aanleggen van een fatsoenlijke weg zou maar een paar miljoen kosten. Heeft men dat er niet voor over? Minister Olivier beweert dat er eerst grond moet worden opgespoten. Dit is eens te meer een uitvlucht, want die grond is reeds meer dan vier jaar opgespoten. Nu zouden wij nog minstens een jaar moeten wachten op een goede vluchtweg. Dat nemen de mensen niet langer.

Mijnheer de minister, u zegt dat de gemeentebesturen zelf moeten instaan voor de rampenplannen. Waarom krijgen de gemeentebesturen dan ook geen medezeggenschap bij het verlenen van de exploitatievergunningen? De aanvragen voor exploitatievergunningen worden door de gemeente Zwijndrecht stelselmatig geweigerd, maar van boven af stelselmatig goedgekeurd. In zo'n geval kan men toch moeilijk beweren dat de gemeenten verantwoordelijk zijn voor de rampenplannen.

Het rampenplan dat in 1977 werd opgemaakt, bestaat enkel uit telefoonnummers. Dit hebben wij zelf gezien na de ramp te Tsjernobyl. U zegt ook, mijnheer de minister, dat de gemeente Zwijndrecht door de gouverneur van de provincie Antwerpen werd voorgelicht en in het bezit is van de evacuatieplannen. Ik verwijs ter zake naar het verslag van de onderzoekscommissie over Tsjernobyl. In die commissie heb ik de gouverneur gevraagd hoever het stond met de rampenplannen. Gouverneur Kinsbergen beloofde mij toen de plannen te tonen. Nog tijdens de vergadering ben ik bij hem gaan zitten en heb vastgesteld dat er voor Zwijndrecht geen evacuatieplan bestaat en dat er voor Dredging en BP-Chemicals enkel een verzamelaarsplaats is aangewezen. Dit is alles wat het provinciaal rampenplan voor de gemeente Zwijndrecht inhoudt.

De gemeente Zwijndrecht is ook niet betrokken bij een eventueel evacuatieplan voor de kerncentrale van Doel. De burgemeesters van de streek, die door de onderzoekscommissie over Tsjernobyl te Beveren werden ondervraagd, gaven ook toe dat zij nergens bij betrokken werden. Wij leven daar nochtans temidden van een gevarezone. Ik wijs u, mijnheer de minister, op uw verantwoordelijkheid. Indien u niet onmiddellijk maatregelen treft, bent u bij een eventuele gebeurtenis mede schuldig. (*Applaus op de banken van de Volksunie en op de socialistische banken.*)

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE BEPALINGEN INZAKE DE SOLIDARITEITS-, MATIGINGS- EN BIJZONDERE BIJDAGEN TEN LASTE VAN DE ZELFSTANDIGEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE VAN DE HEER MEYNTJENS TOT DE MINISTER VAN MIDDENSTAND OVER «HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 25 SEPTEMBER 1986 TOT INVIERING VAN DE CONSOLIDATIEBIJDRAGE VOOR ZELFSTANDIGEN»

PROJET DE LOI PORTANT CERTAINES DISPOSITIONS EN MATIERE DE COTISATIONS DE SOLIDARITE, DE COTISATIONS DE MODERATION ET DE COTISATIONS SPECIALES A CHARGE DES TRAVAILLEURS INDEPENDANTS

Discussion générale et vote des articles

INTERPELLATION JOINTE DE M. MEYNTJENS AU MINISTRE DES CLASSES MOYENNES SUR L'ARRETE ROYAL DU 25 SEPTEMBRE 1986 INSTITUANT LA COTISATION DE CONSOLIDATION POUR LES TRAVAILLEURS INDEPENDANTS»

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet houdende bepalingen inzake de solidariteits-, matigings- en bijzondere bijdragen ten laste van de zelfstandigen waaraan de interpellatie van de heer Meyntjens is toegevoegd.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant certaines dispositions en matière de cotisations de solidarité, de cotisations de modération et

de cotisations spéciales à charge des travailleurs indépendants, auquel est jointe l'interpellation de M. Meyntjens.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer De Cooman verwijst naar zijn verslag.

La parole est à M. Sondag.

M. Sondag. — Monsieur le Président, monsieur le ministre, chers collègues, je tiens à préciser que nous voterons ce projet de loi parce qu'il apporte des améliorations techniques urgentes au système actuel de cotisations de modération à charge des travailleurs indépendants.

Ainsi que je l'ai déjà signalé en commission, ce système présente finalement des injustices et une telle complexité qu'il s'impose de le revoir et, au minimum, de le démanteler progressivement comme l'a demandé le Comité directeur du PSC il y a plus de deux mois.

Je tiens aussi à rappeler que le PSC attend des améliorations plus larges et tout aussi urgentes en ce qui concerne l'ensemble du statut social des travailleurs indépendants. Je pense en particulier à la pension de base qui doit être amenée au taux du revenu garanti. Je songe également à l'égalisation totale des allocations familiales, à l'octroi d'une allocation en cas de maternité afin de permettre un repos pré- et post-natal aux travailleuses indépendantes et aux épouses aidantes de travailleurs indépendants, comme le prévoit la proposition de loi Boeraeve-Verhaegen déposée à la Chambre.

Je pense enfin à l'indemnisation des conjoints aidants de travailleurs indépendants en cas de maladie ou d'accident, c'est-à-dire en cas d'incapacité de travail, voire d'invalidité, comme le prévoit la proposition de loi de Mme Gillet déposée au Sénat.

Vous avez, monsieur le ministre, annoncé à notre commission de l'Agriculture et des Classes moyennes le dépôt de propositions globales que nous pourrions examiner dès la rentrée parlementaire. Nous y comptons fermement.

C'est dans cette perspective que nous voterons donc le présent projet de loi limité à des améliorations techniques.

M. le Président. — La parole est à M. Buchmann, ministre.

M. Buchmann, ministre des Classes moyennes. — Monsieur le Président, à la rentrée parlementaire, le gouvernement déposera un projet de loi tendant à englober les diverses demandes exprimées par M. Sondag, relèvement de la pension de base au taux du revenu garanti et octroi d'une indemnité d'incapacité de travail pour le conjoint aidant, ce dernier point étant actuellement discuté en commission et, à défaut d'y être finalisé, sera incorporé au projet de loi susdit. Pour ce qui est de l'octroi d'une allocation de maternité, ce point fait également l'objet de discussions à la Chambre.

Ces divers objectifs seront donc regroupés en un projet de loi qui sera examiné à la rentrée parlementaire, après le vote des budgets.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt:

Artikel 1. Deze wet heeft betrekking op de bijdragen die verschuldigd zijn op grond van:

1° a) Het koninklijk besluit nr. 12 van 26 februari 1982 houdende de sociale solidariteitsbijdrage ten laste van de genietters van bedrijfsinkomsten die niet aan de index van de consumptieprijzen gebonden zijn;

b) Het koninklijk besluit nr. 186 van 30 december 1982 houdende de sociale solidariteitsbijdrage verschuldigd voor het jaar 1983 door de genietters van bedrijfsinkomsten die niet aan de index van de consumptieprijzen gebonden zijn;

c) Het koninklijk besluit nr. 289 van 31 maart 1984 houdende tijdelijke maatregelen inzake matiging van de inkomsten der zelfstandigen met het oog op de vermindering van de openbare lasten en het financieel evenwicht van het sociaal statuut van de zelfstandigen;

2° a) Het koninklijk besluit nr. 38 van 30 maart 1982 tot instelling, in de sector der zelfstandigen, van een bijzondere tijdelijke bijdrage ten laste van de alleenstaanden en van de gezinnen zonder kinderen;

b) Het koninklijk besluit nr. 160 van 30 december 1982 tot vaststelling, in de sector van de zelfstandigen, van een bijzondere bijdrage ten laste van de alleenstaanden en de gezinnen zonder kinderen;

c) Het koninklijk besluit nr. 218 van 7 november 1983 tot vaststelling, in de sector van de zelfstandigen, voor het jaar 1984, van een bijzondere bijdrage ten laste van de alleenstaanden en van de gezinnen zonder kinderen;

d) Het koninklijk besluit nr. 290 van 31 maart 1984 tot vaststelling, in de sector van de zelfstandigen, van een bijzondere bijdrage ten laste van de alleenstaande en van de gezinnen zonder kinderen.

Article 1er. La présente loi vise les cotisations dues en vertu de:

1° a) L'arrêté royal n° 12 du 26 février 1982 relatif à la cotisation sociale de solidarité à charge des bénéficiaires de revenus professionnels non liés à l'indice des prix à la consommation;

b) L'arrêté royal n° 186 du 30 décembre 1982 relatif à la cotisation sociale de solidarité due pour l'année 1983 par les bénéficiaires de revenus professionnels non liés à l'indice des prix à la consommation;

c) L'arrêté royal n° 289 du 31 mars 1984 portant certaines mesures temporaires relatives à la modération des revenus des travailleurs indépendants en vue de la réduction des charges publiques et l'équilibre financier du statut social des travailleurs indépendants;

2° a) L'arrêté royal n° 38 du 30 mars 1982 fixant, dans le secteur des travailleurs indépendants, une cotisation spéciale temporaire à charge des isolés et des familles sans enfant;

b) L'arrêté royal n° 160 du 30 décembre 1982 fixant, dans le secteur des travailleurs indépendants, une cotisation spéciale à charge des isolés et des familles sans enfant;

c) L'arrêté royal n° 218 du 7 novembre 1983 fixant, dans le secteur des travailleurs indépendants, pour l'année 1984, une cotisation spéciale à charge des isolés et des familles sans enfant;

d) L'arrêté royal n° 290 du 31 mars 1984 fixant, dans le secteur des travailleurs indépendants, une cotisation spéciale à charge des isolés et des familles sans enfant.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. § 1. De invordering van de in artikel 1 bedoelde bijdragen verjaart na vijf jaar te rekenen vanaf de 1ste januari van het derde jaar volgend op dat waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn.

De verjaring wordt gestuit:

1° Op de wijze bepaald in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek;

2° Met een aangetekende brief waarbij het organisme dat belast is met de inning de door de betrokkene verschuldigde bijdragen opvoert.

§ 2. De vorderingen tot terugbetaling van onverschuldigde bijdragen verjaren na vijf jaar te rekenen vanaf de 1ste januari van het derde jaar dat volgt op datgene waarin de onverschuldigde bijdragen werden betaald.

De verjaring wordt gestuit:

1° Op de wijze bepaald in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek;

2° Met een aangetekende brief, door de betrokkene gericht aan het organisme dat belast is met de inning en waarbij hij de terugbetaling van de ten onrechte betaalde bijdragen vordert.

Art. 2. § 1er. Le recouvrement des cotisations visées à l'article 1er se prescrit par cinq ans à compter du 1er janvier de la troisième année qui suit celle pour laquelle les cotisations sont dues.

La prescription est interrompue:

1° De la manière prévue par les articles 2244 et suivants du Code civil;

2° Par une lettre recommandée de l'organisme chargé de la perception et réclamant les cotisations dont l'intéressé est redevable.

§ 2. Les actions en répétition de cotisations indues se prescrivent par cinq ans à compter du 1er janvier de la troisième année qui suit celle au cours de laquelle les cotisations indues ont été payées.

La prescription est interrompue:

1° De la manière prévue par les articles 2244 et suivants du Code civil;

2° Par une lettre recommandée adressée par l'intéressé à l'organisme chargé de la perception et réclamant le remboursement des cotisations payées indûment.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. De Koning bepaalt de gevallen waarin het Rijksinstituut voor sociale verzekeringen der zelfstandigen de betaling van de nalatigheidsinstrenten, wat betreft de in artikel 1, 1°, bedoelde bijdragen, en de betaling van de verhogingen, wat betreft de in artikel 1, 2°, bedoelde bijdragen, kan verzaken.

Hij bepaalt eveneens de gevallen waarin dit Rijksinstituut niet moet overgaan tot de betaling van moratoriuminstrenten wanneer hun gering bedrag niet verantwoordt dat, met het oog op de uitbetaling ervan, kosten worden gemaakt.

De bepalingen van artikel 44, § 1, vierde en vijfde lid, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, zijn, bij analogie, toepasselijk wat betreft de in artikel 1 bedoelde bijdragen.

Art. 3. Le Roi détermine les cas dans lesquels l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants peut renoncer au paiement des intérêts de retard, pour ce qui est des cotisations visées à l'article 1er, 1°, et au paiement des majorations, pour ce qui est des cotisations visées à l'article 1er.

Il détermine aussi les cas dans lesquels ledit Institut national peut ne pas procéder au paiement d'intérêts moratoires lorsque la modicité de leur montant ne justifie pas que des frais soient exposés en vue de leur paiement.

Les dispositions de l'article 44, § 1er, alinéas 4 et 5, de l'arrêté royal du 19 décembre 1967 portant règlement général en exécution de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, sont applicables, par analogie, en ce qui concerne les cotisations visées à l'article 1er.

— Aangenomen.

Adopté.

Diverse bepalingen

Art. 4. Wanneer, door nalatigheid van een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen, in artikel 1, 2°, bedoelde bijdragen niet tijdig konden worden ingevorderd, wordt het fonds ervoor aansprakelijk verklaard bij beslissing van de minister van Middenstand en worden de sommen en kwestie ten laste gelegd van de opbrengst van de bijdragen die bestemd zijn om de inningskosten van het fonds in kwestie te dekken.

Dispositions diverses

Art. 4. Lorsque, par suite de négligence d'une caisse d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, des cotisations visées à l'article 1er, 2°, n'ont pu être recouvrées à temps, la caisse en est déclarée responsable par décision du ministre des Classes moyennes, les sommes en cause étant mises à charge du produit des cotisations destinées à couvrir les frais de perception de la caisse en cause.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 289 van 31 maart 1984 houdende tijdelijke maatregelen inzake matiging van de inkomsten der zelfstandigen met het oog op de vermindering van de openbare lasten en het financieel evenwicht van het sociaal statuut van de zelfstandigen, wordt aangevuld met de volgende leden:

«De bedrijfsinkomsten in de zin van het vorig lid, 2°, worden vermindert met de tantièmes zoals omschreven in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 144 van 30 december 1982 betreffende de bedragen van de tantièmes betaalbaar voor de boekjaren 1983 en 1984.

De zelfstandige die zich op de bepalingen van het vorige lid wenst te beroepen, moet, voor het jaar waarop de tantièmes betrekking hebben, de aanslaglijst en de daarop betrekking hebben berekeningsnota en elk ander document dat toelaat het bedrag van de toegekende tantièmes te bepalen, mededelen aan de in artikel 7, § 1, bedoelde instelling.

In geval van betwisting vraagt de in artikel 7, § 1, bedoelde instelling aanvullende inlichtingen aan de administratie der Directe Belastingen.

De wijze waarop de leden 2 tot 4 van dit artikel worden toegepast, wordt door de Koning vastgesteld op de voordracht van de minister van Financiën en van de minister van Middenstand.»

Art. 5. L'article 1er de l'arrêté royal n° 289 du 31 mars 1984 portant certaines mesures temporaires relatives à la modération des revenus des travailleurs indépendants en vue de la réduction des charges publiques et l'équilibre financier du statut social des travailleurs indépendants, est complété par les alinéas suivants:

«Les revenus professionnels au sens de l'alinéa précédent, 2°, sont diminués des tantièmes tels que définis à l'article 1er de l'arrêté royal n° 144 du 30 décembre 1982 relatif aux montants des tantièmes payables pour les exercices comptables 1983 et 1984.

Le travailleur indépendant qui désire se prévaloir des dispositions de l'alinéa précédent, doit communiquer à l'organisme visé à l'article 7, § 1, pour l'année à laquelle se rapportent les tantièmes, l'extrait de rôle et la note de calcul qui s'y rapporte et tout autre document permettant de déterminer le montant des tantièmes attribués.

En cas de contestation, l'organisme visé à l'article 7, § 1er, demande des informations complémentaires à l'administration des Contributions directes.

Les modalités d'application des alinéas 2 à 4 du présent article sont arrêtées par le Roi sur la proposition du ministre des Finances et du ministre des Classes moyennes.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. Artikel 4, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 289 van 31 maart 1984 houdende tijdelijke maatregelen inzake matiging van de inkomsten der zelfstandigen met het oog op de vermindering van de openbare lasten en het financieel evenwicht van het sociaal statuut van de zelfstandigen, wordt opgeheven.

Art. 6. L'article 4, § 1er, alinéa 3, de l'arrêté royal n° 289 du 31 mars 1984 portant certaines mesures temporaires relatives à la modération des revenus des travailleurs indépendants en vue de la réduction des charges publiques et l'équilibre financier du statut social des travailleurs indépendants, est abrogé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. In artikel 8 van het koninklijk besluit nr. 464 van 25 september 1986 tot consolidering van de maatregelen inzake matiging van de inkomsten der zelfstandigen worden de leden 4 en 5 vervangen door de volgende leden:

«De Koning stelt jaarlijks het percentage van de nalatigheidsintresten en van de moratoriumintresten vast.

De Koning bepaalt in welke gevallen de innende instelling:

1° De nalatigheidsintresten kan verzaken;

2° Niet moet overgaan tot de betaling van moratoriumintresten wanneer hun gering bedrag niet verantwoordt dat met het oog op de uitbetaling ervan, kosten worden gemaakt.»

Art. 7. Dans l'article 8 de l'arrêté royal n° 464 du 25 septembre 1986 consolidant les mesures relatives à la modération des revenus des travailleurs indépendants, les alinéas 4 et 5 sont remplacés par les alinéas suivants:

«Le Roi fixe annuellement les taux des intérêts de retard et des intérêts moratoires.

Le Roi détermine les cas dans lesquels l'organisme percepteur peut:

1° Renoncer aux intérêts de retard;

2° Ne pas procéder au paiement d'intérêts moratoires lorsque la modicité de leur montant ne justifie pas que des frais soient exposés en vue de leur paiement.»

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Het woord is aan de heer Meyntjens om zijn interpellatie te ontwikkelen.

De heer Meyntjens. — Mijnheer de Voorzitter, daarstraks ben ik mijn interpellatie met een citaat begonnen. Ook deze interpellatie wil ik met een citaat aanvangen.

In een middenstandsblad las ik de volgende aanhaling van een middenstander, die zijn situatie beschrijft als volgt:

«Ik word niet gewaardeerd noch gerespecteerd, doch wel geïnspecteerd, geëksamineerd, aangemaand, beboet opdat ik, onder dwang, mijn bijdrage zou leveren tot het instandhouden van de onvoorstelbare geldstroom nodig voor de illusies, noden, wensen, dromen en verzuchtingen van het humane en niet-mensenras. Zelfs wanneer ik simpelweg wat traag ben om te betalen word ik terug geïnspecteerd, aangemaand en beboet tot ik totaal geruïneerd ben.»

Is deze Vlaamse ondernemer een zwartkijker, een doemdenker, een geboren klager of een liefhebber van Kafka? Integendeel! Wie de KMO-sector kent en vertrouwd is met de problematiek van zelfstandigen en kleine ondernemingen, weet dat deze ondernemer, weliswaar scherp, verwoordt wat er bij de meeste van onze middenstanders leeft. De middenstanders voelen zich in onze maatschappij steeds meer tweederangsburgers.

De overtuiging wint veld dat het economisch welzijn en de voorspoed van ons land komt, en moet blijven komen, van onze ondernemingen. Als de bedrijfsleiding in handen is van zelfstandigen, blijft de overheid echter schromelijk in gebreke bij de verbetering van het sociaal, fiscaal en juridisch statuut voor de zelfstandigen. Terwijl de regering de ene maatregel na de andere neemt in een voortdurende en onbesliste strijd tegen het spook van de werkloosheid, laten maatregelen ter verbetering van het statuut der zelfstandigen jarenlang op zich wachten.

De regering schijnt niet te beseffen dat de verbetering van dit statuut één van de weinige bruikbare methodes is om de werkloosheid op te slorpen. Het is nochtans evident dat er door een verbetering van dit statuut een vernieuwd en gunstig ondernemings- en investeringsklimaat zal ontstaan, wat onmiddellijk zal leiden tot een verhoogde tewerkstelling in de KMO-sector. Het statuut der zelfstandigen is een belangrijk, zoniet het belangrijkste, wapen in de strijd tegen de werkloosheid.

Tot mijn verbazing stel ik vast dat het huidige regeringsbeleid inzake middenstand, voor zover we van een echt beleid kunnen spreken, dit voor de hand liggend oorzakelijk verband op zijn kop zet. De regering laat het zelfstandigenstatuut verder verzieken en misbruikt ondertussen de flexibiliteit, het dynamisme en de creativiteit van de zelfstandigen en van de kleine ondernemingen om een ontspoord tewerkstellingsbeleid gestalte te kunnen geven. De regering probeert via tal van artificiële ingrepen de tewerkstelling in de KMO-sector op te drijven zonder daaraan een globaal beleid ten voordele van de KMO's te koppelen; zie bijvoorbeeld het experiment Ikea. Deze korte-termijnpolitiek zal vroeg of laat leiden tot de ontwrichting van de ondernemingszin binnen de KMO-sector. Wie beweert dat de middenstand de speerpunt is van het herstelbeleid, moet hiervan de consequenties dragen en een gedurfd middenstandsbeleid, op lange termijn, uitstippelen. Als de bedrijfsleiders in ons land ondervinden dat zij niet langer als tweederangsburgers worden beschouwd en ervaren dat de overheid de ondernemingszin werkelijk wil stimuleren en ondersteunen, zullen de investeringen in de KMO-sector opnieuw toenemen. Uit de nieuwe investeringen vloeien automatisch nieuwe arbeidsplaatsen voort zonder dat hiervoor ingrepen

van overheidswege noodzakelijk zijn. Wie bijgevolg de moed opbrengt de verbetering van het zelfstandigenstatuut krachtig aan te pakken, heeft de wedloop naar « dat einde van de tunnel » reeds half gewonnen! Tot mijn spijt moet ik, samen met heel wat middenstanders, vaststellen dat de regering zich zelfs nog niet eens op de start van deze wedloop heeft voorbereid. Met de verbetering van het zelfstandigenstatuut staan we in België nog nergens.

In het huidige beleid vinden we nergens een aanduiding voor de uiteindelijke uitwerking van een KMO-vriendelijk beleid. Integendeel, het KMO-beleid drijft voort op een onoverzichtelijke en verwarde reeks korte-termijn- of besparingsbeslissingen zonder enige toekomstvisie, waardoor de expansie van onze ondernemingen aan banden wordt gelegd.

Het koninklijk besluit van 25 september 1986 waarbij de tijdelijke matigingsbijdrage werd omgevormd tot een consolidatiebijdrage met een definitief karakter, is hiervan misschien het meest frappante voorbeeld. Ik hoef u niet te vertellen, mijnheer de minister, dat de fiscale druk erg demotiverend werkt op de ondernemingslust van onze zelfstandigen en hen ervan weerhoudt de noodzakelijke investeringen te plannen en uit te voeren. Het is zonder meer duidelijk dat een gezond ondernemings- en investeringsklimaat niet kan gedijen onder een ondraaglijke fiscale druk.

Om deze reden is de consolidatiebijdrage voor onze zelfstandigen het topje van de fiscale ijsberg, de druppel die de fiscale etterbui doet openbarsten! Het ongenoegen rond deze bijdrage wordt met de dag groter. Heel wat erkende middenstandsorganisaties leggen hun gematigdheid af en omschrijven deze bijdragen openlijk als oplichting, diefstal of afpersing. Dit verbaal geweld is zeker niet misplaatst. De invoering van de bijdrage tot consolidatie van de inkomensmatiging ten laste van de zelfstandigen is inderdaad volstrekt onaanvaardbaar. Bovendien miskent de overheid hiermee, op een erg manifeste wijze, de specifieke eigenschappen van de KMO's. Ik verklaar mij nader. De idee achter de invoering van deze consolidatiebijdrage was de gelijkgeschikking van de loontrekkenden en de zelfstandigen op het vlak van de inlevering. Dit uitgangspunt is op zichzelf zeer bevreemdend.

Om de zelfstandigen deze fiscale pil te laten slikken, gebruikt de overheid het argument van de gelijkgeschikking tussen loontrekkenden en zelfstandigen terwijl dezelfde redenering helemaal niet opgaat voor, bijvoorbeeld, de pensioenregeling, de ziekte- en invaliditeitsvoorzieningen of de kinderbijslagen van de zelfstandigen. Onze zelfstandigen nemen dit onrechtvaardig en dubbelzinnig spelletje niet langer. Als het erop aankomt de bodemloze putten van vaderschap te vullen, worden de zelfstandigen met de loontrekkenden gelijkgeschakeld. Als het erop aankomt de onrechtvaardigheden in het statuut van de zelfstandigen recht te trekken, is er van gelijkgeschikking geen sprake meer. Dan zijn zelfstandigen plots tweederangsburgers die hun lot zelf maar in handen moeten nemen.

Bovendien houdt dit parallelisme helemaal geen rekening met de essentiële verschillen inzake inkomensvorming bij loontrekkenden en zelfstandigen. Het inkomen van een zelfstandige heeft een dubbele functie. Naast de vergoeding voor zijn arbeidsprestatie, moet de zelfstandige een deel van zijn inkomen aanwenden voor investeringen om de voortzetting van zijn bedrijf te waarborgen. De inkomensvorming bij zelfstandigen is bijgevolg erg wisselvallig. Het uitkiezen van een referentiejaar om uit te maken of er al dan niet een inkomensstijging was, zal daardoor steeds een lukrake daad blijven. Heeft een zelfstandige bijvoorbeeld ongewoon lage inkomsten gehad in het referentiejaar, dan zal de bijdrage in elk van de volgende jaren zwaar blijven doorwegen. Uit statistische studies blijkt daarenboven dat de inkomens van de zelfstandigen, globaal genomen, al jarenlang dalen. Bijgevolg zullen zij die het best van aanpakken weten, de slachtoffers worden van een systeem dat, in feite, zelfstandige arbeid en prestaties bestraft. Bovendien zullen alle jonge beginnende zelfstandigen, met uitzondering van degenen die zich vanaf 1987 vestigen, eens zo hard door deze bijdrage worden getroffen, aangezien hun omzet bijna onvermijdelijk stijgt.

Bij loontrekkenden ligt het probleem van de inkomensvorming totaal anders. Hun inkomen is niet afhankelijk van concurrentie, koopkracht, vraag of aanbod. Bovendien zijn de jongste maanden nieuwe loonakkoorden voor werknemers gesloten. Daarbij is duidelijk sprake van een zogenaamde « inhaalbeweging ». De inlevering is hierdoor reeds geheel of gedeeltelijk door loonsverhogingen gecompenseerd. Om het effect van de inleveringsoperaties op het inkomen van de loontrekkenden geheel te minimaliseren, werd daarenboven opnieuw een geraffineerd stelsel van voordelen in natura ontwikkeld. Ik verwijs maar naar het systeem van maaltijdcheques dat nieuwe impulsen kreeg.

Uit hergeen voorafging, blijkt duidelijk dat er geen sociale of economische bestaansredenen voor die bijdrage kan worden ingeroepen. De zelfstandigen hebben de matigingsbijdrage aanvaard omdat hen werd voorgehouden dat het ging om een tijdelijke verbintenis met een maximale duur van 3 jaar. De regering heeft zich niet aan de verbintenis gehouden. Door het koninklijk besluit van 25 september 1986 kreeg de matigingsbijdrage een definitief karakter. Dit fiscaal verdict ligt onze zelfstandigen zeer zwaar op de maag, te meer omdat de overheid hen verplicht, ondanks alle beloften tot vereenvoudiging van de administratieve rompslomp, dit fiscaal verdict eigenhandig op te stellen en te ondertekenen. Wie niet wijs geraakt uit de ingewikkelde berekeningsmethode en zich misrekenet, wordt bovendien bedacht met een boete bovenop de bijdrage. Dit is een staaltje van misplaatste fiscale spitstechnologie. Onze zelfstandigen zijn geen fiscale experts of boekhoudkundigen. Onze zelfstandigen zijn geen stoffelijke papiervossen die zich dagelijks kunnen verdiepen in stapels administratieve dossiers. Onze zelfstandigen wensen allereerst een gezonde onderneming uit te bouwen en vragen van de overheid alleen een gezond ondernemings- en investeringsklimaat. De consolidatiebijdrage druist regelrecht in tegen deze bekommering. Daarom pleit de VU-fractie, samen met tal van erkende middenstandsorganisaties, voor de afschaffing van deze bijdrage.

Het verwondert mij geenszins dat het juist nu opnieuw gonst van de geruchten aangaande de verbetering van het zelfstandigenstatuut. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat men de zelfstandigen met een kluitje in het riet wil sturen. Blijkbaar hoopt de overheid dat enkele vage beloften aangaande het statuut zullen volstaan om de zelfstandigen de consolidatiepil te doen slikken.

Wie de voorbije jaren de middenstandsproblematiek op de voet gevolgd heeft, zal die vage beloften onmiddellijk relativiseren. Sinds 1975 ligt de nieuwe wet op de handelspraktijken ter discussie. Momenteel durf ik mij zelfs nog niet eens uitspreken over de vermoedelijke goedkeuring van dit ontwerp dat nu in de Kamer wordt besproken en dat waarschijnlijk geamendeerd naar de Senaat zal worden overgezonden. Ik weet niet, mijnheer de minister, of u het in deze legislatuur nog zal klaar spelen om het te laten goedkeuren.

In 1975 werd de eerste commissie ter vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten der zelfstandigen opgericht. Wat werd er ondertussen bereikt? Wij zijn reeds aan de derde commissie toe en er werd nog niets bereikt.

Hoe lang belooft de overheid reeds het zelfstandigenpensioen op te trekken tot het gewaarborgd inkomen? Het werd beloofd voor begin 1988. Wij zullen zien of de zelfstandigen niet weer met een kluitje in het riet worden gestuurd.

Wie zal er uiteindelijk de moed hebben om in te grijpen bij onverantwoorde vestigingen van grote distributieondernemingen die altijd bevoordeeld worden ten nadele van de kleine zelfstandigen?

Ik kan deze opsomming aanvullen met andere specifieke KMO-vraagstukken waarop de overheid nog steeds het antwoord schuldig blijft. De conclusie blijft echter dezelfde. Het middenstandsbeleid is bezaaid met goede bedoelingen maar, spijtig genoeg, ontbreekt de politieke wil om deze « goede bedoelingen » om te zetten in concrete realisaties ten bate van de middenstand. Onze zelfstandigen hebben, na al die jaren, geen boodschap meer aan vage intentieverklaringen aangaande hun statuut. Zij vragen concreet maatregelen. Met de bestending van de matigingsbijdrage slaat de overheid compleet de verkeerde weg in. De belofte om, ter compensatie, te sleutelen aan het zelfstandigenstatuut, komt hierdoor erg ongeloofwaardig over.

Mijnheer de minister, alleen door de afschaffing van deze onrechtvaardige consolidatiebijdrage kunt u opnieuw het vertrouwen van de middenstand winnen. De middenstand rekent erop dat u, bij de regering, zal pleiten voor deze afschaffing.

Mag ik, tenslotte, een antwoord op volgende vragen?

1. Hoe kan de minister van Middenstand de verlenging voor onbeperkte duur van de matigingsbijdrage, opgelegd aan de zelfstandigen, verdedigen terwijl de loontrekkenden, via loonsverhogingen en voordelen in natura, de opgelegde inleveringen compenseren?

2. Druist de beslissing om elke zelfstandige te verplichten zelf zijn consolidatiebijdrage te laten berekenen, niet in tegen het voornemen om de administratieve verplichtingen opgelegd aan zelfstandigen te verminderen en te vereenvoudigen?

3. Hoeveel bedraagt de opbrengst van deze matigingsbijdrage? Wanneer zal de minister van Middenstand in de regering pleiten voor de

afschaffing van deze bijdrage? (*Applaus op banken van de Volksunie en op sommige andere banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Buchmann.

De heer Buchmann, minister van Middenstand. — Mijnheer de Voorzitter, de heer Meyntjens heeft in zijn uitgebreide interpellatie verscheidene aspecten behandeld. Hij vraagt de afschaffing van de consolidatie- en matigingsbijdrage, een verbetering van het sociaal statuut en een verhoging van de pensioenen voor zelfstandigen, en hij ging dieper in op de problemen tussen KMO en grote distributiecetra.

In het kader van het herstelbeleid heeft de vorige regering maatregelen genomen om de staatssusienkomst in de sociale zekerheid te verr.inderen. Tussen haakjes, de Staat legt nog ongeveer de helft bij voor het sociaal statuut van de zelfstandigen. Een van de maatregelen had betrekking op de loonmatiging in de privé- en in de openbare sector en op een gelijkwaardige inspanning door de zelfstandigen. Het regeerakkoord van 14 november 1985 voorzagt uitdrukkelijk in de consolidatie van de opbrengst van de loonmatiging in de privé-sector en in die van de matigingsbijdrage van de zelfstandigen om ze aan te wenden voor de vermindering van de staatssusienkomst in de sociale zekerheid. Het koninklijk besluit nr. 464 geeft uitvoering aan het regeerakkoord in verband met de sector van de zelfstandigen, terwijl het koninklijk besluit nr. 401 de maatregel invoert die de opbrengst van de indexsprongen in de privé-sector consolideert.

De heer Meyntjens vraagt of de beslissing om elke zelfstandige te verplichten zelf zijn consolidatiebijdrage te berekenen niet indruist tegen het voornemen om de administratieve verplichtingen voor zelfstandigen te verminderen en te vereenvoudigen. Ideaal zou zijn wanneer de overheid alle bijdragen zou kunnen berekenen, maar het inkomen van een zelfstandige is slechts na drie jaar gekend. Bijgevolg dient met voorschotten te worden gewerkt. Als te weinig wordt betaald, dan zijn verwijltresten verschuldigd, zoals de heer Meyntjens heeft opgemerkt. Er is echter ook voorzien in moratoriumintrest indien er te veel werd betaald.

Voor alle fiscale en parafiscale betalingen voor zelfstandigen wordt men met het probleem geconfronteerd dat het inkomen pas gekend is na drie jaar.

Zoals ik in de commissie heb gezegd, hopen wij tegen 1990 dank zij de informatisering het inkomen van de zelfstandigen een jaar eerder te kennen, maar ook dan zullen we nog met het probleem worden geconfronteerd.

U hebt een vraag gesteld over de opbrengst van de matigingsbijdrage. Op jaarbasis werd deze geraamd op 8 miljard. Op 6 juli van dit jaar hebben we 418 665 stortingen geboekt voor een bedrag van 3 miljard 548 miljoen 900 duizend frank. Tussen 3 en 6 juli van dit jaar werd 220 miljoen gestort.

De regering en ik in het bijzonder zijn ons uiteraard bewust van het feit dat de consolideringsbijdrage wordt betwist en dat er wordt gevraagd ze af te schaffen of te modereren. Als het enigszins mogelijk is, zullen we pogen enerzijds het systeem sterk te vereenvoudigen en anderzijds te modereren.

Ik antwoord op uw eerste vraag, mijnheer Meyntjens. Ik bevestig onze belofte om te pogen het sociaal statuut van de zelfstandigen te verbeteren. Het is de bedoeling van de regering om het pensioen van de zelfstandigen op te trekken tot het bedrag van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, dus tot 250 750 frank per jaar. Alle zelfstandigen, die een twee derde loopbaan hebben, kunnen een beroep doen op dit minimumpensioen.

We werken eveneens aan een verbetering van de ziekte- en invaliditeitsregeling. De arbeidsongeschikte zelfstandigen zullen op een zelfde tegemoetkoming kunnen rekenen.

Het is de bedoeling de vrij aanvullende pensioenregeling te verbeteren. De lagere inkomens zouden eveneens voor deze regeling in aanmerking kunnen komen. Ik verwijs naar wat ik aan de heer Sondag heb geantwoord op andere vragen over het sociaal statuut.

In oktober, bij het begin van de volgende zitting, zal ik deze verbeteringen inzake pensioen, ziekte- en invaliditeitsregeling en eventueel moederschapsvergoeding, aan de commissie ter discussie voorleggen. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Meyntjens.

De heer Meyntjens. — Mijnheer de Voorzitter, het is de regel dat men eerst het beste in herinnering brengt.

We hopen dat de bedoelingen van de minister, vooral inzake pensioenen en de ziekte- en invaliditeitsvergoedingen, worden gerealiseerd. Wij zijn in blijde verwachting en hopen zulks niet te blijven anders wordt dat zeer vervelend.

Men heeft bij de consolidatie van de matigingsbijdrage de zelfstandigen bedrogen.

De overeenkomst was dat dit voor drie jaar zou gelden. Dit werd nu geconsolideerd, wat inhoudt dat de zelfstandigen die bijdrage blijven betalen.

Over de nieuwe manier van berekenen, die sinds de consolidatie wordt toegepast, hebben wij reeds een discussie gevoerd. Op een bepaald ogenblik wordt de totale winst of meerverdienste van de zelfstandige afgetopt tot 44 000 frank. Ik heb het nog nooit meegemaakt dat iemand die 44 000 frank meer verdient dit bedrag integraal aan de belastingen moet afgeven. Dat kan men alleen bij de zelfstandigen meemaken. Mocht men de werknemers zoiets willen opleggen, men zou er nooit in geslaagd zijn, want zij zouden onmiddellijk op straat zijn gekomen. Met de zelfstandigen kan men zoiets wel doen.

Mijnheer de minister, u mag het ons dan ook niet kwalijk nemen dat de zelfstandigen hierbij bedenkingen hebben. U kent de problematiek van de zelfstandigen zeer goed. U zit er met uw beide voeten in. Ik neem ook aan dat u als minister mij niet zomaar gelijk kan geven.

Toch wordt het hoog tijd dat voor al deze aangelegenheden voor de zelfstandigen een serieuze oplossing uit de bus komt, zoniet zal men er ook de gevolgen van moeten dragen. Wat het wetsontwerp betreft, zal de Volksunie niet tegen dit ontwerp stemmen omdat het inderdaad een verbetering is. Wij zullen het ook niet goedkeuren omdat wij tegen de consolidatie zijn. (*Applaus op de banken van de Volksunie en op sommige andere banken.*)

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN VOLGENDE INTERNATIONALE AKTEN:

- a) 1. VERDRAG INZAKE HET WEGVERKEER, EN BIJLAGEN, OPGEMAAKT TE WENEN OP 8 NOVEMBER 1968
2. EUROPESE OVEREENKOMST, EN BIJLAGE, TOT AANVULLING VAN DIT VERDRAG, OPGEMAAKT TE GENEVE OP 1 MEI 1971
- b) 1. VERDRAG INZAKE VERKEERSTEEKS, EN BIJLAGEN, OPGEMAAKT TE WENEN OP 8 NOVEMBER 1968
2. EUROPESE OVEREENKOMST, EN BIJLAGE, TOT AANVULLING VAN DIT VERDRAG, OPGEMAAKT TE GENEVE OP 1 MEI 1971
3. PROTOCOL INZAKE DE WEGMARKERINGEN, EN BIJLAGE, TOT AANVULLING VAN DE EUROPESE OVEREENKOMST VAN 1971, OPGEMAAKT TE GENEVE OP 1 MAART 1973

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DES ACTES INTERNATIONAUX SUIVANTS:

- a) 1. CONVENTION SUR LA CIRCULATION ROUTIERE, ET ANNEXES, FAITES A VIENNE LE 8 NOVEMBRE 1968
2. ACCORD EUROPEEN, ET ANNEXE, COMPLETANT CETTE CONVENTION, FAITS A GENEVE LE 1er MAI 1971
- b) 1. CONVENTION SUR LA SIGNALISATION ROUTIERE, ET ANNEXES, FAITES A VIENNE LE 8 NOVEMBRE 1968
2. ACCORD EUROPEEN, ET ANNEXE, COMPLETANT CETTE CONVENTION, FAITS A GENEVE LE 1er MAI 1971
3. PROTOCOLE SUR LES MARQUES ROUTIERES, ET ANNEXE, ADDITIONNELS A L'ACCORD EUROPEEN DE 1971, FAITS A GENEVE LE 1er MAI 1973

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet houdende goedkeuring van internationale akten.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation d'actes internationaux.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Kelchtermans verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt:

Enig artikel. De volgende internationale akten zullen volkomen uitwerking hebben:

a) 1. Verdrag inzake het wegverkeer, en Bijlagen, opgemaakt te Wenen op 8 november 1968;

2. Europese overeenkomst, en bijlage, tot aanvulling van dit verdrag, opgemaakt te Genève op 1 mei 1971;

b) 1. Verdrag inzake verkeerstekens, en Bijlagen, opgemaakt te Wenen op 8 november 1968;

2. Europese overeenkomst, en Bijlage, tot aanvulling van dit verdrag, opgemaakt te Genève op 1 mei 1971;

3. Protocol inzake wegmarkeringen, en bijlage, tot aanvulling van de Europese overeenkomst van 1971, opgemaakt te Genève op 1 maart 1973.

Article unique. Les actes internationaux suivants sortiront leur plein et entier effet:

a) 1. Convention sur la circulation routière, et Annexes, faites à Vienne le 8 novembre 1968;

2. Accord européen, et Annexe, complétant cette convention, faits à Genève le 1er mai 1971;

b) 1. Convention sur la signalisation routière, et Annexes, faites à Vienne le 8 novembre 1968;

2. Accord européen, et Annexe, complétant cette convention, faits à Genève le 1er mai 1971;

3. Protocole sur les marques routières, et Annexe, additionnels à l'accord européen de 1971, faits à Genève le 1er mars 1973.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET TOT BEPALING VAN DE BREEDTE VAN DE TERRITORIALE ZEE VAN BELGIË

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI FIXANT LA LARGEUR DE LA MER TERRITORIALE DE LA BELGIQUE

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot bepaling van de breedte van de territoriale zee van België.

Nous abordons l'examen du projet de loi fixant la largeur de la mer territoriale belge.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Laverge verwijst naar zijn verslag.

Vraagt niemand het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de beraadslaging over de artikelen van het ontwerp van wet.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Artikel één luidt:

Artikel 1. De breedte van de territoriale zee van België wordt gebracht op twaalf zeemijl, zijnde tweeëntwintigduizend tweehonderd vierentwintig meter, gemeten hetzij vanaf de laagwaterlijn van de kust, of van bij eb droogvallende bodemverheffingen indien deze zich binnen de twaalf zeemijl vanaf die laagwaterlijn bevinden, hetzij vanaf de uiteinden der permanente havenwerken welke buiten voornoemde laagwaterlijn uitsteken, zoals een en ander op de officiële Belgische op grote schaal uitgevoerde zeekaarten is aangeduid.

Article 1er. La largeur de la mer territoriale de la Belgique est portée à douze milles marins, soit vingt-deux mille deux cent vingt-quatre mètres, mesurée à partir de la laisse de basse mer de la côte, ou des hauts fonds découvrants à marée basse pour autant qu'ils se trouvent à moins de douze milles marins de cette laisse de basse mer, ou des extrémités des installations portuaires permanentes dépassant ladite laisse de basse mer, comme il est indiqué sur les cartes marines officielles belges à grande échelle.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Elke verwijzing in de Belgische wetgeving of reglementering naar de territoriale zee van België moet begrepen worden in de betekenis van territoriale zee waarvan de breedte overeenkomt met deze vastgesteld bij deze wet.

Art. 2. Toute référence dans la législation ou réglementation belge à la mer territoriale de la Belgique s'entend dans le sens d'une mer territoriale dont la largeur est conforme à celle fixée par la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET VERDRAG NR. 138 BETREFFENDE DE MINIMUMLEEFTIJD VOOR TOELATING TOT HET ARBEIDSPROCES, AANGENOMEN TE GENEVE OP 26 JUNI 1973, DOOR DE INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE TIJDENS HAAR ACHTENVIJFTIGSTE ZITTING

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION N° 138 CONCERNANT L'AGE MINIMUM D'ADMISSION A L'EMPLOI, ADOPTÉE A GENEVE, LE 26 JUIN 1973, PAR LA CONFERENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL LORS DE SA CINQUANTE-HUITIÈME SESSION

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces.

Nous abordons l'examen du projet de loi concernant l'âge minimum d'admission à l'emploi.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Kelchtermans verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé:

Article unique. La Convention n° 138 concernant l'âge minimum d'admission à l'emploi, adoptée à Genève, le 26 juin 1973, par la Confé-

rence internationale du travail lors de sa cinquante-huitième session, sortira son plein et entier effet.

Enig artikel. Het Verdrag nr. 138 betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces, aangenomen te Genève op 26 juni 1973 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar achteenvijftigste zitting zal volkomen uitwerking hebben.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET VERDRAG NR. 149 BETREFFENDE DE TEWERKSTELLING EN DE ARBEIDS- EN LEVENSMOMSTANDIGHEDEN VAN HET VERPLEGEND PERSONEEL, AANGENOMEN TE GENEVE OP 21 JUNI 1977 DOOR DE INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE TIJDENS HAAR DRIEËNZESTIGSTE ZITTING

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE LA CONVENTION N° 149 CONCERNANT L'EMPLOI ET LES CONDITIONS DE TRAVAIL ET DE VIE DU PERSONNEL INFIRMIER, ADOPTÉE A GENEVE LE 21 JUIN 1977 PAR LA CONFERENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL LORS DE SA SOIXANTE-TROISIEME SESSION

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet betreffende de tewerkstelling en de arbeids- en levensomstandigheden van het verplegend personeel.

Nous abordons l'examen du projet de loi concernant l'emploi et les conditions de travail et de vie du personnel infirmier.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Kelchtermans verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt:

Enig artikel. Het verdrag nr. 149 betreffende de tewerkstelling en de arbeids- en levensomstandigheden van het verplegend personeel, aangenomen te Genève op 21 juni 1977 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieënzestigste zitting, zal volkomen uitwerking hebben.

Article unique. La Convention n° 149 concernant l'emploi et les conditions de travail et de vie du personnel infirmier, adoptée à Genève le 21 juin 1977, par la Conférence internationale du travail lors de sa soixante-troisième session, sortira son plein et entier effet.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE REPUBLIEK TOGO INZAKE DE HANDELSSCHEEPVAART, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 19 OKTOBER 1984

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE L'ACCORD MARITIME ENTRE L'UNION ECONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA REPUBLIQUE TOGOLAISE, SIGNE A BRUXELLES LE 19 OCTOBRE 1984

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Togo inzake de handelsscheepvaart.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation de l'accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République togolaise.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Jozef Hendrik Bosmans verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt:

Enig artikel. De Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Togo inzake de handelsscheepvaart, ondertekend te Brussel op 19 oktober 1984, zal volkomen uitwerking hebben.

Article unique. L'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République togolaise, signé à Bruxelles le 19 octobre 1984, sortira son plein et entier effet.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE SCHEEPVAARTOVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE VOLKSREPUBLIEK MOZAMBIQUE ONDERTEKEND TE MAPUTO OP 30 MEI 1985

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE L'ACCORD MARITIME ENTRE L'UNION ECONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA REPUBLIQUE POPULAIRE DU MOZAMBIQUE SIGNE A MAPUTO LE 30 MAI 1985

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet houdende goedkeuring van de scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Volksrepubliek Mozambique.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation de l'accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République populaire de Mozambique.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Jozef Hendrik Bosmans verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt:

Enig artikel. De scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Volksrepubliek Mozambique, ondertekend te Maputo op 30 mei 1985 zal volkomen uitwerking hebben.

Article unique. L'accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République populaire du Mozambique, signé à Maputo le 30 mai 1985 sortira son plein et entier effet.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN HET ZEVENDE PROTOCOL, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 14 SEPTEMBER 1984, BIJ HET VERDRAG TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE, HET GROOTHERTOOGDOM LUXEMBURG EN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN TOT UNIFICATIE VAN ACCIJNZEN EN VAN HET WAARBORGRECHT, ONDERTEKEND TE 'S-GRAVENHAGE, OP 18 FEBRUARI 1950

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DU SEPTIEME PROTOCOLE, SIGNE A BRUXELLES LE 14 SEPTEMBRE 1984, A LA CONVENTION PORTANT UNIFICATION DES DROITS D'ACCISE ET DE LA RETRIBUTION POUR LA GARANTIE DES OUVRAGES EN METAUX PRECIEUX ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE, LE GRAND-DUCHE DE LUXEMBOURG ET LE ROYAUME DES PAYS-BAS, SIGNEE A LA HAYE LE 18 FEVRIER 1950

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet houdende goedkeuring van het zevende Protocol betreffende de werken uit edel metaal ondertekend te Brussel op 14 september 1984, bij het Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation du septième Protocole relatif aux ouvrages en métaux précieux, signé à Bruxelles le 14 septembre 1984, entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer De Bremaecker verwijst naar zijn verslag.

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry. — Monsieur le Président, durant la séance de cet après-midi, le Sénat a pu prendre connaissance d'un rapport dont j'ai l'honneur d'être l'auteur consacré à un projet de loi relatif à la garantie des ouvrages en métaux précieux. Il s'agit du document 582 du Sénat.

Nous sommes saisis, sous le n° 483, d'un deuxième projet de loi, qui ratifie un protocole également relatif à la garantie des ouvrages en métaux précieux dans les pays du Benelux.

Monsieur le Président, monsieur le ministre, dans ce domaine parmi tant d'autres où une réglementation, soit belge, soit Benelux, intervient pour disposer de certaines opérations administratives imposées, j'aimerais rappeler que, d'ici à cinq ans, nous nous trouverons devant un marché en principe libéré de toutes les entraves à la libre circulation de

produits industriels, mais de tous autres également. C'est d'ailleurs la seule question qui, selon le rapport dont vous avez eu l'occasion de prendre connaissance tout à l'heure, a été évoquée dans la discussion.

Or, il faut se souvenir que, dans le domaine particulier des mesures techniques, qui peuvent se révéler être des entraves, la Communauté européenne s'est dotée, depuis 1984, de moyens de prévention contre les entraves aux échanges. Ils auront probablement un impact considérable sur la sauvegarde de l'acquis et la lutte contre d'éventuelles tendances néo-protectionnistes dans l'avenir.

Je veux parler de la directive du Conseil des Communautés européennes, qui a été adoptée, le 28 mars 1983, sous le numéro 83/189. Elle instaure une procédure d'information dans le domaine des normes et des réglementations techniques concernant tous les produits de fabrication industrielle.

Cette directive, entrée en vigueur le 1er avril 1984, impose, aux Etats membres, l'obligation de notifier tout nouveau projet de réglementation ou normes techniques à la Commission européenne laquelle notifiera à son tour ce projet aux autres Etats membres qui pourront exprimer leur avis. Après examen, la Commission peut inviter l'Etat membre à modifier son projet s'il n'est pas conforme au droit communautaire. En ce cas, l'Etat membre doit reporter son adoption de six mois à compter de la date de notification.

La Commission peut également manifester son intention de proposer une directive communautaire en la matière. Ceci implique un *stand still* de douze mois à compter de la date de notification.

Je saisis l'occasion, monsieur le ministre, d'attirer votre attention sur ce point, précisément au moment où la presse fait à nouveau état de toute une série de condamnations de la Belgique par la Cour de Justice, pour des raisons, dont je sais très bien que l'Etat national n'est pas responsable puisqu'il s'agit de réglementations qui sont du ressort entier, et sans intervention du national, des exécutifs régionaux.

Mon souhait, monsieur le ministre, est de voir la Belgique, en tout cas dans ce domaine-ci, se conformer scrupuleusement au prescrit de cette directive 83/189, non pas seulement dans le domaine des métaux précieux, qui n'en est qu'un parmi d'autres, mais pour l'ensemble des produits industriels, afin d'éviter que cette directive, relativement peu connue, ne leur soit pas non plus appliquée et que, dans un enthousiasme qui, dans certains cas, est évidemment la caractéristique de membres de l'Exécutif, on aille de l'avant, sans tenir compte de l'existence de cette directive dont je souhaite le respect précis et tout à fait formel. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt:

Enig artikel. Het zevende Protocol, ondertekend te Brussel op 14 september 1984, bij het Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage, op 18 februari 1950, zal volkomen uitwerking hebben.

Article unique. Le septième Protocole, signé à Bruxelles le 14 septembre 1984, à la Convention portant unification des droits d'accise et de la rétribution pour la garantie des ouvrages en métaux précieux entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas, signée à La Haye le 18 février 1950, sortira son plein et entier effet.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET TOT UITVOERING VAN DE IN TOEPASSING VAN ARTIKEL 87 VAN HET VERDRAG TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP UITGEVAARDIGDE VERORDENINGEN EN RICHTLIJNEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI PORTANT EXECUTION DES REGLEMENTS ET DIRECTIVES PRIS EN APPLICATION DE L'ARTICLE 87 DU TRAITE INSTITUANT LA COMMUNAUTE ECONOMIQUE EUROPEENNE

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot uitvoering van de in toepassing van artikel 87 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap uitgevaardigde verordeningen en richtlijnen.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant exécution des règlements et directives pris en application de l'article 87 du Traité instituant la Communauté économique européenne.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Didden verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt in de algemene beraadslaging, verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

L'article premier est ainsi rédigé:

Article 1er. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prendre les mesures nécessaires à l'exécution des obligations résultant des règlements et directives pris en application de l'article 87 du Traité instituant la Communauté économique européenne approuvé par la loi du 2 décembre 1957.

Ces mesures peuvent comprendre la modification ou l'abrogation de dispositions légales existantes.

Artikel 1. De Koning kan, bij in de Ministerraad overlegd besluit, de maatregelen nemen die nodig zijn voor de uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit de verordeningen en richtlijnen die uitgevaardigd zijn in toepassing van artikel 87 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, goedgekeurd bij de wet van 2 december 1957.

Deze maatregelen kunnen de wijziging of de opheffing van bestaande wettelijke bepalingen inhouden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. § 1er. Les fonctionnaires ou agents chargés par le Roi d'accomplir des missions d'assistance ou de vérification auprès des entreprises ou des associations d'entreprises, à la demande des autorités compétentes prévues par le Traité instituant la Communauté économique européenne, peuvent:

- a) Contrôler les livres et autres documents professionnels;
- b) Prendre copie ou extrait des livres et documents professionnels;
- c) Demander sur place des explications orales;
- d) Accéder à tous locaux, terrains et moyens de transport des entreprises.

§ 2. L'utilisation de documents ou renseignements reçus en application de cet article à d'autres fins que celles pour lesquelles ils ont été obtenus, est punie d'une amende de cent à dix mille francs et d'un emprisonnement de deux mois à cinq ans ou d'une de ces peines seulement. Est punie des mêmes peines ou de l'une de celles-ci la divulgation de ces documents ou renseignements lorsque ceux-ci, par leur nature, sont couverts par le secret professionnel.

Le livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85 est applicable aux infractions visées à l'alinéa précédent.

§ 3. Tous empêchements ou entraves volontaires à l'exécution des missions d'assistance ou de vérification des personnes visées au § 1er du présent article sont punis d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de 100 à 100 000 francs ou d'une de ces peines seulement.

Art. 2. § 1. De ambtenaren of beampten die door de Koning belast zijn om, op verzoek van de bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap bedoelde bevoegde autoriteiten, in de ondernemingen of in de ondernemingsverenigingen, opdrachten van bijstand of van verificatie te verrichten, kunnen:

- a) De boeken en andere bedrijfsbescheiden controleren;
- b) Afschriften of uittreksels maken van die boeken of bedrijfsbescheiden;
- c) Ter plaatse mondelinge toelichtingen vragen;
- d) Alle lokalen, terreinen en vervoermiddelen van de ondernemingen betreden.

§ 2. Het gebruik van de in toepassing van dit artikel verkregen bescheiden of inlichtingen voor andere doeleinden dan die waarvoor zij verkregen zijn, wordt met een geldboete van honderd frank tot tienduizend frank en met een gevangenisstraf van twee maanden tot vijf jaar gestraft of met één van deze straffen alleen. Met dezelfde straffen of met één daarvan wordt gestraft de openbaarmaking van die documenten of inlichtingen, wanneer deze naar hun aard onder de geheimhoudingsplicht vallen.

Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, is van toepassing op de in het vorig lid bedoelde inbreuken.

§ 3. Al wie de door § 1 van dit artikel geviseerde personen, met opzet verhindert de opdrachten van bijstand of van verificatie uit te voeren, of hen daarin belemmert, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van 100 tot 100 000 frank of met één van die straffen alleen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Les fonctionnaires et agents, visés à l'article 2, paragraphe 1er, peuvent, dans l'exercice de leurs fonctions, requérir l'assistance de la police communale et de la gendarmerie.

Art. 3. De in artikel 2, paragraaf 1, bedoelde ambtenaren en beampten kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. L'article 1er de la loi du 18 février 1969 relative aux mesures d'exécution des traités et actes internationaux en matière de transport par route, par chemin de fer ou par voie navigable est complété par un alinéa 2 rédigé comme suit:

«La présente loi ne s'applique pas aux obligations qui résultent des règlements et directives pris en application de l'article 87 du Traité instituant la Communauté économique européenne, approuvé par la loi du 2 décembre 1957.»

Art. 4. Artikel 1 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg, wordt aangevuld met een tweede lid, gesteld als volgt:

«Deze wet geldt niet voor de verplichtingen die voortvloeien uit de verordeningen en de richtlijnen die uitgevaardigd zijn in toepassing van artikel 87 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, goedgekeurd bij de wet van 2 december 1957.»

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 16 DE LA LOI DU
12 AVRIL 1965 RELATIVE AU TRANSPORT DE PRODUITS
GAZEUX ET AUTRES PAR CANALISATIONS*Discussion et vote de l'article unique*ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 16 VAN
DE WET VAN 12 APRIL 1965 BETREFFENDE HET VERVOER
VAN GASACHTIGE PRODUKTEN EN ANDERE DOOR MIDDEL
VAN LEIDINGEN*Beraadslaging en stemming over het enig artikel*

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 16 de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 16 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Le rapporteur, M. Boël, se réfère à son rapport.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Article unique. L'article 16, alinéa 1er, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations est complété par la disposition suivante :

« 8° Les prescriptions à observer par quiconque exécute, fait exécuter ou envisage d'exécuter des travaux à proximité d'installations de transport par canalisations ».

Enig artikel. Artikel 16, eerste lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

« 8° De voorschriften die moeten worden in acht genomen door eenieder die, in de nabijheid van vervoerinstallaties door middel van leidingen, werken uitvoert, doet uitvoeren of beoogt uit te voeren ».

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Dames en heren, ik stel u voor hier onze werkzaamheden te onderbreken.

Je vous propose d'interrompre ici nos travaux. (*Assentiment.*)

De Senaat vergadert opnieuw dinsdag, 14 juli 1987, te 10 uur.

Le Sénat se réunira demain, mardi 14 juillet 1987, à 10 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(*De vergadering wordt gesloten te 17 u. 35 m.*)

(*La séance est levée à 17 h 35 m.*)